

அறிமுகங்கள்
விமர்சனங்கள்
குறியீடுகள்

குப்பாஜன் ஜி. சண்முகன்

அறிமுகங்கள் விமர்சனங்கள் குறிப்புக்கள்

பத்தி எழுத்துக்களின் திரட்டு

சுப்பிரமணியன் ஐ. சண்முகன்

Arimukangal, Vimarsanangal, Kurippukkal

(Collection of Column Writings)

©Kuppizhan I. Shanmugan

Pages : 88 + X

First Edition : June 2003

Type Setting : Vinothini

Cover Design : Sudhath

Printing : E-Kwality Graphics, 315 Jampettah Street, Colombo 13, Tel :389848

Nihari Publishers, 88/7, Watarapala Road, Mt. Laviniya.

Price : Rs. 130/-

சமர்ப்பணம்

இனவெறிப் போரின்

வக்கிரங்களுக்கு

பலியான

மனிதாபிமானி

நெல்லை க. பேரன்

குடும்பத்தினர் உட்பட -

ஆயிரக் கணக்கானோர்

நினைவாக ....

முன்னுரையாகச் சில சொற்கள்.....

இந்த நூலுக்கு முன்னுரை ஒன்றைத் தருவது மிகச் சிரமமான விடயமாகத் தோன்றுகின்றது. ஏனெனில் மிகப் பெரும்பான்மையான முன்னுரைகள் 'அறிமுகம் - விமர்சனம் - குறிப்பு' என்ற வரையறைகளுக்குள் அடங்கிவிடுவன. 'அறிமுகங்கள், விமர்சனங்கள், குறிப்புகள்' என்ற இந்நூலுக்கு முன்னுரை எழுதப் புகுவது பாற்கடலுக்குள் ஒரு பாற்குடத்தைச் சொரிவது போன்ற அர்த்தம் குலைந்த ஒரு செயலாகவும் அமையலாம்.

எனினும், பாற்கடலிலிருந்து ஒரு குடம் பாலை அள்ளுவது சாத்தியமான ஒன்றே. பாற்கடல் என்ற மிகப் பிரசித்தி பெற்ற சிறுகதையை அறியாதோர் - அனுபவிக்காதோர் மிகச் சிலரே. பாற்கடலை எழுதிய லா.ச. ராமாமிர்தம் மற்றும் கு.ப. ராஜகோபாலன், தி. ஜானகிராமன் போன்ற படைப்பாளிகள் இயங்கிய அதே தளத்தில் இயங்குபவரே குப்பிழான் ஐ. சண்முகம் அவர்களும்.

சிற்பியின் 'உனக்காக கண்ணே' என்னும் நாவலுக்கு எழுதிய விமர்சனத்தில் "இறக்குமதியாகும் ஜனரஞ்சக நாவல்களைப் படித்துப் படித்து மகிழும் எனது நாட்டு தமிழ் வாசகர்களுக்கு, நான் ஒன்றைத் துணிவுடன் சொல்வேன். முத்துச்சுடர் வெளியீட்டான சிற்பியின் 'உனக்காகக் கண்ணே' நாவலை நீங்கள் வாங்கிப் படியுங்கள். நீங்கள் படிக்கும் இறக்குமதியாகும் நாவல்களில் காணும் நிறைவையும் மகிழ்ச்சியையும் இந்த நாவலிலும் காண்பீர்கள்." என்கிறார் குப்பிழான் ஐ. சண்முகம்.

அவ்வாறே, குப்பிழான் ஐ. சண்முகனின் படைப்புக்களிலும்; லா.ச.ரா, கு.ப.ரா, தி. ஜானகிராமன் ஆகியோரின் படைப்புக்களில் நாம்

காணும் மென்மை, கம்பீரம், மோகனமான தமிழ் நடை, பீறிடும் அன்பு, நாசுக்கான கேலி போன்றவற்றைக் கண்டு நிறைவும், 'மகிழ்வும்' எய்தலாம்.

அப்பண்புகளை இந்நூலிலும் நாம் காணலாம். குறிப்பாகச் சொல்லப் போனால் பேரன் நினைவாக.., 'கமலரூபன்', போன்றவர்களின் நினைவு மோத நெஞ்சோடு கிளத்தலின்போதும், சினிமா சம்பந்தமான ரசனைக் குறிப்புக்களிலும், யோ. பெனடிக்ட் பாலனின் 'தனிச்சொத்து' மீதான அபிப்பிராயத்திலும், சிற்சில கட்டுரைகளுக்கு ஆசிரியர் தரும் அடிக்குறிப்புக்களிலும் இவை பளிச்சிடுகின்றன.

இக்கட்டுரைகள் பெரும்பாலும் பத்திரிகைகளிலும், சிறு சஞ்சிகைகளிலும் வெளிவந்தனவாயினும், அவற்றின் பக்கங்களை நிரப்பும் நிரப்பந்தத்துடன் வலிந்து புனையப்பட்டனவல்ல என்பதே இவற்றின் அழகுக்கும் செறிவுக்கும் காரணமாக அமைகின்றது.

ஆசிரியரின் மனவிலாசம் வலிந்து எதையும் செய்யும் போக்கை என்றுமே காண்பித்ததில்லை. 'உள்ளது உள்ளபடியே...' என்னும் தமது உரையில் "வேண்டுமென்றே நான் எதுவும் எழுதவில்லை. எவரையும் - எதையும் அவதூறு செய்ய நினைக்கவில்லை. மற்றவர்களின் 'மன முக விலாசங்களை' மறைக்க நினைக்கவில்லை. தேவையற்ற விதத்தில் மற்றவர்களின் மனம் புண்படுவதை நான் விரும்புவதேயில்லை." என்று அவர் கூறுவது அவரது இந்த மென்மையான - மேன்மையான மன விலாசத்தின் காரணமாகவே!

அவரது படைப்புக்களைப் படிப்பது போன்றே அவருடன் பழகுவதும் நிறைவையும், மகிழ்வையும் எப்போதும் தரும். அவருடன் பழகிய எவருக்கும் இவ்விடயத்தில் இரண்டாவது கருத்து இருக்கும் என நான் நம்பவில்லை.

எஸ். ரஞ்சகாமர்

கொழும்பு.
02-06-2003

உள்ளது உள்ளபடியே...

அப்போது நான் இலங்கை பல்கலைக்கழகத்தில் முதலாம் ஆண்டில் படித்துக் கொண்டிருந்தேன். ஒரு விடுமுறையை ஒட்டி கொழும்பிலிருந்து ஊருக்கு வந்திருந்தேன். எங்களுர் கோயிலில் திருவிழாக் காலம். திருவிழா நாட்களில் ஒவ்வொரு முன்னிரவுப் பொழுதுகளிலும் மாலை - மரியாதை, தலைமையுரை, நன்றியுரை, ஆகிய வழக்கமான சம்பிரதாயச் சடங்குகளுடன் சமயப் பிரசங்கங்கள் நடந்து கொண்டிருந்தன. அப்போது யாழ்ப்பாணத்தில் மிகவும் பிரபலமான ஒரு சமயப் பேச்சாளரின் பேச்சைத் தொடர்ந்து, அவருக்கு நன்றியுரையை ஆற்றாமாறு நான் பணிக்கப்பட்டேன்.

துடிப்பான இருபது, இருபத்தொரு வயது இளம் பருவம். கிராமப் புறத்தில் உயர்கல்விக்காகச் சென்று புதிய சூழலினாலும், புதிய கருத்துக்களினாலும், புதிய கவர்ச்சிகளாலும் பாதிக்கப்பட்டிருந்த காலம். சமூகச் சீர்கேடுகள், சமூகத்து அடித்தள மக்கள் பற்றிய அக்கறைகள் மிகுந்திருந்த காலம். எனது நன்றியுரையின் இவ்வாறு இருந்தது.

'இங்கு பேசிய மிகவும் மரியாதைக்குரிய எனது ஆசிரியர் பல்வேறு கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறினார். கவர்ச்சிகரமான அவர் பேச்சில் நீங்கள் கட்டுண்டு விட்டீர்கள். தனது கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறும் - அவற்றை கேட்போர் மனதில் புதிய வைக்கும் அவர் ஆற்றல் மகத்தானது. இத்தகைய அவருடைய ஆற்றலை சமூக மேம்பாட்டிற்காக - பல்வேறு விதத்தில் பாதிக்கப்பட்டு இன்னலுறும் மக்களின் விமோசனத்திற்காக அவர் பயன்படுத்துவாரானால் அதுவே சமூகத்திற்கு அவர் செய்யும் பெரும் பணியாகும்.....' இவ்வாறு எனது நன்றியுரை தொடர்ந்தது.

அங்கிருந்த 'முக்கிய புள்ளிகளினால்' இடதுசாரிச் சார்புடையதென கருதப்பட்ட எனது நன்றியுரை, எனக்குப் பல சங்கடங்களை ஏற்படுத்தி இருந்தது. 'கிராமத்தின் துரோகி' என நான் அவர்களால் ஊர் மக்களுக்கு அடையாளப்படுத்தப்பட்டேன். மதிப்புக்குரிய ஒரு பெரியவரின் மனம் நோகும்படியாக நான் பேசியதாகவும் புறமொதுக்கப்பட்டேன். அதன் பிறகு, அப் பெரியவர் எமது ஊரில் நிகழும் விழாக்களிற்கு வருவ தில்லை என நீண்ட நாட்களுக்கு நான் குற்றவாளி ஆக்கப்பட்டேன்.

இந் நிகழ்வுகளினால் நானும் சஞ்சலமுற்றிருந்தேன். நான் செய்தது பிழைதானோவென தடுமாறியிருந்தேன். ஆனால் நான் வேண்டு மென்றே இவ்வாறு செய்யவில்லை என்பதினாலும், எனது மனத்தில் கிளர்ந்த உணர்வுகளையே வெளிப்படுத்தினேன் என்பதினாலும், எனது இயல்பினிலேயே நான் இயங்கினேன் என்பதினாலும் நான் சமாதான மடைந்திருந்தேன்.

ஏறத்தாழ நாற்பது வருட எனது கலை இலக்கிய வாழ்க்கையில் அவ்வப்போது நான் எழுதிய 'குறிப்புகள்' இப்போது நூலுருவில் வெளிவருகின்றன. இவை எல்லாம் எனது மனதின் குரல்கள். வேண்டுமென்றே நான் எதுவும் எழுதவில்லை. எவரையும் - எதையும் அவதூறு செய்ய நினைக்கவில்லை. மற்றவர்களின் 'மன முக விலாசங்களை' மறைக்க நினைக்கவில்லை. தேவையற்ற விதத்தில் மற்றவர்களின் மனம் புண்படுவதை நான் விரும்புவதேயில்லை. நல்லவையென்று நான் நம்புகின்றவற்றைக் கண்டு சந்தோசப்படுகின்ற, அல்லவையென்று நான் உணர்ந்தவற்றைக் கண்டு விசாரப்படுகின்ற, என் மன உணர்வுகளை, உள்ளது உள்ளபடியே நான் வெளிப்படுத்தி யிருக்கின்றேன். ஏற்கெனவே பிரசுரிக்கப்பட்ட அல்லது வெளிப்படுத்த தப்பட களங்களுக்கும் தேவைகளுக்கும் ஏற்ப சில மெருகூட்டல்கள் அல்லது கூட்டல் குறைத்தல்கள் இவற்றில் நிகழ்ந்திருக்கலாம்.

நாற்பது வருடங்களில் நான் எழுதிய 'குறிப்புகளை' நூலுருவாக்க எண்ணிய போது, என்னால் சேகரிக்க முடிந்த குறிப்புகளே இப்போது நூலாக வெளிவருகின்றன. கிடைத்தவற்றிலும் சிலவற்றை நான் தவிர்க்க நினைத்துத் தவிர்த்திருக்கின்றேன். 'அலை'யின் பதிவுகளில் 'ஓர் இலக்கியத் திருட்டு' பற்றி நான் எழுதிய குறிப்பு பின்னர் சம்பந்தப்பட்ட

வரினால் 'பிழையான புரிந்துகொள்ளல்' என ஒத்துக் கொள்ளப்பட்டது) அக் குறிப்பை எழுதியபோது நான் (நாம்) கொஞ்சம் அவசரப்பட்டு ஒரு நண்பரின் மனம் புண்படும்படியாக நடந்துவிட்டேன் என்று பின்னர் வருந்தினேன்.

சில குறிப்புகளை இந்நூலில் நான் சேர்க்க நினைத்தும், அவை கைவசம் இல்லாததினால் அவற்றைச் சேர்க்க முடியவில்லை. அவற்றில் முக்கியமானது 'அலை' சஞ்சிகையின் பன்னிரண்டாவது இதழுடன், அதன் சஞ்சிகை வடிவிலான வெளிப்பாட்டினை நிறுத்துவதாக எழுதப்பட்ட குறிப்பு, ஆசிரியர் குழுவின வேண்டுகோளை எழுதப் பட்ட இக் குறிப்பு வெளிவரவில்லை. 'அலை' சஞ்சிகை பன்னிரண்டு இதழ்களுடன் தன் சஞ்சிகை வடிவிலான வெளிப்பாட்டினை நிறுத்தவுமில்லை. (மாறாக பன்னிரண்டு இதழ்களுடன் அதன் ஆசிரியர் குழுவிலிருந்து நான்தான் நிறுத்தப்பட்டேன்) இன்னொன்று 1970களின் தொடக்க ஆண்டுகளில் ஒரு புகைப்படக் கண்காட்சி பற்றி எழுதப்பட்ட குறிப்பு. அதனை மல்லிகைக்கு அனுப்பி வைத்தேன் மல்லிகையில் அது பிரசுரமாகவில்லை. என்னிடம் இருந்த மூலப்பிரதியும் தொலைந்து விட்டது.

இந்நூலில் பல கலைஞர்கள் - எழுத்தாளர்கள் பற்றிய, எழுத்து முயற்சிகள் பற்றிய குறிப்புகள் இடம் பெற்றுள்ளன. இவர்களில் பலர் மிகவும் பிரபலமானவர்கள். சிலர் ஒருசில முயற்சிகளின் பின்னர் எங்கிருக்கின்றார்களென்றே தெரியாமல் போனவர்கள், என்றாலும் அவர்களைப் பற்றிய குறிப்புகளையும் இந்நூலில் சேர்த்திருக்கின்றேன்.

இந்நூலின் 'பெறுமானம்' பற்றிய ஒரு தயக்கம் ஆரம்பத்தில் என்னிடம் இருந்தது. வேண்டியவர்களுடனான இது பற்றிய அலசலின் பின் ஒரு தெளிவு ஏற்பட்டது. ஏறத்தாழ நாற்பது வருடகால இலங்கைத் தமிழிலக்கிய சூழலின் ஓர் எழுந்தமானமான ஆவணப் பதிவாக இந்நூல் மிகுந்த முக்கியத்துவம் பெறுமெனவே நினைக்கின்றேன். அத்துடன், வெளிப்படையான நிகழ்வுகளின் பின்னாலிருக்கும் இருண்ட பகுதி களின் மீதும் இந்நூல் ஒளிபாய்ச்சும் எனவும் கருதுகின்றேன். 'தவ்வல்களாய்' இருந்து பெருவிருட்சமாய் மாறியவர்களையும்,

ஆரம்பத்தில் ஆரோக்கியக் குறி காட்டிப் பின் அழிந்து போனவர்களுக்கும் இந்நூல் இனம் காட்டுமெனவும் நம்புகின்றேன்.

இந்நூலில் இடம்பெறும் நூல்விமர்சனக் குறிப்புகளில் பலவும் இலங்கை வானொலி கலைக்கோலம் நிகழ்ச்சியில் இடம்பெற்றவை. அந்நிகழ்ச்சியில் இவற்றை இடம் பெறச் செய்த நிகழ்ச்சியை நடாத்திய எனது ஆசிரியர்களான கவிஞர் இ. அம்பிகைபாகன் (அம்பி) பேராசிரியர் க. கைலாசபதி ஆகியோரையும், எனது மற்றைய குறிப்புக்களுக்கு களம் அமைத்துத் தந்த ஏனையவர்களையும், இந்நூல் வெளிவருவதில் மிகுந்த அக்கறை காட்டிய இளைய நண்பர்களான ச. இராகவன், எஸ். ரஞ்சகுமார், எஸ். கே. விக்கினேஸ்வரன், பா. சிவகுமார் ஆகியோரையும் நினைவில் கொள்வதோடு, ஈ-குவாலிற்றி கிரபிக்ஸ் அச்சகத் தோழர்களுக்கும் என் நன்றியைக் கூறிக் கொள்கின்றேன்.

முடிவாக ஒரு வார்த்தை

இப் பந்தியின் ஆரம்பத்தில் குறிப்பிட்ட பெரியவரை, மிக நீண்ட காலத்தின் பின்னர் ஒரு விழாவிற்றகான அவரது வருகையின் போது எதிர்கொள்ள நேர்ந்தது.

"என்னை ஞாபமிருக்கிறதா" என்று மிகவும் வினயமாகக் கேட்டேன்.

"உன்னை மறக்க முடியுமா" என்றார் அவர்.

அவருடைய ஆற்றலினாலும் - அயராத உழைப்பினாலும், இறை பணியுடன் - ஆதரவற்றவர்களை அரவணைக்கும் பல சமூகப் பணிகளையும் செய்து, யாழ்ப்பாணத்தில் புகழ் பரப்பி நிற்கின்றது ஒரு நிறுவனம்.....

இவ்வாறாக.....

குப்பிழான் ஐ. சண்முகன்

மாணிக்கவாசு
கரணவாய் தெற்கு,
கரவேட்டி.

அறிமுகங்கள்

1. சாந்தன்
2. பேரன்
3. ஜனகன்
4. ராஜேஸ் கண்ணன்
5. குந்தவை
6. இங்கிருந்து பன்னிரண்டு சிறுகதைகள்
7. ஜானகிராமன்

சாந்தனின்

கடுகு - கடுகுக் கதைகள்

யார் கிந்திச் சாந்தன்?

1960களில் அரும்பிய முளைகளிலொன்று. கால ஓட்டத்தில் ஆரோக்கியமற்றவை கருகி மறைந்து விட, தனது ஆரோக்கியத்தினாலும், இயல்பான செழிப்பாலும் - இப்போது வளர்ந்து கிளை பரப்பி நிற்கும் வைரமேறிய மரம்.

சாந்தன், எப்போதுமே தான் உணரும் முரண்பாடுகளையே சித்திரிக்கிறார். வேஷங்களுக்கு அப்பால் - கலையின் - வாழ்வின் - உன்னதத்தையே அவாவுகின்றார். இயல்பான, அழகான, நளினமான நடையில், தன் அநுபவங்களை மற்றவர்களுடன் பங்கிடுகின்றார்.

கடுகில், தான் காணும் உலகின் வேஷங்களையும், பலவீனங்களையும், மயக்கங்களையும், ஒருவிதமான (அடக்கப்பட்ட) வெறியுடன், அதே நேரத்தில் ஒரு புகைப்படக் கலைஞனின் அவதானத்துடன் படமாக்கியுள்ளார்.

'கடு'கின் கதைகள், புதிய சிந்தனை முனைப்புகளையும் - அதனால் தெளிவான பார்வைகளையும் - ஏற்படுத்தலாம்.

'கடுகு' இன்றைய ஈழத்து சமூகம் பற்றிய ஒரு தீவிரமான விமர்சனம்.....

1975ல் வெளியான சாந்தனின் 'கடுகு' என்ற குறுங்கதைத் தொகுதியில் இடம்பெற்ற சாந்தனைப் பற்றிய அறிமுகம் ... நூலில் அறிமுகத்தை எழுதியவரின் பெயர் இடம் பெறவில்லை.

பின்னர் சாந்தன் 'முளைகள்' என்றோர் அருமையான சிறுகதையையும் எழுதி உள்ளார்.

நெல்லை - க. பேரனின்

விமானங்கள் மீண்டும் வரும் - குறுநாவல்

இலங்கையில் பொதுமக்களிடையே மிகவும் பிரபல்யம் பெற்ற எழுத்தாளர்களுள் நெல்லை க. பேரனும் ஒருவராவார். இவருடைய எழுத்துக்கள் எல்லாமே பொதுமக்களது வாழ்வியக்கத்துடன் பின்னிப் பிணைந்தவையாக அமைந்து விடுகின்றன. மக்களது வாழ்வின் அன்றாட நிகழ்ச்சிகளே இவரது எழுத்தின் கருப்பொருளாகின்றன. காலத்திற்கும் சூழலிற்கும் ஏற்ப மாறும் மனித வாழ்வு இவரது எழுத்தின் புகைப்புலமாகின்றது.

வெளிநாட்டு வாழ்வை மையமாகக் கொண்ட வேறு கதைகள் வெளிவந்துள்ள போதிலும், மத்திய கிழக்கில் வாழும் யாழ்ப்பாணத்து இளைஞரின் அபிலாஷைகளை வெளிப்படுத்தும் முதல் நாவல் இதுவென்றே கூறவேண்டும். இந்த வகையில் வன்னிப் பகுதியின் காடுசார் வாழ்வை முதலில் அறிமுகப்படுத்திய அ. பாலமனோகரனின் 'நிலக்கினி' யுடன் இது, ஒப்பிடத்தக்கது. மத்திய கிழக்கில் வாழும் எமது இளைஞர்களைக் சித்திரிக்கும் முதல் நாவல் என்ற பெருமையை இதற்குத் தரலாம்.

1985ல் வெளிவந்த பேரனின் 'விமானங்கள் மீண்டும் வரும்' குறுநாவலின் பின்னடைக் குறிப்பு

தி. ஜனகனின்

சங்கொலி - கையெழுத்துச் சஞ்சிகை

எனது அன்புக்குரிய மாணவன் தி. ஜனகனின் கன்னி முயற்சியாக 'சங்கொலி' என்ற இந்த கையெழுத்துச் சஞ்சிகை வெளிவருகின்றது. இரண்டு மூன்று வருடங்களுக்கு முன்பு கல்விப் பொதுத் தராதரப் பத்திர உயர்தர வகுப்பில் என்னிடம் 'தமிழ்' கற்ற மாணவர்களில் ஜனகனை நான் இனங் கண்டு கொண்டேன். வித்தியாசமான ஆளுமை உள்ளவனாக அவன் காணப்பட்டான். அந்த ஆளுமையை வளர்ப்பதிலும் அவன் அக்கறை உள்ளவனாகவே இருந்தான்.

பாடசாலைப் பாடப்பரப்போடு மட்டுமல்லாமல், தமிழ்த் திண்போட்டிகளிலும் பங்கு பற்றி அவன் கவிதைகளும் கட்டுரைகளும் எழுதினான். உலகு பற்றிய தனது அறிவை விசாலப்பதற்காக ஏராளமான புத்தகங்களைத் தேடித்தேடிப் படித்தான். பல முக்கிய ஆசிரியர்களுடனும் 'பரிச்சயத்தை' ஏற்படுத்திக் கொண்டான். வியோ டால்ஸ்டாய், மாக்கிம் கார்க்கி, தாஸ்தவேஸ்கி, தி. ஜானகிராமன், ஜெய்காந்தன் ..... என்று அவன் 'பரிச்சயப்'படுத்திக் கொண்ட ஆசிரியர்களின் பட்டியல் விரிந்து கொண்டே போகும்.

பத்திரிகையாளர் பயிற்சி நெறியின் ஓரங்கமான இக் கையெழுத்துச் சஞ்சிகையில் அவனது கட்டுரைகளும், கவிதைகளும், கதையொன்றும் இடம் பெற்றுள்ளன. அத்துடன் விளையாட்டு வீரர் ஒருவருடனான ஒரு பேட்டியும், தான் படித்த நூல்கள் சிலவற்றைப் பற்றிய சிறிய அறிமுகமும் அவனுடைய ஆக்கங்களாகவுள்ளன. இவற்றை, அவனுடைய நண்பனான நேசனின் அருமையான ஓவியங்களின்

மெருகூட்டலுடன் ஒன்று சேரப் பார்க்கும் போது, ஒரு இளைய படைப்பாளியின் தரிசனம் கிட்டுகின்றது. ஒரு சமூக விமர்சனரின் பார்வை புலனாகின்றது. தான் நினைத்தவற்றை தனக்கு சரியெனப் பட்டவற்றை நேர்மையாக வெட்டொன்று துண்டு இரண்டாக முன் வைக்கும் பத்திரிகையாளரின் திண்மை வியக்க வைக்கின்றது.

'சங்கொலி' என்ற இந்த கையெழுத்து சஞ்சிகையினூடாக ஒரு சமூக விமர்சன அறிமுகமாகின்றான். ஜனகனுடைய கட்டுரைகள் பெரும்பாலானவை சமூக விமர்சனமாகவே அமைந்துள்ளன. குறிப்பாக சமுதாய மாற்றமும் இலக்கியமும், மனிதனால் மாசறும் சூழல் முதலிய கட்டுரைகளைக் குறிப்பிடலாம். அத்துடன் இவரது கவிதைகளின் அடிநாதமாகவும் சமூக விமர்சனக் குரலே கேட்கிறது.

எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, சங்கொலி ஜனகனை ஒரு படைப்பாளியாக, கவிஞனாக இனங் காட்டுகிறது, குறிப்பாக அஞ்சலி, மங்கியதோர் நிலவினிலே, ஆகிய கவிதைகள் படைப்பின் முழுமையைத் தொட்டு நிற்கின்றன. மங்கியதோர் நிலவினிலே என்ற கவிதையில் நிலவினைப் பார்த்துக் கவிஞன் பேசுகின்றான்.

ஒரு நாளில் உருவாகி
உதிர்கின்ற மலர் போல
விலையிலா மனிதங்கள்
மடியும்
பல பேரின் அங்கங்கள் தொங்கும்
அதில் இரத்தம் ஆறாகி ஓடும்
ஒரு பாவமறியாத சிறு நாயும்
குடல் சீய்ந்து தெருவோரம் சாயும்
இது போலப் பல இங்கே
தினந்தோறும் நீளும்
இவையாவும் உளபோது
உணைப்பாடல் சூதுமோ

ஆனால் இவையாவும் முழுகின்ற
பொழுதொன்றுதோன்றும்
அந்நாளில் நான் வந்து உணைப் பாடுவேன்"

இங்கு போரின் கொடுமையை கவிஞன் தொட்டுக் காட்டுகின்றான் அவை இல்லாத பொழுதொன்று வருமென நம்பிக்கை கொள்கின்றான்.

முடிவாக, முதிரா இளமையின் சின்னச் சின்னச் பிசிறல்களுடன், முதிராந்து வரும் ஒரு விமர்சனனை ஒரு படைப்பாளியை சங்கொலி சஞ்சிகையில் நாம் எதிர் கொள்கின்றோம்.

கோப்பாய் செஞ்சிலுவைச் சங்க அனுசரணையில் நிகழ்ந்த பத்திரிகையாளர் பயிற்சி நெறிக்காகத் தயாரிக்கப்பட்ட சங்கொலி கையெழுத்துச் சஞ்சிகைக் காக வழங்கிய அறிமுகவுரை - 1998

கிராஜேஸ் கண்ணலின்

முதுசொமாக... - சிறுகதைத் தொகுதி

இந்த இளைஞரின் எழுத்துக்கள் எனக்கும் பரிச்சயமானவை. சஞ்சீவியில் வெளிவந்த இவரின் பெரும்பாலான கதைகளை ஏற்கெனவே படித்திருக்கின்றேன். அக்கதைகளும் வேறு சில கதைகளும் சேர்ந்து இப்போது 'முதுசொமாக...' என்ற நூலருவாக.....

கிராஜேஸ் கண்ணன்..... அவருக்கே உரித்தான 'பாணி'யில் அவரைப் பாதித்த விடயங்களை எழுதுகின்றார். பிசிறுகள் இல்லாத இயல்பான மொழிநடை, யாழ்ப்பாண பேச்சு வழக்குச் சொற்களைப் பொருத்தமான இடங்களில் கையாள்கின்றார்.

'இளமை உதிர்ந்து போகும் நேரம்', 'முற்றம் எல்லாம் பால் வார்க்கும் நிலாவொளி', 'காற்றுக்கூட காதைப் பொத்திக் கொண்டது' என்றெல்லாம் இடையிடையே கவிதை தோய்ந்து வரும் வசனங்கள்.

நாம் எழுது வாழ்வில் அன்றாடம் சந்திப்பவர்களே இவருடைய பாத்திரங்கள். சிங்களக் கந்தப்பு, வீரசிங்கம், கந்தப்பு வாத்தியார், சாமந்தி மச்சாள், வள்ளி ஆச்சி, விசுவப்பா, செல்லச்சிவம் மாமி என்று எல்லோரும் நாம் அறிந்த பாத்திரங்கள் தான். இவர்களின் மனங்களின் கனக்கும் உணர்வுகள், பிரச்சினைகளே கதைகளாகி.....

சக மனிதன் மீது (சக உயிரின் மீது) இவர் கொண்ட பரிவே கதைகளின் ஆதார சூருதி. இதுவே இவர் கதைகளின் மிகப் பெரிய பலம். இதுவே இவரது எதிர்கால உன்னதங்களுக்கு கட்டியம் கூறும்.

நூலின் பின்னட்டையில் இடம்பெறும் அறிமுகக் குறிப்பு - 2002

குந்தவையின்

யோகம் இருக்கிறது - சிறுகதைத் தொகுதி

இது குந்தவையினுடைய முதலாவது சிறுகதைத் தொகுப்பு. ஏறத்தாழ முப்பது வருடங்களாக எழுதும் குந்தவையின் முதலாவது தொகுப்பு இப்போது தான் வெளிவருகின்றது. முப்பது வருடங்களாக எழுதினாலும் மிகக் குறைவாகவே - ஆனால் நிறைவாகவே எழுதியிருப்பவர். தரத்தில், எழுதும் விதத்தில், கையாளும் மொழியில், கதைக்கான தளத்தில் எப்போதும் நிறைவைத் தருபவர்.

ஈழத்தில் விரல் விட்டு எண்ணத்தக்க பெண் எழுத்தாளர்களில் மிக முக்கியமானவர்களின் ஒருவர். பவானி ஆழ்வாப்பிள்ளை, கவிதா, கிராஜேஸ்வரி பாலசுப்ரமணியம் ஆகியோருடன் எனது கவன ஈர்ப்புக்கு உட்பட்ட பெண் சிறுகதை எழுத்தாளர் இவர். முன்னவர்கள் இருவரும் இப்போதெல்லாம் எழுதுவதில்லை. வாழ்வின் அலைப்பில் ஏற்றுண்டு ஏதேதோ துறைகளில் முடங்கிப் போனார்கள். ஆனால் குந்தவையும் கிராஜேஸ்வரியும் இப்போதும் சமகாலப் பிரக்ஞையுடன் எழுதிக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

முன்னவர்கள் இருவரினதும் கதைகளில் பெண்ணியம் அல்லது பெண் சார்ந்த பிரச்சினைகள் முனைப்பாகத் தென்படும். அவர்கள் அவற்றை மிகத் துணிவாகவே கையாண்டுள்ளார்கள். கிராஜேஸ்வரியும் பெண்களின் பிரச்சினை சார்ந்த கதைகள் எழுதியுள்ளார். ஆனால் குந்தவையின் கதைகளைப் 'பெண்ணியம்' சார்ந்து அடையாளப்படுத்த முடியாது. அவை மனித வாழ்வின் பொதுவான வாழ்க்கைச் சரடு பற்றியவை; சமகாலச் சூழலின் அவலங்கள் பற்றியவை.

குந்தவை வாழ்வின் அவதானிப்புக்களை கதைகளில் பதிவு செய்கின்றார். மனித வாழ்வின் பல்வேறு முகத் தோற்றங்களை இதன் மூலம் தரிசனமாக்குகின்றார். வேலை இழந்த அரச அதிகாரியின் தவிப்பு 'யோகம் இருக்கிறது' என்ற கதையில் பதிவாகின்றது. சும்மா இருந்து ஊதியம் பெறுபவர்களின் பதிவு Field Work என்ற கதை; பெண்களைப் பெற்று அவதிப்படுகின்ற குடும்பத் தலைவியின் பதிவு பற்றி புழுக்கம் என்ற கதை பேசுகின்றது.

போலிப் பெருமிதம் காட்டும் வீட்டுச் சொந்தக்காரி இணக்கம் என்ற கதையில் இடம் பெறுகின்றாள். போர் மேகங்கள் சூழ்ந்த சூழலில் பல்லிற்காகக் காத்திருக்கும் பெண்ணின் நினைவுகளும் உணர்வுகளும் 'வல்லவெளி' என்ற கதையாக விரிகின்றது. இவ்வாறு பல்வேறு தளங்களில் நின்று குந்தவை மனித வாழ்வு பற்றிய தனது அவதானிப்புக்களைச் சொல்கிறார்.

குந்தவையின் கதைகளின் உள்ளார்ந்த அடிப்படை மனித மன அவசங்கள் என்று சொல்லலாமா? இலஞ்சம் வாங்கியதனால் வேலை இழந்த அரச அதிகாரியின் தவிப்பும், பழைய நண்பனைச் சந்திக்கும் போது மீண்டும் வேலை கிடைக்கும் என்று துளிர்க்கும் நம்பிக்கையும் 'யோகம் இருக்கிறது' இடம் பெறுகிறது. சும்மா இருந்து ஊதியம் பெறும் ஊழியர்களின் மன நெருடல்கள்; உயர்குடிப்பிறப்புகளென போலிப் பெருமிதம் காட்டும் பெண்கள்; மனித மனங்களது இன உணர்வுகள்; தனது பெண்களுக்கு இன்னும் தீருமணமாகவில்லையே என்ற தாயின் ஏக்கங்கள் என்று மனித மன அவசங்கள் - மனித மனப் போராட்டங்கள் என்பனவற்றையே இவரது கதைகள் சித்திரிக்கின்றன.

இவரது கதைகளில் எப்போதும் சமகாலப் பிரக்ஞை மேலோங்கி நிற்கும். சமகாலப் பிரச்சினைகளை இவரது கதைகள் பூடகமாகவும் - நேரடியாகவும் பேசும். போர்க்காலச் சூழல், போரின் பீதி நிறைந்த மனங்கள், போரின் அவலச் சாவுகள் என்பன இவரின் பல கதைகளின் பின்புலமாக அமைந்துள்ளன. போர்ச் சூழலுக்கு வெளியே நிகழ் களனைக் கொண்ட 'இணக்கம்' என்ற கதையிலும் நினைவுகளாகப்

போர்ச் சூழல் விரிகிறது. 'ஒரு லீவில் அவர் யாழ்ப்பாணம் சென்ற போது யாழ்ப்பாணம் இப்படித்தான் இருந்தது. விடிந்தால் அங்கை பிரச்சினையாம், இங்கை பிரச்சினையாம், அங்கே அத்தனை பேர் பலியாம் என்ற செய்திகள் தான்'.

நெடிய காட்டுத் தீர்த்த மண்டபச் சுவரில் சிதறி அடித்துக் காய்ந்து போன இரத்தக் கறைகள்; யாழ்ப்பாணம் போய் வருகையில் வழியில் சிங்களப் பகுதிகளைத் தாண்டும் போது உயிரைக் கையில் பிடித்துக் கொள்ளும் பீதி, போர்ச் சூழல் என்ற படுதாவின் முன்னே கதை நிகழ்ச்சிகளின் விரிவுகள். இவரின் மனம் எப்போதும் 'போர் இல்லாத உலகத்தையே' நாடி நிற்பதையும் இவரின் கதைகள் காட்டுகின்றன.

இவரின் கதைகளில் வரும் பாத்திரங்கள் ஏராளம்; தனது அவதானிப்புக்கள் மூலம் இவற்றை எல்லாம் இணைத்து ஒரு முழுமையை ஏற்படுத்துகின்ற திறமை அபாரமானது. சின்னச் சின்ன அவதானிப்புக்களின் தொகுப்பில் ஒரு பூரணமான கதையை இவர் படைக்கின்றார். உதாரணமாக 'இணக்கம்' என்ற கதையில் ஏறத்தாழ முப்பத்தைந்துக்கு மேற்பட்ட பாத்திரங்களையும், ஏறத்தாழ அதே அளவு சம்பவங்களையும் இணைத்து ஒரு முழுமையான - வெற்றி கரமான கலைப் படைப்பை சாத்தியமாக்கி இருக்கிறார். இந்த வகையில் இவரது கதைகள் நவீன திரைப்படங்களை ஞாபகப்படுத்துகின்றன.

இவரின் படைப்புலகம் எப்படிப்பட்டது? மிகவும் எளிமையானது. சாதாரண மனிதர்கள், சாதாரண சம்பவங்கள், அவற்றின் இணைவில் கவியும் முழுமை. யாழ்ப்பாணத்துத் திருமண வீட்டில் பலகாரம் சுடும் பெண்களும், அவர்களின் சம்பாஷணைகளும்; வவுனியாவில் உத்தியோகம் பார்க்கும் டீச்சரின் அனுபவங்கள்; போர்ச் சூழலில் பயணம் செய்யும் பெண்ணின் நினைவுகள் என சாதாரண மனிதரும் - சாதாரண சம்பவங்களும் இவரின் படைப்புகளை கட்டி எழுப்பு கின்றன. ஆனால் படைப்புக்கள் தரும் தரிசன வீச்சு அசாதாரணமானது.

சாதாரண மனிதனின் சாதாரண மொழியில் எழுதும் குந்தவை தனது கதை சொல்லும் திறனினால் வாசகரை வசியப்படுத்தி கதையுடன் ஒன்றுபடச் செய்கின்றார். ஒரு சிறந்த கலைப்படைப்பின் முழுமையை

அனுபவிக்கும் தவிப்பை அவனில் கிளர்ந்தெழச் செய்கிறார். சமகால பின்னணியில் கதைகளைச் சொல்வதன் மூலம் வாசகரின் பிரக்ஞையில், இயங்கும் உத்வேகத்தை ஏற்படுத்துகின்றார். இதுவே, குந்தவையின் படைப்புலகம்.

தனது இளம் வயதில் ஆனந்த விகடன் முத்திரைக் கதை எழுதி பிரபல்யம் பெற்ற ஈழத்து எழுத்தாளர் குந்தவை, தனது அனுபவத்தளம் விரிய விரிய கலா பூர்வமான வீச்சோடு கூடிய கதைகளைப் படைத்துள்ளார் என்பதை இந்நூலில் காணலாம்.

கலைஞர்களாக .....

ஒரு முன்னுரைக்காக இந்த இளைஞர்கள் இந்தக் கதைகளைக் கொண்டு வந்து தந்த போது, நான் ஓரளவிற்கு இலக்கிய உலகில் 'அஞ்ஞாதவாசத்தில்' இருந்தேன். ஒரு காலத்தில் 'அமோகமாக' எழுதிய பின் எழுதாத ஒரு நீண்ட உறக்கத்தில் இருந்தேன். என்றாலும் தீவிரமாக இல்லாவிட்டாலும் கூட வாசிக்கும் பழக்கம் கைவிட்டுப் போகவில்லை. இந்தச் 'சஞ்சீவி' எழுத்தாளர்களை (இவர்களில் பலரும் சஞ்சீவியில் அறிமுகமான எழுத்தாளர்கள் என்றே எண்ணுகின்றேன்) ஏற்கெனவே அவர்களின் கதைகளில் மூலம் அறிந்து வைத்திருந்தேன். படித்த நேரத்தில் அவர்களைப் பற்றிய ஒரு தரக்கணிப்பீடும் என் மனத்தில் இருந்தது. இரண்டொரு பேட்டி நிகழ்ச்சியில் அவர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுமிருந்தேன்.

இப்போதும் இந்தப் பன்னிருவரின் கதைகளையும் ஒன்று சேரப் பார்க்கும் போது, வளர்ந்து வரும் இப் புதிய சந்ததியின் மீது நம்பிக்கை வலுப்படுகின்றது. இவர்களில் பலரும் கதை பண்ணவில்லை. பம்மாத்து விடவில்லை, போலிகளாக இல்லை, உண்மையான படைப்பின் உந்துதலிலேயே இவர்கள் எழுதுகின்றார்கள்.

எழுதாமல் இருக்க முடியாத தவிப்பிலேயே இவர்களது படைப்புகள் கருக்கொள்கின்றன. படைப்பின் புளகாங்கிதம், படைப்பின் மகிழ்ச்சி, படைப்பின் வேதனை, படைப்பின் உத்வேகம் - இவைகளை படைப்புச் செயற்பாட்டில் இவர்கள் அனுபவித்திருக்கலாம். நிச்சயமாக இவர்களிலிருந்து இரண்டு - மூன்று முதிர்ந்த எழுத்துக் கலைஞர்களென்றாலும் உருவாகுவார்கள்.

1996ல் குந்தவையின் சிறுகதைத் தொகுப்பிற்காக எழுதப்பட்ட முன்னுரை. அப்போது நூல் வெளிவரவில்லை. எனவே இது பிரசுரமாகவில்லை. 2002ல் 'மித்ர' வெளியீடாக, குந்தவை பின்னர் எழுதிய கதைகளையும் சேர்த்து நூலாக வெளிவந்துள்ளது. எஸ். பொ. முன்னுரை எழுதியுள்ளார்.

அறிமுகங்கள். விமர்சனங்கள். குறிப்புகள்

என்றாலும் இவர்கள் இப்போது 'முதிரா இளைஞர்கள்' படைப்பின் முழுமையை அடைய அவாவி நிற்பவர்கள். இவர்களில் சிலருக்கு முழுமை எட்டாக்கனியாகத்தான் இருக்கிறது. சிலருக்கு கையெட்டுத் தூரத்திலிருந்து போக்குக் காட்டி மருட்டுகிறது. சிலர் முழுமையை எட்டிவிட்டோமென தம்மளவில் நம்பி, ஆனால் முழுமையின் வசீகரச் கவர்ச்சியைக் காணாதவர்களாய் வேறு திசையில் பயணிக்கிறார்கள் - தமிழ் நாட்டின் 'கோணங்கி' போல.

இந்தக் கதைகள் எவற்றைப் பேசுகின்றன?

தொகுப்பின் எட்டுக் கதைகள் நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ அடக்குமுறைக்கு உட்பட்டிருக்கும் இன்றைய எமது வாழ்வின் அவலங்களை அவற்றால் எழும் சோகங்களை - தவிப்புகளை - உணர்வுகளை பேசுகின்றன. ஒரு சில கதைகள் 'மீண்டும் தொடங்கும் மிடுக்காக' மனம் தளராத நம்பிக்கையைக் காட்டினாலும், பொதுவான கதைகள் எமது 'கையறு நிலையையே' காட்டுகின்றன. ஆனால், எல்லாக் கதைகளும், ஏதோவொரு வகையில் 'அனுபவத் தொற்றலை' ஏற்படுத்தி விடுகின்றன.

தாட்சாயணியின் 'மழை' குறியீட்டுக் கதை; கவிதை தோய்ந்த நடையில் எழுதப்பட்ட கதை. தடித்த பருமனான பெரும் கழிகளாகி அவள் மீது விழுந்து உதைத்தது மழை. மழை இராணுவ அத்துமீறல் களுக்கான குறியீடு, பொருந்துமா.....?

இயல்வாணனின் 'முடவன் நடை' - இடிப்பான அலட்டல்களில் லாத கதை சொல்லலின் ஓர் அனுபவ விரிவு.

கோகுல ராகவனின் 'ஆனந்தம்' - வாழ்வின் பிடிப்பை இழந்து விட்ட சகிக்க முடியாத அவலமும், பின்னர் அதிலிருந்து விடுபடும் ஆனந்தமும்.

சிவானியின் 'இரவு' - நாங்களறிந்த உண்மை நிகழ்வொன்றின் கற்பனைகளும் வர்ணமுட்டல்களும் கலந்த விவரணம்.

ச. இராகவனின் 'மாறிப்போன அடையாளம்' - மிகமிக நேர்த்தியான சிக்காரான கதை சொல்லும் பாணி கைவரப்பெற்ற அலாதியான வரலாற்றுக் கற்பனை.

ச. சாரங்காவின் 'வானம் மட்டுமல்ல' ..... தேசமும் பிரிந்து வாழும் குடும்பத்தின் இளமை தகிக்கும் வாழ்க்கையும் (கணவன், மனைவி, பிள்ளைகள்) அதிலிருந்து, மீள்வதற்காக சொந்த நாட்டினை விட்டுச் செல்ல முடியாத நாட்டுபற்றும் முரண்பாட்டுக் கதை.

சி. கதிரகாமநாதனின் 'கொன்று போடாதையங்கோ' 'சபாஷ்' சொல்ல வைத்த கதை. முயல் வேட்டையின் ஊடாக சூழலின் சித்திரிப்பும் - இரக்கமும் - சுய பச்சாதாபமும். பல்வேறு பரிமாணங்களைப் பேசுகின்ற இக்கதையும், ஒரு வகையில் குறியீட்டுக் கதைதான்.

உடுவில் அரவிந்தனின் 'உறவுப்பாலம்'. இக் கதையும் உண்மை நிகழ்வொன்றின் வர்ணமுட்டலும், கற்பனையும் கலந்த .....

மேலே குறிப்பிட்ட எட்டுக் கதைகளும் அடிப்படையில் எமது அடக்குமுறைக்குட்பட்ட அவல வாழ்வையே நிலைக்களனாகக் கொண்ட படைப்புகளாகும். என்றாலும் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு தொனியில் ஒவ்வொரு ருசியில் வேறுவேறுபட்ட திசைகளில் விரிவு கொள்கின்றன. ஒன்று உரக்கப் பேசுகின்றது; இன்னொன்று மெதுவாக முணுமுணுக்கிறது; இன்னொன்று போகிற போக்கில் ஏதோ சொல்ல - வேறொன்று 'இது தான் - இது தான்' என்று சுட்டிச் சத்தமிடுகின்றது. சில கதைகள் மெதுவாக ஆலாபனை செய்து உணர்வைக் கட்டுகின்றன. எல்லாம் பாராட்டப்பட வேண்டிய முனைப்புகள் தான்.

ஏனைய நாலு கதைகளில் ந. சத்தியபாலனின் 'நிறமிழக்கும் கனவுகள்' மென்மையான மனங் கொண்ட ஒரு 'கலைஞ'னின் சோகங்களைப் பேசுகின்றது. ஆடம்பரமில்லாது அமைதியாக தனது ஊரில் - தனது உலகில், தனது புத்தகங்கள் - தனது கவிதைகள் - தனது குடும்பம் - தனது குழந்தை இவற்றோடு நிறைவாய் வாழ பிரியப்படும் அவன் - அவ்வாறே தனக்குப் பிரியமானவரும் விரும்புவான் என எதிர்பார்த்தான் அவன். பொருளாதாரக் கவர்ச்சியில் மயங்கி அவன் மாறிவிட்டான் என அறியும் போது அடையும் சோகம்...

பிரபாகரனின் 'ஆலமரம்' வெளிநாட்டு வாழ்வினோட்டத்தில் - பெற்ற தாயையே மறந்து விடும் - அவளின் பாச உணர்வுகளை அலட்சியம் செய்யும் மகனின் கதை. வேரும் பாறி, விழுதுகளும்

அறிமுகங்கள், விமர்சனங்கள், குறிப்புகள்

முறிந்து விட பக்கத்து மரத்தில் சாய்ந்து நிற்கும் ஆலமரமாக, தாய் வேறொரு இளம்பெண்ணின் - சக மனிதஜீவியின் ஆதரிப்பில் ஆறுதல் அடைகின்றாள்.

ரவீந்திரனின் 'மின்' இன்றைய யாழ்ப்பாணத்தின் மின் விநியோக நிலைமைகளை பேசும் நகைச்சுவைக் கதை. இயல்பான கதையோட்டமும் பாத்திர வார்ப்புகளும் இக்கதையின் 'பிளஸ் பொயின்பர்'.

ச. குமுதினியின் 'அமாவாசை இரவுகள்'- போட்டி ஒன்றிற்காக எழுதப்பட்டு முதலாம் பரிசினைப் பெற்ற கதைதான் என்றாலும் மிகவும் கவனமாகக் கோர்க்கப்பட்டு கவிதையாக விரியும் கதை. பொதுவாகப் போட்டிக் கதைகளில் காணப்படும் 'மிகையான உறுத்துதல்'களுக்கு மாறுபட்டதாய் இயல்பான ஓட்டத்தில் அமைந்த நல்ல கதை. எமது யாழ்ப்பாணச் சமூக வாழ்வில் பெண்ணின் இயலாமையை - அவலத்தைப் பேசும் கதை.

முடிவாக, இப் பன்னிரண்டு கதைகள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு அனுபவங்கள். அவை ஏதோதோ விதங்களில் வாசகனைப் பாதிக்கவே செய்யும் - பழைய நினைவுகளைக் கிளறும்; மெய்மறந்து புல்லரிக்கச் செய்யும்; வாழ்வின் வசீகரத்தை தொட்டுக் காட்டிச் சிலிரக்கச் செய்யும்; அவலங்களுக்காக நெஞ்சருகி அழச் சொல்லும்; சிலவேளைகளில் வீறுகொண்டு எழச் சொல்லும்; இன்னும் இன்னும் .....

என்னுடைய இந்த ஒற்றை வரிக் குறிப்புகள் வெறும் கருத்துக்கள் தான். 'கவிதையின் அழகை கவிதையைப் படித்துத் தான் அனுபவிக் கலாம், கவிதை பற்றிப் படித்து அனுபவிக் முடியாது' அதைத் தான் நானும் சொல்வேன். நீங்கள் இந்தக் கதைகளை, அதன் சொற்களோடும் சொற்களுக்கு இடையே வரும் மெளனங்களோடும் குறியீடுகளுடனும் அனுபவியுங்கள், அர்த்தம் கொள்ளுங்கள்.

இங்கிருந்து ... (பன்னிருவரின்) சிறுகதைத் தொகுப்பின் அறிமுகவுரை - 21-07-2001

அம்மா வந்தாள் - தி. ஜானகிராமன்

இந்த நாவலின் தொடக்கமே, தொடங்கிய இலாவகமே என்னைக் கவர்ந்தது. நிச்சயமாக தமிழலகம் பெருமைப்படக்கூடிய ஒரு எழுத்தாளராக தி. ஜானகிராமனைக் கொள்ளலாம்.

மனித உணர்ச்சிகள், பண்பாடு, நாகரீகம் என்பனவற்றுக்கிடையில், பழமைக்கும் புதுமைக்குமிடையில், கிராமிய வாழ்வுக்கும் பட்டண வாழ்வுக்குமிடையில் நடக்கும் போராட்டங்களை அருமையாக அழகாகச் சித்திரித்துள்ளார். அத்தோடு, இயற்கையின் இனிய சூழலையும் இணைத்துச் செல்கின்றார்.

இதில் வரும் எந்தப் பாத்திரத்தையுமே மறக்க முடியாத பாத்திரமாக எம்மனதில் உலாவ விடுகின்றார். குறிப்பாக, 'இந்து' என்ற பாத்திரம் ஏனோ எம் மனநிலையை நெகிழவைக்கிறது.

இவரின் இந்த நாவலில் இயற்கையின் குரலையையும், உணர்ச்சிகளின் குரலையும் நான் கேட்டேன். கற்புக்கு புதியதொரு ரீதியில், 'எது தவறென்று' இவர் கூறும் அர்த்தத்தைக் கேட்டேன். வேதங்களின் கம்பீரமான குரலைக் கேட்டேன்.

I "எனக்கு இன்னும் கலியாணம் ஆகலே..... உடம்புக்குத்தான் ஆச்சு."

II "முன்னேயாவது ஒரு மூர்த்தி இருந்தது. உன்னை அதிலே ஆவாஹனம் பண்ணி நாளை ஓட்டினேன்."

போன்ற 'இந்துவின்' வாக்கியங்கள் எம்மை உள்ளம் நெகிழவைத்து, உணர்ச்சிவசப்பட வைக்கின்றன.

அறிமுகங்கள். விமர்சனங்கள். குறிப்புகள் _____

"வருணனே! சூதாடியைப் போல அறிந்தோ, அறியாமலோ நாங்கள் ஏமாற்றுங்கள் புரிந்திருக்கலாம். அவற்றை எல்லாம் நீக்கி விடு. உன் அன்பும், கருணையும் எங்களுக்கு வேண்டும்"

போன்ற வேதவாக்கியங்கள் எம்மை மனப்பூர்வமாக சிந்திக்க வைக்கின்றன.

இந்நூல் முழுவதும் விரவி வரும் வேத வாக்கியங்களைப் பார்க்கும் போது - இந்து சமயத்தில் வடமொழிச் சுலோகங்களில் இருக்கும் கம்பீரியம், கிறிஸ்தவ விவிலியத்தில் இருக்கும் கம்பீரியம், இஸ்லாமின் குர்ஆனில் இருக்கும் கம்பீரியம் ஏன் தமிழில் கையாளப்படவில்லை என எம்மைச் சிந்திக்க வைக்கிறது.

இன்றைய தமிழிலக்கிய திறனாய்வாளர்கள் சிலர், தி. ஜனாகி ராமனின் தனித்துவமான படைப்புகளின் ஊடுபாவாக நெறி தவறிய பாலுணர்ச்சி (Perverted sex) இருப்பதாகக் கூறுகின்றார்கள். இவரின் இந்த நாவலிலும், 'வீடு என்ற குறுநாவலிலும், இவரின் இந்தத் தனித்துவத்தை ஆழமாக உணர்ந்து அனுபவிக்கலாம்.

என்றாலும் கூட, இத்தகைய உணர்ச்சிகளையும் சிந்திக்கத்தக்க வகையில் - நியாயபூர்வமான முறையில் - தவிர்க்க இயலாத விதத்தில் - உணர்ச்சி மோதல்களாக எழுதலாம் என்பதற்கு, 'அம்மா வந்தாள்' ஒரு அருமையான எடுத்துக்காட்டு.

நவீன தமிழிலக்கிய முயற்சிகளில் அக்கறையுள்ள எவரும் தவறாது படிக்க வேண்டிய நூல் 'அம்மா வந்தாள்'.

1969/70களில் கட்டுப்பெற்ற உயர் தொழில்நுட்பக் கல்லூரியில் (பின்னர் பல்கலைக்கழகம்) பயின்ற இலக்கிய ஆர்வம் மிக்க மாணவர்களினால் வெளியிடப்பட்ட 'எழில்' சஞ்சிகையின் நூல் அறிமுகப் பகுதிக்காக 'எழில்' ஆசிரியர் குழுவின சார்பில் மாவை நித்தியானந்தன் விடுத்த வேண்டுகோளுக்கமைய எழுதப்பட்டது. ஆனால் பின்னர், நூல் அறிமுகப்பகுதி இடம்பெறவில்லை. கட்டுரையும் பிரசுரமாகவில்லை.

விமர்சனங்கள் - நூல்கள்

1. செங்கையாழியான்
2. சிற்பி
3. லோகேந்திரலிங்கம்
4. யோகேஸ்வரன்
5. செம்பியன் செல்வன்
6. பெனடிக்ற் பாலன்
7. பார்த்திபன்
8. தெணியான்
9. அ. யேசுராசா

செங்கையாழியானின்

வாடைக்காற்று - நாவல்

செங்கையாழியானின் வாடைக்காற்று என்ற நாவலை வாசிக்க முன்பேயே அது பற்றிய இரண்டு தகவல்களை நான் அறிந்திருந்தேன். அதனால் பாதிக்கப்பட்டிருந்தேன். ஒருவகையில் அந் தகவல்களினாலேயே அதை வாசிக்க வேண்டுமென்ற தூண்டுதல் பெற்றிருந்தேன்.

ஒன்று : நெடுந்தீவுக் கடற்கரையோர மீனவர் வாழ்க்கையைப் பின்னணியாகக் கொண்டு படைக்கப்பட்ட இந் நவீனம் 'செம்மீன்' மலையாளப் படைப்புக்கு இணையானதென்றால் வீண் புகழ்ச்சியாகாது என்ற இந் நாவலின் வெளியீட்டாளர்கள் செய்த பிரச்சாரம்.

மற்றது : அகஸ்தியர், எம்.எல்.ஜெயபாலன் போன்றோரின் படைப்புகளால் ஊட்டம் பெற்று, மேலோட்டமாக மீனவர் வாழ்க்கையையும், கதைக் களமான நெடுந்தீவையும் சித்திரித்திருக்கின்றார் என்று சில படைப்பாளிகளிடையே நிலவும் அபிப்பிராயங்கள். இதில் நெடுந்தீவு பற்றிய, அங்கு வாழுகின்ற மக்களின் சமூக, பொருளாதார, வாழ்க்கை பற்றிய சித்திரிப்பு பல பிழையான தகவல்களைக் கொண்டிருக்கிற தென்ற பரவலான கருத்து.

ஈழத்தின் தமிழ்ப் புனைகதை இலக்கியத்தின் ஒரு கால கட்டத்தில் வாழ்ப்பாணத்துப் புகையிலைத் தோட்டங்கள் சிறப்பாகச் சித்திரிக்கப்பட்டது போல, அண்மைக் காலங்களில் மீனவர் வாழ்க்கையும் - அவர்தம் போராட்டங்களும் எமது படைப்புகளில் சிறப்பிடம்

பெறுகின்றன. அந்த வாழ்க்கைச் சூழலில் வாழ்ந்து - அந்த மக்களின் போராட்டங்களில் கலந்து அந்த அனுபவங்களின் சுமையால் கருக்கொண்ட எழுத்தாளர்களும் - அந்தச் சூழலில் வாழாது - ஆனால் அந்தச் சூழல் சார்ந்த எழுத்துக்களினால் பாதிக்கப்பட்ட எழுத்தாளர்களும் எழுதினார்கள், எழுதுகிறார்கள். ஏழு ஆண்டுகளுக்கு முன் சில நாட்கள் நெடுந்தீவில் தங்கியிருந்தாலும் கூட செங்கையாழியனை இரண்டாவது ரக எழுத்தாளர் வரிசையிலேயே சேர்க்கத் தோன்றுகிறது.

வாடைக்காற்று: நெடுந்தீவுக்குத் தொழில் செய்ய வந்த இரண்டு வசதி படைத்த சம்மாட்டிகளைக் காதலிக்கின்ற, இரண்டு உள்ளூர் ஏழைப் பெண்களின் கதை; அதில் ஒருத்தி தன்னிடமுள்ள இரண்டே இரண்டு பாவாடைகளை மாற்றி மாற்றித் தோய்த்துத் தோய்த்துக் கட்டிக் கொள்வாள்; ஒருத்தி தான் ஆசைப்பட்டவனுடன் சேர்கிறாள்; மற்றவள் ஒருவனினால் கெடுக்கப்பட்டு இறக்கிறாள். இவர்களோடு வேறு பல உப பாத்திரங்கள்; கரையோரத் தொழில்முறைகள்; சந்திப்புக்கள்; உரையாடல்கள். வாடைக்காற்றை வாசித்தபின், இதையொரு நாவல் என்று சொல்ல எனக்கு ஏனோ தோன்றவில்லை. ஒரு மகத்தான நாவல் தரும் முழுமையை - பூரணமான நிறைவை என்னால் இதில் அனுபவிக்க முடியவில்லை. ஒரு தொடர்கதையின் தன்மையே இதில் மேலோங்கியிருப்பதாக எனக்குப்பட்டது.

செங்கையாழியனின் பாத்திரங்களின் உரையாடல்களும், கதை சொல்லும் கவர்ச்சியும் அலாதியானவைதான். இவரின் படைப்புகளின் வெற்றிக்கு இதுவே முழுமுதற் காரணமென்றும் சொல்வேன். வாடைக்காற்றும் இந்த வகையில் சோடை போகவில்லை. இதில் வரும் சுடலைச் சண்முகம் 'ஏய் புள்ளைகளா.....! கொஞ்சம் நிலலுங்கோ.....! குடிக்கிறதுக்குக் கொஞ்சம் தண்ணீர் ஊத்திவிட்டுப் போங்கோ.....' என்று கேட்கிறான். இதில் வரும் கிழவர் கடற்கரைக்கு வந்த ஒரு தோணியைப் பற்றிச் சொல்கிறார். 'உது புதிசாகத்தான் வந்திருக்குது. ஆனால் தோணி நிற்கிற பாடு செமியோன்றை..... அது தெரியாமல் வாடி அமைக்கப் போகினம் போலிருக்குது. வீண் சண்டை சச்சரவு வரப் போகிறது.'

மெல்லிய மனித உணர்ச்சிகளைப் பற்றி, அழகுகளைப் பற்றி,

அனுபவங்களைப் பற்றி எழுதும் போது இவரின் நடை கவிதையின் கனத்தைப் பெற்றுவிடுகின்றது.

'பெண்மையின் ஸ்பரிசம் தான் எவ்வளவு இனிமையானது. அவளுடைய சிவந்த நீல நரம்புகள் ஒடுகின்ற கழுத்தில் முகம் பதித்து இருக்கும் போது, அவனுக்கு இந்த உலகம் தெரிவதில்லை. அந்த இனிய வேளைக்காக இந்த உலகத்தையே இழக்க அவன் தயாராக இருந்தான்.'

'வானத்தில் நிலவு பவனி வந்தது. சீதளக் காற்று சில்லென்று வீசியது. காட்டுக் குதிரைகள் களைக்கும் ஒலி கேட்டது.'

இவை இவரது கவிதை தோய்ந்த வரிகள்.

இவரது பாத்திரங்கள் எல்லாமே ஏதோ இலட்சிய உலகில் வாழ்வது போல அந்தரத்தில் வந்து போகின்றன என்றே சொல்லத் தோன்றுகிறது. அவற்றின் இயக்கங்களும் பல இடங்களில் நடப்பியல்புக்கு முரண்படுகின்றன. பிலோமினாவும் அவள் காதலனான சம்மாட்டி செமியோனும் உரையாடுகிறார்கள்.

'பிலோமினா இன்று உனக்கு என்ன பிடித்தது? விசர்... விசராய்க் கதைக்கிறாய்?'

'எனக்கு விசர்தான்..... எனக்குச் செமியோன் விசர்.....'. என அவள் சிரித்தாள்.

'ஆனால் ஏதோ என் உள்மனம் சில நாட்களாக என்னை எச்சரிக்கிறது..... இந்த இன்பம் எனக்கு நிலைக்குமோ என்ற பயம் எனக்கிருக்குது..... நான் துரதிரஷ்டம் படைத்தவள்.' என்கிறாள் பிலோமினா. படிப்பற்றவளான அவள் தன் உள் மன உணர்ச்சியைப் பற்றி - உள்ளுணர்வுகளைக் கூறுவது மிகைப்படுத்தப்பட்ட கூற்றாகத் தெரிகின்றது.

மீனவச் சூழலைக் களமாகக் கொண்ட ஓர் இலட்சியவாதக் காதல் கதையே இந்த நாவல். அந்தக் களத்தின் இயற்கையான இன்ப துன்பங்களும் - போராட்டங்களும் இதில் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளன என்று

கூறமுடியாது. வாழவேண்டுமென்ற ஆர்வம். நம்பிக்கை. துடிப்புப் போன்ற உயரிய நோக்கங்களுக்கு அப்பால் - முழுமையான ஒரு கலைத்துவ நிறைவுக்கு அப்பால் - ஆயிரம் ஆயிரம் நெஞ்சங்களை உருக்கும் தன்மை இந்நாவலுக்குண்டென்று சொன்னால், அக் கருத்தோடு நான் முரண்படமாட்டேன்.

1970களின் முற்கூறில் இலங்கை வானொலியில் பேராசிரியர் க. கைலாசபதி யினால் நடாத்தப்பட்ட 'கலைக்கோலம்' நிகழ்ச்சியில் வாசிக்கப்பட்ட கட்டுரை. 'இந்நாவல் ஒரு சிறந்த திரைப்படமாகலாம்' என்ற இக்கட்டுரை யாளரின் கருத்து பேராசிரியரால் முன்னுரையாகக் கூறப்பட்டது.

சிற்பியின்

உனக்காகக் கண்ணே - நாவல்

சிற்பியின் 'உனக்காகக் கண்ணே' என்ற நாவலை வாசித்து முடித்ததும் மனத்தில் தங்கியது என்ன என்று என்னையே நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஓர் உறுதியான தெளிவான பதிலைச் சொல்ல என்னால் முடியவில்லை. காதலைப் பற்றிய அதீத இலட்சியங்களுடன் வாழும் ஒரு பட்டதாரி ஆசிரியரின் - அவன் ஒரு எழுத்தாளனும் கூட, காதல் தொடர்பும், அதில் ஏற்படுகின்ற தடங்கல்களும், இறுதியில் நிறைவும் இந்த நாவலில் சித்திரிக்கப்படுகின்றது. அவனின் காதல் உணர்வுகளே ஆதார சுருதியாக கதையை இயக்குகின்றன. காலங் காலமாக கதை வாசித்துப் பழக்கப்பட்ட தமிழ் வாசகர்களுக்கு ஒரு காதல் கதை சொல்லியிருக்கிறார் சிற்பி.

இந்தக் கதையின் கதாநாயகன் சண்முகம் - ஓர் எழுத்தாளன். நிலத்தையும், நீலவானையும், நீள்கடலையும் வைத்துக் கவிதை புனைவக் கனவு காண்பவன் அவன். தனக்கேற்பட்ட காதல் தோல்வியைக் கருவாகக் கொண்டு 'கதையாகிப் போனதா' என்ற மகுடத்தில் அவன் புனைந்த கதை அவனிலே பற்றுக் கொண்ட ஏராளமான வாசகர்களையும், பத்திரிகை முதலாளியிடமிருந்து ஐம்பது ரூபா காலையும் அவனுக்குத் தேடிக் கொடுக்கின்றது. அதீத இலட்சியவாத கற்பனை நாவல்களில் எழுத்தாளர்களே கதாநாயகர்களாக அமைவது தமிழில் ஒரு வழக்கமாகி விட்டது போலத் தெரிகிறது. அகிலனின் 'பாவைவிளக்குத் தொட்டு சிற்பியின் 'உனக்காகக் கண்ணே' வரை எத்தனையோ எழுத்தாள கதாநாயகர்களை நாம் சந்தித்து விட்டோம்.

இந்தக் கதையின் சம்பங்கள், கதாபாத்திர இயக்கங்கள் நடப்பியல்புக்கு இணங்கப் படைக்கப்பட்டுள்ளனவா என்பது ஒரு கேள்வி. எதற்கும் 'விட்டெறியும்' மனப்பான்மை கொண்டவனாகவே சண்முகம் படைக்கப்பட்டுள்ளான். யாரோ ஒருவன் ஏதோ சொல்லிவிட்டான் என்பதற்காக இரவோடிரவாக தான் கற்பிக்குமிடத்தைவிட்டு ஊருக்கு ஓடும் சண்முகம்..... குழந்தை தூங்குவதற்காக, ரெயிலில், முன்பின் அறிமுகமில்லாத ஓர் ஆடவனின் முன் பாரதியார் பாடலைப்பாடும் சாவித்திரி; 'கந்தசாமி - வாத்தியாருடன் கதைத்தாயா' என்று கேட்டுக் கொண்டே மகளின் கையைப் பிடித்துக் கொண்டு உயிர்விடும் சண்முகத்தின் தந்தை; குத்தகைக் காசை அறவிடுவதற்காக காலையருக்குத் தலைமை தாங்கும் கலியாணமாகாத கன்னிப்பெண் பார்வதி; இப்படி..... இப்படியே..... சொல்லிக் கொண்டு போகலாம்.

இவரின் எழுத்து நடையைப் பற்றியும் குறிப்பிட வேண்டும். கதையின் சம்பங்கள் இறுக்கமில்லாமையால் இவரின் நடையும் இறுக்கமில்லாமலே இருக்கின்றது. அலங்கார எதுகை மோனையோடு கூடிய அடுக்கு வசனங்கள் கையாளப்பட்டுள்ளன. 'பட்டு நிலாவின் பால் வெள்ளத்தில் பாரதி கல்லூரி நீந்திக் கொண்டிருந்தது' என்ற வசனத்துடனேயே நாவல் ஆரம்பமாகின்றது. 'அவளுடைய சிங்காரப் புன்னகை அவன் சிந்தனையைப் பற்றி இழுத்தது' என்றும், 'அவமானம் - ஆத்திரம் - அவநம்பிக்கை எல்லாமாகச் சேர்ந்து அவனை அல்லறக் கடலுள் அமிழ்த்தி வைத்தன' என்றும் சிற்பி எழுதுவார். சில சந்தர்ப்பங்களில் இவரின் நடையில் கவிதைத் தன்மையும் கைகூடி வருவதுண்டு.

"என்னிடமிருந்து நீ என்ன எதிர்பார்க்கிறாய்"

சாவித்திரியால் பதில் சொல்ல முடியவில்லை.

இந்த நேரத்தில் இது என்ன கேள்வி; திகைப்புடன் சண்முகத்தை நோக்கிய சாவித்திரி, அவனிடம் திருப்பி ஒரு கேள்வி கேட்டாள்.

"என்னிடமிருந்து என்ன பதிவை எதிர்பார்க்கிறீர்கள்"

கேள்வியைக் கேட்டுவிட்டு அவள் சிரித்தாள்.

இந்த நாவலினூடாக சமூகத்திற்குச் சில படிப்பினைகளும், கருத்துக்களும் தரப்படுகின்றன. 'இந்த தாழ்வு மனப்பான்மை எவருக்குமே கூடாது. ஆக்க வேலை செய்ய விரும்புற எல்லோருக்குமே தன்னம்பிக்கை தான் அவசியம், இந்த உண்மையான திறமை. உயர்ந்த முறையில் அதை வெளிப்படுத்தும் ஆற்றல், இவற்றோடு தன்மேல் உள்ள அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை ஆகியவையே ஒரு கலைஞனை முன்னுக்குக் கொண்டு வரும் சக்தி படைத்தவை.' சாவித்திரியூடாக சண்முகத்திற்கும், சமூகத்திற்கும் இவ்வாறு உபதேசிக்கின்றார் ஆசிரியர். இந்த 'உபதேசங்கள்' கதையோடு ஓட்டாது, துருத்திக் கொண்டு நிற்கும் போது, அவை நாவலின் உருவத்தையே சிதைத்து விடுகின்றன.

இந்த நாவலில் கலாரீதியான நிறைவைக் காட்டிலும் பொழுது போக்கு அம்சமே முதன்மை பெற்றுத் திகழ்கிறது என்பேன். இத்தகைய நாவல்கள் வெறும் எண்ணிக்கை மட்டும் வற்புறுத்தப்படும் கால கட்டத்தில் மாத்திரமே வரவேற்புப் பெறும் என்றும், இதன் அடுத்த பரிணாமக் கட்டத்தில் ஆரோக்கியமான சமூக விமர்சப் பார்வை கொண்ட நாவல்களே முழுமையான வரவேற்பைப் பெறும் என்றும் நினைக்கிறேன்.

இறக்குமதியாகும் ஜனரஞ்சக நாவல்களைப் படித்துப் படித்து மகிழும் எனது நாட்டு தமிழ் வாசகர்களுக்கு, நான் ஒன்றைத் துணிவுடன் சொல்வேன். முத்துச்சுடர் வெளியீடான சிற்பியின் 'உனக்காகக் கண்ணை' நாவலை நீங்கள் வாங்கிப் படியுங்கள். நீங்கள் படிக்கும் இறக்குமதி யாகும் நாவல்களில் காணும் நிறைவையும் மகிழ்ச்சியையும் இந்த நாவலிலும் காண்பீர்கள்.

இது 1970களின் முற்கூறில் இலங்கை வானொலி கலைக்கோலம் நிகழ்ச்சியில் ஒலிபரப்பானது.

மு.வே. யோகேஸ்வரரின் பயணம் - சிறுகதைத் தொகுதி

பயணம் என்ற இந்தச் சிறுகதை நூலுக்கு அணிந்துரை வழங்கிய பாக்டர் N. சுப்பிரமணியம் இந்நூலாசிரியர் பற்றி இவ்வண்ணம் கூறுகின்றார். 'இதோ! எம் தாதியர் பயிற்சிப் பாடசாலையில் முடிவு வருட வகுப்பிற் படிப்பவரும், கட்டுரை - கவிதை - கதை எழுத்தாளருமாகிய திரு. மு.வே. யோகேஸ்வரன் அவர்களை உங்களுக்கு அறிமுகம் செய்கின்றேன். இவர் பதினாறாம் வயதிலிருந்தே கதைகள் எழுதி வருகின்றார். பரமேஸ்வராக் கல்லூரி வித்துவான் க. வேந்தனாரின் மாணவனாகையால் பசுந்தமிழே கதைகளிற் பளிச்சிடுகின்றது. யாழ்ப்பாணத்து இளைஞனாயினும் ஆலங்கேணியில் வளர்ந்தமையால் திருமலைத் தீந்தமிழை இடையிடையே சிந்துகின்றார்.

அழகில்லாத இளைஞனான முத்துவைக் கதாபாத்திரமாகக் கொண்ட 'பயணம்'; ஒரு நோயாளி இளைஞனின் காதல் உணர்வுகளை வாணிக்கும் 'இருண்ட இதயம்'; கற்பு நெறியற்ற வாழ்க்கை வாழும் சரசு என்ற பெண்ணை பற்றிய 'தாலி'; குறைந்த சம்பளம் பெறும் ஓர் ஏழைத் தொழிலாளியின் உணர்வுகளைச் சித்திரிக்கும் 'காதுக்குச்சு'; பேரனைப் பிரியும் ஓர் ஏழைக் கிழவியின் கதையான 'சங்கரன் வருகிறான்' என்ற ஐந்து கதைகள் இத்தொகுப்பில் உள்ளன. இந்த ஐந்து கதைகளும் சமூகத்து அடித்தள மக்களைப் பற்றியவை; அவர்கள் வாழ்க்கையின் உணர்வுகளையும் அவலங்களையும் தொட்டுச் செல்பவை; இவற்றிலும் இறுதி இரண்டு கதைகளிலும் ஏழ்மையின் அவலங்கள் தந்தருபமாகச் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளன.

'சங்கரன் வருகின்றான்' கதையில் சங்கரனின் தந்தை பற்றி ஆசிரியர் எழுதுகிறார். 'வாரம் பதினான்று ரூபாவுக்கு மேல் சம்பளம்

அறிமுகங்கள். விமர்சனங்கள். குறிப்புகள்

எடுக்காத தேயிலைத் தோட்டத்துத் தொழிலாளி போல் அவனுக்கும் பதின்மூன்று ரூபாதான் வாரச் சம்பளம். சம்பளத்தை விட வாரக் கடைசியில் ஒரு போத்தல் பனங்கள்ளும் மூன்று தேங்காய்களும் கொடுப்பார்கள்.

'காதுக்குச்சு' என்ற கதையின் வரும் துறைமுகத் தொழிலாளியான அருளப்பர் தன் மகளிடம் கேட்கிறார் "என்னம்மா செய்து கொண்டிருந்தா.....? இண்ணைக்கு துறைமுகத்தில் நல்ல வேல.... உடம்பெல்லாம் ஒரே உளைச்சலா இருக்கு; குளிக்கக் கொஞ்சம் சுடுதண்ணீர் வச்சத் தாறியாம்மா?

அடித்தள மக்களையும், அவர்கள் அவலங்களையும் கதையாக்கியதற்காக மு.வே. யோகேஸ்வரனை பாராட்டுக்கின்ற போது வேறு ஒன்றையும் குறிப்பிட வேண்டியவனாக இருக்கின்றேன். சமூக அநீதிகளால் வாழ்க்கை நெருக்கடிகளுக்கு முகங்கொடுக்கும் இந்தப் பாத்திரங்கள் வாழ்வில் விரக்தி கொண்டு செயலற்றுப் போகின்றார்கள். இரண்டு கதைகளின் முடிவில் கதாபாத்திரங்கள் இறக்கிறார்கள். அதில் ஒருவன் தற்கொலை செய்து கொள்கின்றான். வேறொரு கதாபாத்திரம் சாமியாராகிப் போகிறது. 'காதுக்குச்சு' என்ற கதையில் தொழிலாளியான அருளப்பர் வழக்கம் போல வரட்டுப் புன்னகை பூக்கின்றார். அநீதிக்கு எதிராக முகங் கொடுக்கத் தென்பு இல்லாமல், வாழ்வில் பிடிப்பற்றுப் போகிற இந்தப் போக்குத்தான் இவர் கதைகளிலுள்ள பெரிய குறைபாடு என்று சொல்லத் தோன்றுகின்றது.

இவரது கதாபாத்திரங்களுக்கும் சமூகத்திற்கும் உள்ள தொடர்புகள் ஒட்டுறவானதாகக் காணப்படவில்லை. 'அறியாமை மிக்க சமூகம்' என்பது போன்றதோர் அங்கதப் பண்பு இவர் கதைகளில் இழையோடுகின்றது. பயணம் என்ற கதையில் 'அவளைப் பற்றி நினைக்கும் போது இந்தச் சமூகத்தின் மீது எனக்கு எரிச்சல் தான் வந்தது' என்று எழுதும் ஆசிரியர், முத்து என்னும் பாத்திரத்தை சாமியாராக்கிவிட்டுப் பின்வருமாறு எழுக்கின்றார், 'அவனது வாழ்க்கைத் தோணி புதிய பயணத்தை ஆரம்பித்து விட்டது. ஆனால், அங்கேயும் சமூகம் என்ற ஒன்று இருக்கத்தானே செய்கிறது?"

இவரது கதாபாத்திர இயக்கங்களும், சம்பவங்களும் நடப்பியல் பிற்கு பொருந்தியவையா என்பது ஒரு கேள்வி. 'சங்கரன் வருகின்றான்' என்ற கதையில் இங்கிருந்து ஒருவனை சிங்கப்பூருக்கு வேலைக்காரனாகக் கூட்டிச் செல்வதும், வெளிநாடு சென்ற பேரனை எதிர்பார்த்துக் கிழவி மடியில் வரட்டு ரொட்டி கட்டி வைத்திருப்பதும் நம்ப முடியாதவை போலத் தெரிகின்றன. 'இருண்ட இதயம்' என்ற கதையில் நேர்ஸூக்கும் நோயாளிக்கும் இடையில் நிகழும் சம்பாஷணையில் செயற்கைத் தன்மை தெரிகின்றது. ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் நேர்ஸ் நோயாளியைப் பார்த்துச் சொல்கிறான். 'யோகன் உங்களைப் பார்க்க எனக்கு அழகை தான் வருகிறது.'

நடப்பியல்பிற்குப் பொருந்தாத கதாபாத்திர இயக்கங்களும், கதையோட்டத்திற்கு இடையே பொன்மொழிகளாக துருத்திக் கொண்டு நிற்கும் வாக்கியக் கோர்வைகளும் இக் கதைகளின் கலாரீதியான நிறைவைச் சிதைக்கின்றன என்று நினைக்கிறேன். 'கடவுள் ஒரு விளையாட்டுப் பிள்ளை. பொழுது போகாத வேளைகளில் 'மனிதன்' என்ற பொம்மைகளை அவர் உருவாக்குகிறார்', பயணம் என்ற கதையில் இவ்வாறு எழுதுகிறார் ஆசிரியர்.

'அமார்க்களமான பகல்வேளை போய் அமைதியான இரவு நேரம் வருகிறது. இரவு, பகல் எல்லாமே எனக்கு ஒன்று தான். ஆனால், இரவு என்ற சொல்லுக்கு தனிமுத்திரை பதித்திருந்தது எனது சூழல்'

'இந்த இரவு எத்தனை பெரிய துன்பத்தைக் கொடுக்கிறது. அவள் இல்லாத இந்த இரவு வரண்ட இரவாகவே எனக்குத் தோன்றுகிறது தனிமையின் தவிப்பை எல்லாம் அணு அணுவாக வடித்துக் கொண்டிருக்கின்றது இந்த இரவு' இப்படியான கவிதை தோய்ந்த எழுத்துக்களும் இவர் கதைகளில் உண்டு.

ஒரு வளரும் எழுத்தானதுக்குரிய சில குறைபாடுகள் இவர் கதைகளில் இருந்த போதிலும், இவரின் பார்வை அடித்தள மக்களின் பிரச்சினைகளை அணுகுவதினால், இவரின்மேல் எனக்கு நம்பிக்கை கொள்ளவே தோன்றுகிறது.

இலங்கை வானொலி கலைக்கோலத்தில் ஒலிபரப்பானது - 1974.

லோகேந்திரலிங்கத்தின்

போலிகள் - புதுக்கவிதைத் தொகுதி

மக்களுக்காக

மட்டும்

மக்களது இலக்கியத்தை

ஆக்கிவரும்

ஈழத்து

இளந் தலைமுறை

எழுத்தாளர்கட்டு

சமாப்பணம் செய்யப்பட்ட லோகேந்திரலிங்கத்தின் 'போலிகள்' என்ற புதுக்கவிதை தொகுதி வாசிக்கக் கிடைத்தது.

நூலின் ஆசிரியர் லோகேந்திரலிங்கம் 'இதய எண்ணத்தில்' தன்னைப்பற்றிய சில செய்திகளைத் தருகின்றார். அவர் சொல்கிறார்; 'எழுத்துலகில் காலடி எடுத்து வைத்த நான், அங்கு சர்ச்சைக்குள்ளாகி யிருந்த புதுக்கவிதையின் ஆற்றலையும் அவசியத்தையும் உணர்ந்த போது எனது கருத்துக்களை மக்கள் முன்வைக்க, அதைப் பயன்படுத்தத் தொடங்கினேன். ஆரம்பத்தில் அத்துறை என்னைப் புறக்கணிக்காததால் கடந்த ஒன்றரை வருடங்களாக எழுதி வந்த சில கவிதைகளைத் தொகுத்து வெளியிடுவதன் மூலம் சமுதாயத்தின் போலிகளையும், பொங்கியெழும் உணர்ச்சிகளையும் தெளிவான முறையில் படம் பிடித்துக் காட்ட இப்போது புறப்பட்டுள்ளேன்.'

சமுதாயத்தின் போலிகளையும் பொங்கியெழும் உணர்ச்சிகளையும் படம் பிடித்துக் காட்ட முற்படும் லோகேந்திரலிங்கத்தின் முப்பத்தைந்து புதுக்கவிதைகள் இத் தொகுப்பில் உண்டு. சமுதாய

மாறுதலை அவாவுகின்ற துடிப்புள்ள இளைஞரான இவர், அடித்தளத்து மக்களது உணர்வுகளைப் பாடுகின்றார்.

நாங்கள்

வியர்வையை வெளியேற்றி

அரை வயிற்றை

நிரப்புகின்றோம்.

நீங்களோ

"வண்டி" வயிற்றை

வெறுமையாக்க

ஓடி விளையாடி

உலாவித் திரிகின்றீர்கள் -

என்று 'நிறைவு' என்ற கவிதையில் ஆரோக்கிய வழி காட்டும் ஆசிரியர் -

உவர்ப்பான

எம் வியர்வை

உங்கள் நிலங்களில்

ஊறினால்தான்

உங்கள்

உடல்களிலும்

உதிரங்கள்

ஊறும் - என்று உண்மை நிலையைத் தெரிவிக்கின்றார்.

அக்கினித் துணல் நிறைந்த

நெஞ்சங்களில்

உங்களது

அதிகாரத் துகள்களைத்

தூவி

எந்நாளும்போல்

எங்கள் உழைப்பு மனத்தை

இனிமேலும் நுகர எண்ணாதீர்

என்று எச்சரிக்கை விடுகின்றார்.

அறிமுகங்கள், விமர்சனங்கள், குறிப்புகள்

இப்படியெல்லாம் அடித்தளத்து மக்களை எல்லாம் தானாகக் கொண்டு, அவர்களது பிரச்சினைகள், அவர்கள் உணர்வுகளை எல்லாம் தனதாக்கி, அவர்கள் எதிரிகளை எல்லாம் முன்நிலைப்படுத்திப் பாடுகின்ற - எச்சரிக்கை விடுக்கின்ற ஆசிரியர் - வேறு பல கவிதைகளில் 'தத்துவ உபதேசங்கள்' போல துருத்தி நிற்கின்ற, வித்துவத் தன்மை மிகுந்த நொடிகளையும் எழுதியுள்ளாரென்றே சொல்லத் தோன்றுகின்றது. உதாரணமாக 'சவப்பெட்டி' என்ற கவிதையைக் குறிப்பிடலாம்.

அழகான
என்னை ஆக்க
எடுத்த பல நாட்கள்
மேலும் அழகாக்க
ஈயக் காகிதங்கள்
இன்னும் பல சாதனங்கள்
காட்சி அறையினிலே
காலம் வரை காத்திருந்தேன்
இப்போது,
என்னை ஆக்கியவனது
இறுதி வேளையிலே
சிதையோடு சேர்ந்து
சாம்பலாகின்றேன்.

இதுபோல மேலும் பல கவிதைகள் தொகுப்பில் காணப்படுகின்றன. ஆனால் இவையெல்லாம் வாழ்வில் மலிந்து கிடக்கின்ற போலித் தன்மைகளைச் சாடுகின்றன என வாதிடலாம் தான். அதில் உண்மையில்லாமலும் இல்லை. ஆனால், அதற்காக அந்தப் படைப்பே போலியாகி விடக்கூடாதல்லவா?

உண்மையிலேயே வாழ்வில் இழையூடி இருக்கும் போலித் தன்மைகளை, மூட நம்பிக்கைகளை, வேஷம் போடுகின்ற போலிக் கனவான்களைச் சாடுகின்ற படைப்புகளும் இத் தொகுதியில் இடம் பெற்றுள்ளன. உதாரணமாக நூலின் பெயராக அமைந்த போலிகள் என்ற கவிதையை குறிப்பிடலாம்.

பத்து நாட்களும்
பிரசங்கம் செய்து
பரமேஸ்வர ஐயரின்
பாராட்டு விழாவிற்கு
பக்தர்கள் பலர் சேர்ந்து
பணம் சேர்த்து.....
பொன்னம்பலம் "முதலி"
பொன்னாடை போர்த்தி
பரிசளிக்க .....

நன்றியுரையில்
ஐயரின் பிரார்த்தனை
"பொன்னம்பலத்தைப் போல
பலபேர் இவ்வூரில்
பிறக்க வேண்டும்"

இதுபோல பக்தி, கௌரவம், துணை, சகுனம், தடைகள் முதலிய கவிதைகளைக் குறிப்பிடலாம்.

'போலிகள்' தொகுதி மூலம் இந்த இளம் எழுத்தாளரை நான் சரியாகவே இனங் கண்டுள்ளேனென நினைக்கின்றேன். இவரை உந்தும் ஆர்வங்களும், முனைப்புகளும் அலாதியானவை; வரவேற்கப்பட வேண்டியவை. ஆனால் அந்த வெளிப்பாடுகள் சரியான கலையுருவம் பெற்றுள்ளனவென்று எனனால் கூற முடியவில்லை. புதுக் கவிதைகள் என்று வருவன எல்லாமே நல்ல கவிதைகளாகி விடுவ தில்லை. உடைக்கப்பட்ட வசனங்களும். வாக்கியச் கோர்வைகளும், புதிர் போடும் நொடிகளும் புதுக் கவிதைகள் என்ற பெயரில் வெளி வருகின்றன. இந்தத் தொகுதியின் ஆசிரியர் இவற்றை இனம் கண்டு கொள்வாரேயானால் - அவரது உன்னதமான நோக்கங்களுடனும் சரியான கலைப்பிரக்கையுடனும் எழுதுவாரானால் அவரின் பணி மேன்மேலும் சிறக்குமென நினைக்கின்றேன்.

இலங்கை வானொலி கலைக்கோலத்தில் ஒலிபரப்பானது - 1974.

செம்பியன் செல்வனின் ஈழத்துத் தமிழ் சிறுகதை மணிகள் - சிறுகதைகளும் விமர்சனமும்

ஈழத்துச் சிறுகதை வரலாறாகவும்,

ஈழத்துச் சிறந்த சிறுகதைத் தொகுப்பாகவும்,

ஒரு விமர்சன நூலாகவும் :-

அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட செம்பியன் செல்வனின் 'ஈழத்துத் தமிழ் சிறுகதை மணிகள்' படிக்கக் கிடைத்தது. இந்த நூலை அவர் 'உலக இலக்கியத்தில் இறவாச் சிறுகதைகள் சில படைத்து மறைந்த அமரன் எனக் குறிப்பிட்டு செ. கதிரகாமநாதனுக்கு அர்ப்பணம் செய்திருக்கின்றார்.

ஈழத்துத் தமிழ் சிறுகதையின் 'உதய காலத்தை இந்த நூல் சுட்டுகின்றது. சி. வைத்தியலிங்கம், இலங்கையர்கோன், சம்பந்தன், வரதர், அ.செ. முருகானந்தம், தாழையடி சபாரத்தினம், அந. கந்தசாமி ஆகிய ஈழத்து தமிழ்ச் சிறுகதை முன்னோடிகள், புதிய பரம்பரைக்கு அறிமுகப் படுத்தப்படுகின்றார்கள். அவர்கள் வாழ்ந்த கால - அரசியல், பொருளாதார, சமூக வாழ்க்கைப் பின்னணியினூடாக அவசப்படுகின்றார்கள், ஒரு படைப்பாளியின் ஆளுமையை அவனது சூழலே தீர்மானிக்கின்றது என்பதால், இத்தகைய 'சூழல் சார்ந்த அவசல்' ஒரு விமர்சனனுக்கு இன்றியமையாத பண்பாகும். இந்தப் பண்பு இதில் மேலோங்கி நிற்பது இந்த நூலில் தனிச் சிறப்புகளிலொன்று.

எமது சிறுகதை முன்னோடிகள், சூழல் சார்ந்த சில பொதுப் பண்புகளினால் பாதிக்கப்பட்டிருந்தார்கள் என்பது இந் நூல் தரும் செய்திகளிலொன்று. அனேகமாக எல்லோருமே தமிழ் நாட்டு எழுத்தாளர்களினால் பாதிக்கப்பட்டிருந்தார்கள். அவர்களை அடியொற்றியே எழுத முற்பட்டார்கள், எல்லோருமே பிறமொழி பாண்டித்தியம் பெற்றவர்களாக இருந்தார்கள். எல்லோருமே இலக்கிய வட்டம், மறு மலர்ச்சிச் சங்கம் ஆகிய அமைப்புகளினால் ஒருவரோடு ஒருவர் தொடர்பு கொண்டவர்களாக இருந்தார்கள். இலக்கியக் கொள்கைகளிலும், நோக்குகளிலும் வேறுபட்டிருந்த போதிலும் அனேகமாக எல்லோருமே ஈழத்தின் தேசியப் பண்பு மிளிர் எழுதினார்கள். இவை இந்த நூலிலிருந்து கிடைக்கும் வரலாற்று உண்மைகள்.

தமிழ் நாட்டு எழுத்து முயற்சிகளின் தாக்கத்தினாலும் வேற்று மொழி இலக்கியப் பரிச்சயத்தாலும், 1930 வாக்கில் உருப்பெற்ற ஈழத்துத் தமிழ்ச் சிறுகதை 1945 மறுமலர்ச்சிச் காலம் வரை வளர்ந்த வரலாற்றை ஆழமாக இந்நூல் காட்டி நிற்கின்றது. யாழ்ப்பாணத்துக் கிராமங்களின் கதை வாசித்துக் கேட்கும் பண்பினால் ஊட்டம் பெற்ற முன்னோடியான சி. வைத்தியலிங்கத்தின் முயற்சிகள் தொட்டு - மறுமலர்ச்சிச் சங்கத்தினால் வளம் பெற்ற வரதர், அ.செ.மு. ஆகியோரின் பரிமாணங்கள் வரை விரிவாக இந்நூல் ஆராய்கின்றது.

ஈழத்துச் தமிழ்ச் சிறுகதை முன்னோடிகளை அவர்களினது படைப்புகளினூடாக இனங் காண்கிறார் செம்பியன்.

'சி.வைத்தியலிங்கத்தினது படைப்புகளில் ஏழை மக்களின் வாழ்க்கைத் தாக்கங்களும், அவர்களின் மனவுணர்வுகளுமே பெரிதும் சித்திரிக்கப்படுகின்றன' என்கிறார்.

'சம்பந்தனின் கதைகள் மனித உணர்ச்சிகளைப் புனிதமாகப் போற்றி, அவற்றுக்கும் ஒரு புனிதமான இடத்தைக் கொடுப்பவை' என்கிறார்.

'அ.செ.மு எந்தக் கதையை எப்படிப்பட்ட சூழலில் எழுதினாலும், அவற்றில் ஒரு சமுதாயப் போராட்டப் பணி கலந்தே கிடக்கின்றன' என்பார்.

தாழையடி சபாரத்தினத்திற்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கும் செம்பியன் 'எப்படி இருந்த போதிலும், எண்ணிறந்த கதைகளை எழுதினார் என்பதால் மட்டுமின்றி, நல்ல பல கதைகளை எழுதியவர், - நல்ல நோக்கத்துடன் எழுதியவர். கலாபூர்வமாக எழுதியவர், என்ற அடிப்படையில் நோக்கும் போது அவர் ஈழத்துச் சிறுகதையுலகில் குறிப்பிடத்தக்கவராகின்றார்" என்று குறிப்பிடுவார்.

செம்பியன் வாழ்க்கை, இலக்கியம் பற்றிய தனது கணிப்புகளின் அடிப்படையிலேயே, இந்த முன்னோடிகளின் படைப்புகள் பற்றிய அபிப்பிராயங்களைச் சொல்லியிருக்கிறாரென்றே சொல்லத் தோன்றுகிறது. சம்பந்தனைப் பற்றிய கட்டுரையில் செம்பியனின் வாழ்க்கை பற்றிய நோக்கு வருகின்றது.

"பூரணத்துவம் தான் வாழ்க்கை; பூரணத்துவமற்ற எதுவும் வாழ்க்கை அல்ல; பூரணத்துவத்தை பெற முயல்கின்ற போராட்டமே யதார்த்தம்; ஆனால் அந்த யதார்த்தம் தான் வாழ்க்கையல்ல; போராட்டத்தின் பயனுள்ள முடிவே வாழ்க்கை"

செம்பியனின் உயிருள்ள, உணர்ச்சி நிறைந்த, நளிமமான வசன நடையை இந்த நூலின் சிறப்புகளில் முக்கியமானதாகக் குறிப்பிட வேண்டும். ஒரு படைப்பாளி, மற்றைய படைப்பாளிகளை விமர்சிப்பதனால் போலும் அந்த விமர்சனமே ஒரு படைப்பின் நளினத்தை பெற்று மிளிர்கின்றது என்பேன்.

ஒரு உதாரணம்:- 'ஒரு உணர்ச்சிமக் கலைஞனின் மனம் செயற்கை பூச்சுகள் நிறைந்த நகரங்களை விட உண்மையும், தெளிவும் மிக்க இனிய கிராமங்களையே நாடும். அவனுக்கு கிராமங்கள் ஜீவதாது ஏந்தி நிற்கும் புத்தம் புது மலராகவே விளங்கும். இம் மக்களின் வாழ்வும், வனப்பும் அவனுக்குக் காவியமாகவே விரியும். இது செம்பியனின் உரைநடை.

இன்றைய சூழ்நிலையில் மிகவும் இன்றியமையாத, வரவேற்கப்படவேண்டிய ஆக்கபூர்வமான முயற்சியே இந்நூல் என்பேன்.

இலங்கை வானொலி கலைக்கோலத்தில் 1973ல் ஒலிபரப்பாகியது.

யோ. பெனடிக்குர் பாலனின்

தனிச்சொத்து - குட்டிக் கதைகள்

நீங்கள் புராணக்கதைகள் படித்திருக்கிறீர்களா? பெனடிக்குர் பாலனின் குட்டிக் கதைகளைப் படித்த போது எனக்கும் புராணக் கதைகளின் ஞாபகம் வந்தது. நான் ஒரு காலத்தில் ஏராளமான புராணக் கதைகளைப் படித்திருக்கிறேன். முயன்று முயன்று பார்த்தும் இப்போது ஒன்றும் ஞாபகம் வரவில்லை. பெனடிக்குர் பாலனின் குட்டிக் கதைகளை, வாசித்த பின்பும் முயன்று முயன்று பார்த்தாலும் எல்லாக் கதைகளும் ஞாபகத்துக்கு வருமென்றும் சொல்வதற்கில்லை. இந்த வகையில் புராணக் கதைகளும் 'தனிச் சொத்து'த் தொகுப்புக் கதைகளும் ஒத்துப் போகின்றன. அதற்குக் காரணமுண்டு. சமயவாதிகள் தாம் சொல்லுகின்ற கருத்துக்களை (அவை மூடக் கருத்துக்களாகவும் இருக்கலாம்) அழுத்துவதற்காக, மற்றவர்களைச் சிந்திக்க விடாமல் அவர்கள் மேல் திணிப்பதற்காக - வலிந்து கதையுருக்களைச் சமைப்பித்து அவற்றுள் தமது கருத்துக்களைப் பொதிப்பார்கள். அவை எதுவித அழகும், இரசனையுமற்ற கருத்துப் பொதிகளாகவே இருக்கும். அதுபோலவே இந்தக் 'குட்டிக் கதைகளும்' (அவை நல்ல கருத்துக்களைச் சொல்ல முயன்றாலும்) வெறும் கருத்துப் பொதிகளாகவே எனக்குப் படுகின்றன.

உதாரணங்கள் காட்டி இவற்றை விவரித்துச் செல்ல முடியும். ஆனால், கோடி காட்டுகின்ற அளவிலேயே இதைப் புரிந்து கொள்ள முடியுமென்பதால், இதை இந்தளவில் விட்டு அப்பால் செல்கிறேன். இடையில் ஒன்று சொல்ல வேண்டும். புராணக் கதைகள், தேவதைக் கதைகள், நாடோடிக் கதைகள் இவற்றின் பண்புகள், அடிப்படை வேறுபாடுகளையிட்டு அவதானமாக இருக்க வேண்டும். உதாரணங்கள்

வேண்டுமானால் 'திருஞான சம்பந்தர் செய்த அற்புதங்கள்' போன்றவை புராணக்கதைகள்;

'கோடரியைக் குளத்தில் தவறவிட்ட விற்றகு வெட்டி' போன்றவை தேவதைக் கதைகள்.

இவற்றில் புராணக் கதைகளின் தன்மையையே யோ. பெ. யின் கதைகள் கூடுதலாகப் பெற்றிருக்கின்றன.

வேறோர் ஒப்புமையையும் இங்கு கூட்டிக் காட்டலாம். மதப் பிரசார கர்களே தமது தேவைக்காகப் புராணக் கதைகளைச் சிருஷ்டித்தார்கள். அதுபோலவே புராணக் கதைகளோடு ஒத்த இந்தக் கதைகளை, யோ. பெ.யும் (அவர் என்ன பிரசாரகர் என்பது - 'பிரசாரகர்தான்' - எல்லோருக்கும் தெரியும்) சிருஷ்டித்துள்ளார். நூல் முழுவதும் சுதந்திரம், சமத்துவம், சகோதரத்துவத்திற்கான குரல்கள். நூலின் கடைசிக் கதையின் கடைசிவரி, "அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியம் ஒழிய வேண்டும்". இதைச் சொன்னவர்கள் செத்துக் கொண்டிருக்கிற ஆசிய. ஆபிரிக்க, லத்தீன் அமெரிக்க நோயாளிகள். (அவர்கள் சாக மாட்டார்கள் என்ற தெம்பு எனக்கிருக்கிறது).

இன்னும் உள்நுழைந்து பாப்போம். இந்தக் கதைகளின் பெரும் பகுதி இயற்கை நியதியின் பகைப்புலத்தில் பின்னப்பட்டிருக்கின்றன. 'தவளை நாக்கை நீட்டி ஈயைப் பிடிப்பது; பூனையோ அல்லது நரியோ கோழியைப் பிடித்துத் தின்பது ; கொடி மரத்தைத் தழவி வளர்வது; புலி பசித்தாலும் புல் தின்னாது என்பது போல இவையெல்லாம் இயற்கையின் மாற்ற முடியாத நியதிகள். யோ.பெ. (நானும்தான்) அவாவுகின்ற வர்க்கபேதமற்ற, சமத்துவமான சமுதாயம் வருகின்ற போதும் இவை, மாறாத இயல்பு நிலைகள். இந்த மாற்றமுறாத இயல்பு நிலைகளை வைத்து மாற்றமுறுகின்ற - மாற்றமுற வேண்டிய சமுதாய நிலைகளைச் சித்திரிக்கும் போது அவர் சித்திரித்துப் பொதிய வைக்கும் கருத்துக்கள் அங்கே வலுவிழந்து விடுகின்றன. பொதுவாகவே பொருள்முதல்வாத அடிப்படையில் அழுத்தம் கொடுத்து எழுதுபவர்கள். இத்தகைய மாற்றமுறாத இயல்புநிலைகளை மறந்து விடுகிறார்கள். யோ.பெ.யின் 'சமாதானத் துரோகி', 'மோட்டு ஈ', 'ஆதிக்கம்' ஆகிய

கதைகளில் இந்தப் பண்பை அவதானிக்கலாம். அத்தோடு பெரிய மீனை எதிராக்கும் சிறு மீன்கள், ஆட்டுக் குட்டியைக் கண்டு பயப்படும் ஓநாய் போன்றவை குழந்தைப் பிள்ளைத்தனமான கற்பனைகளாகப் படுகின்றன. வேண்டுமானால் குழந்தைக் கதைகளில் குழந்தைகளுக்கு வீரவுணர்ச்சி ஊட்ட இவ்வாறு எழுதலாம். (யோ.பெ. இக் கதைகளை குழந்தைகளிற்கா எழுதியிருப்பார்?) அதேநேரத்தில் கிழட்டுப் புலியிடமிருந்து தங்களைக் காப்பாற்ற ஓடுகின்ற செம்மறிகள் (நண்பர்கள்) தவளைக்குப் பதில் சொல்லும் கடி எறும்புகள் இயல்பாகவும், கருத்தைப் புலப்படுத்துவனவாகவும் அமைந்துள்ளன.

இன்னும் சொல்ல வேண்டுமா? நடு நிலைமை வகிக்கின்ற நாய் 'இடமும் வலமுமாய்' வாலை ஆட்டுமாம். (நடுநிலைமை), கூட்டுச் சேரா நடுநிலையில் நின்று பார்க்கும் போது 'ஆயுதங்கள்' என்ற கதையில் வரும் கருத்தோடு என்னால் உடன்பட முடியவில்லை. ஆயுதப் படைப் பெருக்கங்களே உலகில் சண்டைகளையும் பூசல்களையும் கிளப்பி விடுகின்றன என்பது நடைமுறை உண்மை. ஆயுதங்களின், படைகளின் முன்னணியில்லாமல் மக்களால் போரைத் தீர்மானிக்க முடியாது. இந் நிலையில் 'துப்பாக்கிகள் உயிருக்கு மன்றாடுகின்றனவாம்! (ஆயுதங்கள்).

ஆனாலும் ஒன்று சொல்ல வேண்டும். பிற்போக்கு, இருளன் போன்ற கதைகளின் கற்பனைகள் அலாதியானவை; அதனாற் போலும் கதை சொல்லும் முறை கூட அழகாக அமைந்துள்ளது - தனது குட்டிக் கதைகளைப் பற்றி யோ. பெ. சொல்கின்றார். 'பிற்போக்குக் கருத்துக்களை அம்பலப்படுத்துவதும், தொழிலாளி வாக்கத் தத்துவச் சிந்தனைகளைப் பிரபலப்படுத்துவதும் எனது இன்றைய சிருட்டிப்பின் உந்துதலாகும். என் ஆக்கங்கள் எல்லாம் குறைகள் அற்ற, பூரணத்துவமான கலைச் சிருஷ்டிகள் என்று நான் வாதிடுவதாக அர்த்தமில்லை'. நானும் ஒப்புக் கொள்கிறேன் இறுதியாக ஒன்று, நூலின் அமைப்பும், பக்கத்திற்கும் பக்கம் காணும் சித்திரங்களும் கலைத்துவமானவை.

பார்த்திபனின்

ஆண்கள் விற்பனைக்கு - நாவல்

மேற்கு ஜேர்மனியிலுள்ள தென்னாசிய நிறுவனம் இந்நாவலை வெளியிட்டிருக்கிறது. இது பார்த்திபனின் ஐந்தாவது வெளியீடாகும். இவரது முன்னைய நான்கு நூல்களையும் கூட தென்னாசிய நிறுவனமே வெளியீடு செய்தது. தட்டச்சில் பொறிக்கப்பட்டு பின்னர் 'போட்டோஸ்டட்' செய்யப்பட்டே இந்நூல்கள் பிரசுரமாகியுள்ளன. இந்நூல்களின் அட்டைகளை அலங்கரிக்கும் ரமணியின் கருத்தாழம் மிக்க நவீன ஓவியங்களும் 'போட்டோஸ்டட்' முறையிலேயே பதிவாகியுள்ளன.

எம் நாட்டு வாசகர்களுக்குப் பரந்தளவில் இந்நூற் பிரதிகள் கிடைத்திருக்க முடியாது. எமது 'பிரபல விமர்சகர்கள்', ஆண்கள் விற்பனைக்கு என்ற இந்த நாவலை வாசித்திருந்தால், இந்நூல் உலக இலக்கியத் தரத்திற்கு ஈடானது எனப் புகழ்ந்திருக்கக்கூடும்! மேம் போக்கான இப் புகழுரைகளால், வித்தியாசமான துடிப்புமிக்க இளைஞரான பார்த்திபனும் தன்னைப் பற்றிய மிகையான கணிப்பீடுகளினால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கவும் கூடும். நல்லவேளை அப்படியெதுவும் நிகழவில்லை.

பார்த்திபன் வித்தியாசமான இளைஞன் தான். தன் தாய் நாட்டிலிருந்து எத்தனையோ மைல்களுக்கு அப்பால். அந்நியச் சூழ்நிலையில், அகதி நிலையில் வாழ்ந்து கொண்டு தன் நாட்டைப் பற்றிக் கவலைப்படும் இளைஞன்; தன் சமூகத்தைப் பற்றிச் சிந்திக்கும் இளைஞன்; சமூகத்தில் மலிந்திருக்கும் சீர்கேடுகளைப் பற்றிக் கவலை கொள்ளும் இளைஞன்; புதிய சமுதாய மலர்ச்சிக்காக களவு காணும் இளைஞன்.

அந்நிய நாடுகளில் வாழும் இவரையொத்த எமது இளைஞர்கள் பணம் சம்பாதிப்பதையே குறிக்கோளாகக் கொண்டிருக்கும் போது, ஒரு சிலர் சட்ட விரோத நடவடிக்கைகளிலும் ஈடுபட்டு எமது சமூகத்துக்கு அவப்பெயரைத் தேடித் தரும் போது, இவர் எமது இனம், மொழி என்றெல்லாம் எண்ணுகின்றார். இவருடைய 'ஆண்கள் விற்பனைக்கு' என்ற இந்த நாவலும் யாழ்ப்பாணத்தில் நிலவும் சீதனப் பிரச்சினையே மையமாகக் கொண்டெழுந்த நாவலாகும்.

பொதுவாக இவரது படைப்புக்கள் சமூக சீர்திருத்தக் கருத்துக் களுக்காகவே உருவாக்கப்பட்டவையாகும். கருத்துக்களை மையமாக வைத்தே கதைகள் கட்டி எழுப்பப்படுகின்றன. இதனால் மனித உணர்வுகள் - அவை கவனமாகச் சித்திரிக்க முயலப்பட்டபோதும் - இரண்டாமிடத்திற்கே போய்விடுகின்றன. உன்னதமான படைப்புக்கள் மனிதனையே சித்திரிக்கின்றன. அவனது எழுச்சி - வீழ்ச்சிகளுடனும், மகிழ்ச்சி - துயரங்களுடனும், குறை - நிறைகளுடனும், பலவீனம் - உன்னதங்களுடனும் அவனே சித்திரிக்கப்படுகிறான். பார்த்திபனின் படைப்புகள் இந்த இடத்தில் பலவீனப்படுகின்றன. கருத்துகளுக்கும் மனித உணர்வுகளுக்கும் இடையிலான இந்தச் சமனினைம நிரவப்படுமானால், இவரின் படைப்புக்கள் உயர்ந்ததோர் தளத்திற்குச் செல்லலாம். பார்த்திபனின் அடுத்த கட்டப் பாய்ச்சல், அவ்வாறே அமையும் என்ற நம்பிக்கையை 'ஆண்கள் விற்பனைக்கு' என்ற இந்த நாவல் ஏற்படுத்துகின்றது.

யாழ்ப்பாணத்துக் கிராமத்தில் வாழும் இரண்டு இளம் பெண்களின் கதையெனவே 'ஆண்கள் விற்பனைக்கு' என்ற இந்த நாவலைக் குறிப்பிடலாம். பத்மா அறிவிலும், அனுபவத்திலும் மற்றவளைக் காட்டிலும் முதிர்ச்சியானவள். வாழ்க்கைப் போராட்டங்களில் எதிர்நீச்சலடித்து வாழவேண்டும் என்ற வைராக்கியம் கொண்டவள்; கலை இலக்கியங்களில் ஈடுபாடு மிக்கவள்; சமூக சீர்திருத்தங்களில் அக்கறை உள்ளவள். இவளைப் போலவே கலை இலக்கியம் - சமூக சீர்திருத்தம் என்பனவற்றில் ஈடுபாடுள்ள ஒருவனிடம் இவள் மனம் புகின்றது. ஆனால் அவன் போலியானவன் - சமூக நிராபந்தங்களுக்கு வளைந்து கொடுப்பவன் என்று அறிகின்ற போது அவள் ஒதுங்கிக்

அறிமுகங்கள். விமர்சனங்கள். குறிப்புகள்

கொள்கிறாள். உமா முதிரா இளம் பருவத்துப் பேதைப் பெண். தன்னுடன் ரியூட்டரியில் படித்தவனுடன் காதல் கெதாண்டு, அவனுடன் சுற்றித் திரிந்ததின் பின் அவனால் ஏமாற்றப்படுபவள். அவளுக்கு வாழ்க்கையே வெறுத்து விடுகிறது. தற்கொலை செய்யவும் எண்ணுகின்றாள். ஆனால் பத்மாவின் உபதேங்களால் ஈர்க்கப்பட்டு வாழ்வின் சவால்களை எதிர் கொள்கிறாள். 'எப்பவாவது உண்மையான ஆம்பிளை ஆராவது எங்களைச் சந்திக்கு மட்டும் இப்படியே இருப்பம்; சந்திச்சா கலியாணத்தைப் பற்றி யோசிப்பம்.'

திருமண விடயமாக உமாவின் காதலனின் முடிவை அறிவதற்காக, உமாவும் பத்மாவும் அவனைச் சந்திக்குமிடம் தான் இந்த நாவலின் உச்சமெனலாம். அவர்களிடையே நிகழும் உரையாடல் மிகவும் இயல்பாக இந்நாவலில் இடம் பெற்றுள்ளது. பிசிறில்லாத, தர்க்கத்திற்கு முரண்படாத, ஆற்றொழுங்காக அமைந்த இந்த உரையாடற் பகுதியே இந்நாவலின் மிக உன்னதமான அம்சமெனலாம். இதனாலேயே பார்த்திபன் நமது நம்பிக்கையைப் பெறுகிறார்; எம்மைக் கவனிக்கத் தூண்டுகின்றார்.

இவருடைய வசனநடை இயல்பாக, அழகாக அமைந்த பொழுதிலும், இடையிடையே சில செயற்கையான வசனங்களும் இடம் பெற்று விடுகின்றன. 'தாவரங்கள் உற்சாகமாக ஆவியுயிர்ப்பு செய்து கொண்டிருந்தன.' 'உமா சிரிப்பை உற்பத்தி செய்தாள்.' இப்படியான வசனங்கள் கதையுடனான ஒன்றிப்பைத் தடை செய்து விடுகின்றன.

மொத்தத்தில் இந்த 'முதிரா இளைஞர்' மிகவும் நம்பிக்கைக்குரிய வராகத் தெரிகின்றார். இளமையின் இலட்சியத் துடிப்புக்கள் சமநிலை அடையும் போது, வாழ்வின் பல்கோண முகங்களும் இவருக்குத் தரிசனமாகும் போது, இவர் சிறந்த படைப்பாளியாக உயர்ந்து நிற்பார்.

திசை 01-09-1989

நெய்யானின் காத்திருப்பு - நாவல்

ஏறத்தாழ இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் அருள் சுப்பிரமணியத்தின் 'அவர்களுக்கு வயது வந்து விட்டது' என்ற நாவல் வெளிவந்தபோது ஈழத்து நாவலுக்கு வயது வந்து விட்டது என்று சிட்டியும் சிவபாதசந்தரமும் எழுதியதாக ஞாபகம். இப்போது தெனியானின் 'காத்திருப்பு' என்ற நாவலைப் படிக்கின்ற போதும்; மீண்டும் ஒருமுறை அப்படிச் சொல்லலாமா என்று எண்ணத் தோன்றுகின்றது. அவர்களுக்கு வயது வந்துவிட்டதைப் போலவே காத்திருப்பும் ஒரு அகவியல் ரீதியான கதை தான். ஆனால் அது ஒரு காதல் கதை. இது ஒரு காதல் கதை என்று சொல்ல முடியாத, பெண்மனசு பற்றிய துடிப்பும், தவிப்பும், குருட்டு இலட்சியங்களும் கொண்ட ஒரு வேதனைக் கதை.

யாழ்ப்பாணத்துக் கிராமமொன்றின் அடித்தட்டு மக்கள் சிலரின் அகமனப் போராட்டங்களை நாவலாக விரிவு பெறுகின்றது. பெரியம்மா, சுப்பிரமணியம், ஈஸ்வரி, நந்தகோபாலன், மயிலு வாத்தியார் முதலிய பாத்திரங்கள் பூரணமாக உருப்பெற்றுள்ளார்கள். சுப்பிரமணியம், ஈஸ்வரி, நந்தகோபாலன் ஆகிய முக்கிய பாத்திரங்களின் மன அபிலாசைகளும் தவிப்புக்களும் இயக்கங்களுமே கதையோட்டத்தை நிர்ணயிக்கின்றன. கதையில் கிராமியச் சூழல் இயல்பாகவே அமைந்துள்ளது. கிராமம், கிராமத்து வீதிகள், வைரவர் கோயில், சங்கக்கடை, நல்லதண்ணீர்க்கிணறு, பனஞ்சோலைகள் எனக் கதைக்களம் நன்றாகவே களைகட்டும் விதத்தில் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது. அவ்வாறே கிராமத்து மக்களின் ஆசாபாசங்களும், பழக்க வழக்கங்களும், மரபுகளும், நம்பிக்கைகளும் உறுத்தாத விதத்தில் இயல்பாகவே கதையில் இடம்பிடித்துள்ளன.

இது பெண் ஒருத்தி 'சோரம்' போவதாகக் கருதப்படும் கதை. டொக்டர் முருகானந்தன் கூறுவது போல இதை ஒரு வல்லுறவுக் கதையெனக் கொள்ள முடியுமா? என்பது சந்தேகமே. தன்னை கொண்டவனின் கண்டும் காணாத அங்கீகாரத்துடன் அல்லது கையாலாகத்தனத்துடன் அல்லது அளவிட முடியாத அன்பின் அனுசரணையுடன் அவள் இன்னொருவனுடன் சுகம் காண்கிறாள். அவளே சொல்கிறாள் 'நீ எனக்குத் தேவைப்பட்டாய். அந் தேவையை நான் உணர.... கண்டு கொள்ளச் செய்தவனும் நீ தான், நீ என்னைச் சந்திக்காமலிருந்திருந்தால் அத்தேவையை நான் உணராமல் இருந்திருக்கக் கூடும். அதை உணர்த்தியவன் நீ.' அவள் தான் உணர்ந்த தேவையை அவள் மூலம் பெற்றுக் கொண்டாள். அவளைக் கொண்டவன் அதனை அறிந்தும் அறியாதவனாக இருந்தான்.

அவள் மீது கொண்ட அளவற்ற அன்பினால் அவள் அவ்வாறு இருந்திருக்கலாம். ஆனால் அவனின் மனம் அதையிட்டு வருத்தப்படாமலிருக்குமா? அவன் தன்னுள்ளே குமைந்து குமைந்து வெந்திருக்கமாட்டானா? அவன் தன்னை அறியாமலே தன்னை அழிவின் விளிம்பிற்கு இட்டுச் சென்றிருக்கமாட்டானா? இறுதியில் அதுதான் நடந்தது. மாற்றானின் சைக்கிள் காற்றைத் திறந்துவிட்டு, பிள்ளையார் கோயில் மண்டபத்தில் நோயுற்றுக் கிடந்தான். பின்னர் செத்துப் போனான்.

இது ஒரு பாலியல் கதை தான். மனோவியல் தத்துவக் கதை தான். ஆனால் கத்திமுனையில் நடக்கும் கவனத்துடன் கொஞ்சமும் விரசமில்லாமல், பிசிறில்லாமல், சிக்கல் இல்லாமல் தெனியான் கதையை நகர்த்திச் சென்றுள்ளார். அளவான சின்னச்சின்ன வாக்கியங்களில் மிகவும் நிதானத்துடன், உயிரோட்டமான நடையில் இயல்பான வேகத்தில் கதை நகர்கின்றது. முடிவை நெருங்கி முடிகின்றது. தெனியான் கதையை முடித்து வைக்கின்றார்.

ஆனால் அத்துடன் கதை முடிகின்றதாவென வாசகர்கள் மனதில் கேள்விகள் எழலாம். கதை அவர்கள் மனதில் அதிர்வுகளை ஏற்படுத்தலாம். அவர்களில் சிலர் அவன் மீது அனுதாபப்படலாம்; சிலர் அவன் மீது ஆத்திரப்படலாம்; இப்படியும் ஒரு மனிதனா எனக் காறித் துப்பவும் கூடும். அவ்வாறே நந்தகோபாலனின் மீது பலரும் ஆத்திரப்படலாம்.

ஓர் அருமந்த குடும்பத்தைச் சிதைத்தவன் என அவனைச் சபிக்க முற்படலாம். என்றாலும் ஒரு பெண்ணின் மனதைப் புரிந்தவனாக அவளது ஆசைகளை அறிந்தவனாக, மதிப்பவனாக, இறுதியாக அவள் மீது அன்பு பூண்டவனாகவும் கூட எல்லோராலும் புறக் கணிக்கப்பட்டு கையறுநிலையில் தவிக்கும் அவளையும் பிள்ளைகளையும் எல்லையற்ற அன்புடனும் பாசத்துடனும் ஏற்று ஆதரிக்க முற்படுபவனாகவும் கூட சிலர் அவனைக் காணவும் கூடும்.

இறுதியாக ஈஸ்வரி, ஒரு வகையில் ஒருவராலும் புரிந்து கொள்ளப்பட முடியாதவள்; பூடகமானவள். தனது தாயினால் கூட தன்னைப் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லையே என்று நினைத்து ஈஸ்வரி வேதனைப்படுகின்றாள். அவள் நினைக்கிறாள் 'பெண்ணாக இருக்கும் அவளால் என்னைப் புரிந்து கொள்ள இயலவில்லையா? ஒரு அம்மாவினால் விளங்கிக் கொள்ள இயலவில்லை என்றால் உலகத்தில் வேறு யார் தான் விளங்கிக் கொள்ளப் போகிறார்கள்'. உண்மையில் அவளை விளங்கிக் கொள்ளத்தான் முடியவில்லை. வாழ்க்கையில் தன்னை மிகவும் நேசிக்கும் கணவனுக்குத் துரோகம் செய்து மனநோவைத் தருகின்றாள்; பின்னர் கையறு நிலையில் தவிக்கும் போது தன்னை நேசித்து, அன்பு பாராட்டி ஆதரிக்க வந்த தனக்கு நேசமானவனைத் திரஸ்கரிக்கின்றாள். பெண் மனது புரிய முடியாத புதிர் தான் போலும்.

ஈழத்து இலக்கிய உலகில் நன்கு அறிமுகமானவர் தெனியான். அவரது நான்கு நாவல்களும் இரண்டு சிறுகதைத் தொகுதிகளும் ஏற்கெனவே நூலுருப் பெற்றுள்ளன. அவருடைய வழக்கமான 'கதைப் பதிவுகளிலிருந்து' ஒரு வகையில் ஒரு வித்தியாசமான நாவலாக வெளிவந்தது 'மரக்கொக்கு'. மேலும் வித்தியாசமான விதத்தில் 'காத்திருப்பு' எனும் இந்நாவல் வெளிவந்துள்ளது. ஆர்ப்பாட்டமில்லாத - அமைதியான - நதி போன்ற கதையோட்டத்தில் இயல்பான சித்திரிக்கும் பாங்கில் தெனியான் கலையின் முழுமையை அவாவி நிற்பதைக் 'காத்திருப்பு' காட்டுகின்றது.

பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலையின் வெளியீடாக இந்நாவல் வெளிவந்துள்ளது.

அ. யேசுராசாவின்

தூவானம் - கலை இலக்கியத் தகவல்களை ஆவணமாக்கிய பத்தி எழுத்துக்கள்

1989இன் ஆரம்பத்திலிருந்து 1990 மத்திவரை யாழ்ப்பாணத் திலிருந்து வெளிவந்த வார ஏடான 'திசை'யில் வெளிவந்த, கலை - இலக்கிய நடப்பு விவகாரங்கள் பற்றிய 'பத்தி' எழுத்துக்கள், இப்போது 'தூவானம்' என்ற நூலாக வெளிவந்துள்ளது. 'திசை'யில் 'தூவானம்' என்ற தலைப்பினிலேயே அதன் துணை ஆசிரியராக இருந்த அ. யேசுராசா - நீலாம்பரன் என்ற புனைபெயரில் இவற்றை எழுதியிருந்தார். இப்போது 'மூன்றாவது மனிதன் பதிப்பக' வெளியீடாக, அழகிய கையடக்கமான இந்நூல் வெளிவந்துள்ளது.

ஏறத்தாழ பத்தாண்டுகளுக்கு முன்னர் பத்திரிகை எழுத்துக்களாக வெளிவந்த இக்குறிப்புக்களை இப்போது படிக்கும் போதும் அவை பயனுள்ள - காத்திரமான - குறிப்புக்களாகவே உள்ளன. இதனிலும் மேலாக, கலை இலக்கியம் பற்றிய மேலெழுந்தவாரியான - ஆழமற்ற கருத்துக்களே ஆதிக்கம் பெற்றுள்ள இன்றைய சூழலில், இந்நூலின் வருகை 'காலத்தின் தேவை' எனவும் கருதலாம். கலை, இலக்கியம் பற்றிய ஆர்வமுள்ள - தேடலுள்ள வாசகர்களுக்கு இந்நூல் ஒரு பொக்கிஷமாகவே அமையலாம்; நல்ல கலை, இலக்கியங்களில் பரிச்சயங் கொள்ளத் துடிக்கும் ஆர்வலர்களுக்கு இந்நூல் சிறந்ததொரு வழிகாட்டியும் ஆகலாம்.

பத்திரிகைப் 'பத்தி எழுத்துக்கள்' இத்தகைய சிறப்புக்களைப் பெற முடியுமா? பொதுவான கண்ணோட்டத்தில் அவை வெறும் தகவல்களைத் தரும் குறிப்புகளாகத்தானே இருக்க வேண்டும்? நூலின்

என்னுரையில் யேசுராசா எழுதுகின்றார். '...தகவல்களைத் தருதலும் சுவாரசியத்தை ஊட்டுதலும் மட்டுந்தான் பத்தி எழுத்தின் நோக்கங்கள் என்றில்லை. 'பத்தி' எழுத்தாளன் ஒருவன் தனது காலத்தின் கலை இலக்கிய நிகழ்வுகள், ஏற்கெனவே தான் அறிந்துள்ள - பலருக்குத் தெரியவராத - தகவல்கள் என்பவற்றைத் துல்லியமாகப் பதிவு செய்யும் போது 'பத்தி' ஓர் ஆவணமாகக் கொள்ளத்தக்கதாகிறது. நுட்பமான இரசனையும், கூரிய நோக்கும் கொண்ட ஒருவர், கலை, இலக்கியப் படைப்புகள் பற்றிய தனது மனப் பதிவுகளை எழுதும்போது, 'தரம் - தரமின்மை' என்ற பக்கங்களில் ஒளி பாய்ச்சப்படுகின்றது; வாசகரைச் சரியான திசையில் ஆற்றுப்படுத்தலும் நிகழ்கிறது."

'மூன்றாவது மனிதன்' இதழின் ஆசிரியரும் பதிப்பக உரிமை யாளருமான எம்.பெளசர், யேசுராசா பற்றி எழுதுகின்றார். 'அ. யேசுராசா - சமூக அக்கறைமிக்க ஒரு படைப்பாளி, தேடல் மிக்க வாசிப்பாளர், பத்திரிகை ஆசிரியர் படைப்பு, வாசிப்புச் செயற்பாடுகளின் ஊடே ஒரு விமர்சன மனோநிலைக் கண்ணோட்டத்தில் இயங்குபவர்.'

'பத்தி' எழுத்துக்களும் காத்திரமானவையாக அமையலாம் என்பதற்கு 'தூவானம்' சிறந்ததொர் எடுத்துக் காட்டு. நூல் ஆசிரியரின் தீவிரமான தேடலும் கலை, இலக்கிய, சமூக அக்கறைகளுமே இக் காத்திரத் தன்மைக்குக் காரணங்களாகும்.

இந்நூல் கலை, இலக்கியம் தொடர்பான பல விடயங்களைப் பற்றிப் பேசுகின்றது. இந்தியத் திரைப்படங்கள், சிங்களத் திரைப்படங்கள், ஜேர்மன் திரைப்படங்கள் என்ற ரீதியில் பன்னாட்டுத் திரைப்படங்கள், பன்மொழிக் கவிதைகள், கலை இலக்கியம் தொடர்பான பன்னாட்டு நிறுவனங்கள், நூல் வெளியீட்டு விழாக்கள், உள்நாட்டு - வெளிநாட்டுக் கலைஞர்கள், கலை இலக்கியச் சிற்றிதழ்கள், நடப்புக் கலை, இலக்கிய 'விவகாரங்கள்' விருதுகள் என்பனவாக... முப்பத்தொரு தலைப்புகளில் (சிலவற்றில் உப தலைப்புகளும்) 'கட்டுரைகள்' இடம் பெற்றுள்ளன.

இது தொடர்பான - சுவாரசியமானதொரு புள்ளிவிவரத்தைப் பார்க்கலாம். இந்நூலில் இருபத்தைந்திற்கு மேற்பட்ட ஒவியர்கள், தொண்ணூறுக்கு மேற்பட்ட திரைப்படக் கலைஞர்கள், நூற்றைம்பதுக்கு மேற்பட்ட எழுத்தாளர்கள் என்பதாக முந்நூற்றுக்கு மேற்பட்ட கலைஞர்

களைப் பற்றிய குறிப்புக்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. மேலும் அண்ணளவாக எழுபது பன்னாட்டுத் திரைப்படங்கள், ஐம்பது கலை, இலக்கியம் தொடர்பான நிறுவனங்கள், முப்பது பத்திரிகைகள் - சஞ்சிகைகள், ஐம்பதிற்கும் மேற்பட்ட நூல்கள் பற்றிய குறிப்புக்களும் உள்ளன. இவையெல்லாம் நூலாசிரியரின் பரந்துபட்ட அவதானிப்புக்களையும் - நுட்பமான கலை, இலக்கிய இரசனையையும் காட்டுவதோடு, சிறிய இந்த நூலின் 'பிரமாண்டத்தையும்' வெளிப்படுத்துகின்றன.

இவ்வாறு கலை, இலக்கியத்தின் பல்வேறுபட்ட தளங்களைப் பற்றி யேசுராசாவின் குறிப்புகள் பேசிய போதிலும், கவிதைகளையும் திரைப்படங்களைப் பற்றியுமே அலாதியான ஈடுபாட்டுடன் அவர் எழுதுகிறார். அவரே என்னுரையில் 'திரைப்படமே எனது முதற் காதல்' எனக் குறிப்பிடுகிறார். நூலில் ஆழ்ந்துபோகையில், கவிதைகளே அவரது 'அடுத்த காதல்' என்று தோன்றுகின்றது.

நூலில் ஆங்காங்கே நுட்பமான இரசனையுடன் அவர் கவிதைகளை அணுகும் - அனுபவிக்கும் - அறிமுகப்படுத்தும் - விதம் அருமையாக வந்துள்ளது. மஹாகவி, தா. இராமலிங்கம், சண்முகம் சிவலிங்கம், வ.ஐ.ச. ஜெயபாலன், மைத்ரேயி, கலிஸ்ரா இராசநாயகம், இளவாலை விஜயேந்திரன், வவுனியா திலீபன் முதலிய நம்நாட்டுக் கவிஞர்கள், அவர்களின் கவித்துவ வரிகளுடன் - ஆசிரியரின் இரசனைக் குறிப்புகளுடன் - நூலில் இடம்பெற்றுள்ளார்கள். 'உள்ளத்தின் உள்ளுறை வெளிச்சம் பிரகாசிக்கும் போது.....' ஏற்படும் படைப்பு உந்துதல் பற்றிய காசியபனின் கவிதை வரிகளுடன், படைப்பு மனோநிலை பற்றி யேசுராசா எழுதுகின்றார். அத்துடன், இந்திய சுதந்திரப் போராட்ட வீரரும் கவிஞருமான மௌலானா அபுல்கலாம் ஆஸாத்தின் மொழி பெயர்ப்புக் கவிதையும், பை ஜூயி என்ற சீனக் கவிஞரின் இரண்டு மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகளும் இரசனைக் குறிப்புகளுடன் நூலில் இடம்பெற்றுள்ளன.

இந்தியத் திரைப்படங்கள் - குறிப்பாக மலையாள, வங்காளத் திரைப்படங்கள், ஜேர்மன் திரைப்படங்கள், சிங்களத் திரைப்படங்கள் பற்றிய ஏராளமான குறிப்புக்களை யேசுராசா தருகின்றார். பிறவி, சிதம்பரம், அக்கரே, Return, தாச நிசா, கம்பெரலிய, நிதானய, சச்சமுத்ர,

தந்தையர்களினதும் தனயர்களினதும் நாடு, மந்தை முதலிய திரைப்படங்கள் பற்றியும், அடூர் கோபாலகிருஷ்ணன், சசிதரன், கே.ஆர். மோகனன், அரவிந்தன், பரதன், யில்மெஸ்குனே, சத்யஜித் ரே, புத்தா டெப் தாஸ்குப்தா, நிக்கோ ஹொவ்மான், லெஸ்ரர் ஜேம்ஸ் பீரில், சிறி குணசிங்க, மஹகம சேசுர, தாமசேன பத்திராஜ, தாமசிறி பண்டாரநாயக்க முதலிய திரைப்பட நெறியாளர்களைப் பற்றியும் யேசுராசா சிலாகிக் கின்றார் - இவைபோல மேலும் பல திரைப்படங்கள் - திரைப்படக் கலைஞர்கள் பற்றிய குறிப்புகளை நூலில் பரவலாகக் காணலாம்.

முடிவாக, கலை, இலக்கியத்தின் பல்வேறு தளங்களையும் உற்று நோக்கி, பயனுள்ள தகவல்களை அவற்றின் 'கனதி காத்திரத்தோடு' - சரியான திசைப்படுத்தலோடு - தரும் இந்நூல், இன்றைய காலத்தின் தேவை.

நூலில் இடம்பெற்றுள்ள, ஆஸாத்தின் 'பயணம்' கவிதையின் வரிகள்:

"காலிலே கைத் துள்ளினைக் கழற்ற
ஒரு
கணம் திரும்பவும்.
காதலியோடு என்
ஒட்டகம் எங்கோ
ஒடி மறைந்தது!
ஒருகணம்
திரும்பிய கவனம்!
ஒரு நூறாண்டாய்
நீண்டது பயணமே."

கலை, இலக்கிய ஆர்வங்களின் கவனம் திரும்பாமல் - சரியான வழிப்பட, இந்நூல் உதவும்!

சித்தார்த்த என்றோர் அழகான படம்

அபூர்வமாகப் பார்க்கக் கிடைக்கும் சிறந்த படங்களில் ஒன்றாக அண்மையில் என்னைக் கவர்ந்தது 'சித்தார்த்த'. ஒரு சினிமாவிற் கு வேண்டிய எல்லா அம்சங்களும் பூரணமாகப் பொருந்தி இணைந்த படம் 'சித்தார்த்த'. சித்தார்த்த அதன் நெறியாளரான கொன்றாட் ரூக்கை (CONRAD ROOKS) ஒரு சிறந்த கலைஞராக இனங்காட்டுகிறது.

நோபல் பரிசு பெற்ற ஜேர்மன் எழுத்தாளர் ஹேர்மன் ஹேர்சியின் (HERMAN HERSE) கதையை அடிப்படையாக வைத்து முற்றிலும் இந்தியத் தத்துவத்தின் அடிப்படையில், இந்திய வாழ்வுச் சூழ்நிலையில், இந்தியக் கலாசாரப் பின்னணியில் இந்திய நடிகர்களை 'நடிக்க வைத்து' படம் தயாரிக்கப்பட்டது.

வாழ்வின் அர்த்தங்களைத் தேடுகின்ற ஒரு மனித ஆத்மாவின் கதை. இந்துமதத் தத்துவம் போதிக்கும் துறவு அடிப்படையில் வாழ்வில் நிறைவைக் காணாது, புத்தரின் கொள்கைகளால் கவரப்பட்டு இளைஞனொருவன் - பெண் கவர்ச்சியினால் கவரப்பட்டு காதல் வயப்பட்டு அதில் வாழ்வின் நிறைவைக் காண முயல்கின்றான். தேடுபவனாகவும், காத்திருப்பவனாகவும், உபாசிக்கின்றவனாகவும் வாழ்ந்த அவன், பின் உழைத்துச் செல்வம் சேர்க்கிறான். குடி கூத்தி களில் ஈடுபடுகிறான். ஓர் எல்லைக்கப்பால் அதுவும் அவனுக்குக் கசந்து விடுகின்றது. மீண்டும் வாழ்வின் அர்த்தத்தைத் தேடி ஓடுகையில் ஒரு படகோட்டியைச் சந்தித்து அவனுடன் நட்புக் கொள்கிறான். எதிர்பாரா மல் புத்திரனையும் மனைவியையும் சந்திக்கையில் மனைவி இறக்க அவனிடம் புத்திரப் பாசம் மேலிடுகிறது. புத்திரனும் அவனைக் கை விட்டு விடுகையில் வாழ்வின் அர்த்தத்தைக் தேடுகின்ற முனைப்பு

விமர்சனங்கள் - திரைப்படம், நாடகம், ஒவியம்

1. சித்தார்த்த
2. புதியகாற்று
3. கடலிலிருந்து வீடு
4. இரண்டு பிரான்சியத் திரைப்படங்கள்
5. அழகி
6. மூன்று கவிதை நாடகங்கள்
7. ஜெயலட்சுமி சத்தியேந்திராவின் ஒவியம்
8. பருத்தித்துறை ஒவியக் கண்காட்சி

அறிமுகங்கள். விமர்சனங்கள். குறிப்புகள்

மீண்டும் அவனுள் கால்கொள்கிறது. படகோட்டுபவனாக அவன் காத்திருக்கிறான். மெல்லிய அலைகளுடன் அந்த நீர் நிலை காத்திருக்கிறது. அந்தச் சூழலில் பற்றைக் காடுகள் மெதுவே அசைகின்றன. யாரோ இரண்டு மூன்று மனிதர்கள் படகை நோக்கி வருகின்றார்கள். படம் நிறைவு பெறுகிறது.

வண்ணப்படப்பிடிப்பு மனதைக் கொள்ளை கொள்கிறது. நீல நிறமான நீர் நிலைகளும், பனிப்புகார்களும், உதயகாலத்துக் கிரணங்களும் மனத்தில் நிலைத்து நிற்கின்றன. கவிதை செறிந்த வசனங்களும் நான்தேடுகின்றேன், நான் காத்திருக்கின்றேன், நான் உபவாசிக்கின்றேன் பின்னணி இசையும் பரவசத்தைத் தருகின்றன.

ஓர் இருண்ட அரங்கினுள் 'கொன்றாட் றூக்ஸ்' என்ற கலைஞரின் அனுபவங்களை நாங்கள் அனுபவிக்கின்றோம்.

புதிய காற்று என்றோர் இலங்கைத் தமிழ்ப்படம்

வாத்தக ரீதியான 'சாம்பார்ப் படம்' என்ற ஒரு வசனத்துடனேயே இதைப்பற்றி ஒன்றும் எழுதாது ஒதுக்கி விடலாம். வேண்டுமென்றால் அந்தச் 'சாம்பார்த் தன்மையைப் பற்றி இன்னும் சில வரிகள் எழுதலாம். இந்தப் படத்தில் இல்லாதது எதுவும் இல்லை.....

மனதைச் சண்டி இழுக்கும் காதல் காட்சிகள்..... (காதலனும் காதலியும் நான்கைந்து இடங்களில், நாலைந்து உடைகளில் காதல் புரிகின்றார்கள். கட்டிப் பிடித்து உருளுகின்றார்கள் பாட்டுப் பாடி ஆடுகிறார்கள்)

கும், கும் சண்டைகள்.....

வயிறு, குலுங்கச் சிரிக்க வைக்கும் ஹாஸ்யக் காட்சிகள்..... காதுக்கினிய பாடல்கள்.....

இன்றே குடும்பத்துடன் பார்த்து மகிழுங்கள்

(என்னை மன்னிச்சிடுங்க)

படத்தில் கலை அம்சம் என்று எதுவும் இல்லை. இப்படிச் சொல்வதற்கு வேதனையாக இருக்கிறது குத்துவிளக்கு தந்த கலைத்துவ ரீதியான நம்பிக்கைகளை இந்தப் படம் சிதறடிக்கிறது. எமது மண்ணோடு ஒட்டாத வாழ்க்கைச் சூழ்நிலைகளோடு ஒட்டாத, பகுத்தறிவுக்கு ஒவ்வாத கதை வசனங்கள்.... காட்சிகள்.

தொழில் நுட்ப ரீதியில் ஒரு முன்னேற்றம் காணப்படுகிறது தான்.

தோட்டத் தொழிலாளரின் வாழ்வின் அவலங்களைத் தக்ரூபமாகக் காட்டுவதாகப் படத் தயாரிப்பாளர்கள் நினைக்கிறார்கள் செல்லுக்கிறது.

'லயத்தில்' வாழும் ஏழைகள் ஆடம்பரமாக உடுத்தியுள்ளார்கள். வயிற்றுப் பாட்டுக்கு வழியற்றோர் பயில்வான்களாக காட்சி தருகின்றார்கள். காதல் புரிகின்றார்கள். சகிக்க முடியாத ஆபாசக் காட்சிகள்..... ஆபாசக் காட்சிகள் தான் ஏராளம்.

கருத்துரீதியாகப் படம் சரியான, தெளிவான பாதையைக் காட்டுவதாகச் சொல்ல முடியாது.

பங்களா வாலிபன் 'லயத்துப்' பெண்ணை மணம் முடிப்பதன் மூலம் வர்க்க பேதமற்ற சோசலிஸ சமுதாயம் மலர்ந்து விடுமாம்.

பல அல்லோல கல்லோலங்களுக்குப் பிறகு, படம் கடைசியில் 'சுபமாக' முடிகின்றது.

கடலிலிருந்து வீடு (HOME FROM THE SEA)

- ஒரு ஜப்பானியத் திரைப்படம்

கலைப்படைப்புகள் என்ற பெயரில் அபரிமிதமாக வெளிவரும் குப்பைகளிற்கு இடையே அபூர்வமாக ஒன்றிரண்டு கலைப்படைப்புகள் தேறுவதுண்டு. இலக்கியம், நாடகம், ஓவியம், சிற்பம் என பலவகைப்பட்ட கலை வெளிப்பாடுகளில் எவற்றுக்கும் இது பொருந்தும். அந்த 'அபூர்வ படைப்புக்களை' இனங்கண்டு பாராட்டுதல் உண்மையான கலைவளர்ச்சிக்கு மிக இன்றியமையாது என நினைக்கிறேன். எனவே தான் அண்மையில் நான் பார்த்து இரசித்து பரவசப்பட்ட 'கடலிருந்து வீடு' என்ற ஜப்பானிய திரைப்படத்தைப் பற்றி எழுத முனைகிறேன்.

'உன்னதமான திரைப்படங்கள் ஸலோலயிட்டில் வடிக்கப்படும் காவியங்கள்' என்று சொல்வார்கள். ஒளியாலும் நிழலாலும் சில சமயம் வண்ணங்களினாலும் வாழ்வின் காட்சிகள் சுருங்கி விரிகின்றன. இருண்ட அரங்கினுள் ஒரு வாழ்வின் அனுபவம் கிடைக்கிறது. நெறியாளரின் கையில் பாத்திரங்கள் இயங்குகின்றன. பாத்திரங்களின் பாவங்களையும், இயக்கங்களையும், சிறுசிறு அசைவுகளையும் நெறியாளர் வழிப்படுத்துகின்றார். பின்னணிக் களத்தின், ஒலியின், ஒளியின் மெருகூட்டலுடன் ஒரு வாழ்வின் சித்திரிப்பு காவியமாகின்றது.

'கடலில் இருந்து வீடு' என்ற ஜப்பானியத் திரைப்படம் ஒரு காவியம் என்றே சொல்வேன். ஒரு சிறிய தீவில் வாழும் ஒரு இளந்தம்பதிகளின் கதை. அவன். அவள். இரண்டு குழந்தைகள், அவனின் தந்தை. சில உறவினர்கள் இவர்களே பாத்திரங்கள். அவர்களுக்கு உரித்தான சிறு பாரமேற்றும் படகொன்றில் அவனும், அவளும் தொழில் செய்து வாழ்வை ஓட்டுகின்றனர். படகு பழுதாகி பழசாகி விடுகின்றது.

அறிமுகங்கள், விமர்சனங்கள், குறிப்புகள்

வாழ்வை நாடாத்த வேறு தொழில் செய்யவேண்டிய நிலை. அவனும், அவளும், குழந்தைகளும் வேறு தொழில் செய்வதற்காக அந்தத் தொழிலையும் தீவையும் விட்டு பிரிய முடியாத அவனின் மன நெகிழ்ச்சிகளே படத்தின் உயிர்.

இந்தப் படத்தில் பாத்திரங்கள் நடிக்கவில்லை. அவை அப்படியே வாழ்கின்றன. அந்தத் தீவை நிலைக்களனாகக் கொண்ட, படகில் தொழில் செய்து வாழ்கின்ற ஒரு சமூகத்தின் உயிர் ததும்பும் வாழ்வையே இதில் தரிசிக்கின்றோம். கடலை ஒட்டிய ஆடம்பரமற்ற சிறிய வீடுகளும், பாரமேற்குகின்ற சிறிய படகுகளும், பச்சை பரந்து உயர்ந்து நிற்கும் மலைமுகடுகளும், படிக்கட்டு வயல்களும் மறக்க முடியாதவை ஆகிவிடுகின்றன. கைகளைப் பக்கவாட்டில் சேர்த்து முன் வளைந்து நிமிரும் எவரையும் மரியாதை செய்கின்ற அந்த ஜப்பானிய வணக்க முறையை மறக்க முடியாது. எந்த வேலையையும் அப்பழுக்கற்றதாக, விரைவாக, நளிமமாக செய்யும் இவர்களின் சுறுசுறுப்பை மறக்க முடியாது.

தொழிலின் அசதி மேலிட தேநீர் குடிக்கும் அவனின் முகம் எத்தனை அற்புதமாக வாழ்வின் ஆசைகளையும், எதிர்பார்ப்புக்களையும் பிரதிபலிக்கின்றது. தொழிற்சாலையில் வேலை செய்வதற்காக இந்தத் தீவை விட்டுச்செல்லும்படி அவனது உறவினர்கள் அவனுக்கு ஆலோசனை சொல்லும் போது அவன் எத்தனை ஆர்ப்பாட்டம் செய்கின்றான். அவளும் எவ்வளவு இயல்பாக, நளிமமாக, எவ்வளவு அற்புதமாக துணையாக வாழ்கின்றாள்.

அவன் கலங்கிய கண்களுடனும் ஆழ்ந்து சிந்திக்கும் இயல்புடனும் சொல்கின்றான் 'கடல் எங்கள் தாய்; அத்தாயின் அணைப்பில் தொழில் செய்து வாழ எங்களுக்கு கிடைக்கவில்லை'

அவனின் தகப்பன் தன் சின்னச்சிறு பேத்திக்கு மலை முகட்டில் வைத்துச் சொல்கின்றான் 'பெண்ணே இந்தத் தீவை நன்றாகப் பார். இது நீ பிறந்த பூமி. உன் தாய் பிறந்த பூமி. நானும் என் மூதாதையர்களும் பிறந்த பூமி. இதன் நினைவுகள் உன் மனதில் பசுமையாய் படிய வேண்டும். அடிக்கடி நீ இங்கு வர வேண்டும்.'

இறுதியில் அந்தத் தாத்தாவும் பேத்தியும் பிரிகின்றார்கள். அந்தத் தீவை விட்டுக் குடும்பம் பிரிகின்றது. கிழவன் கலங்கிய கண்களுடன் அவர்களுக்கு விடை கொடுக்கிறான். அவர்கள் அயலவர்களும் உடன் உழைத்த தோழர்களும் விடை கொடுக்கின்றார்கள். அந்த அழகிய கடற்கரையும் பச்சை பரந்து உயர்ந்து நிற்கும் மலைமுகடுகளும் விடை கொடுக்கின்றன. அவர்கள் படகு மெதுவாக ஊருகின்றது.

தூரத்தில் கைவிடப்பட்ட படகொன்று எளிகின்றது.

இந்த வண்ணப்படத்தின் படப்பிடிப்பு மனதைக் கொள்ளை கொள்கின்றது. ஒவ்வொன்றும் அதனதன் கோணத்தில் அதனதன் இயல்பில் உயிர் பெறுகின்றது. மஞ்சள் வெய்யிலும், மலைமுகடுகளும், நீலமேகமும், அமைதியான கடலும், புயலும் படகும்..... மிகைப்பட்டுத் துருத்தாமல் மனதைக் வருடிச் செல்லும் பின்னணி இசை படத்திற்கு வளம் சேர்க்கின்றது. திரைப்படத்தில் ஒரு காவிய அனுபத்தை தந்த படத்தின் நெறியாளர் 'ஜோஜீ யமடா' ஓர் உன்னத கலைஞராக உயர்ந்து நிற்கின்றார்.

இரண்டு பிரான்சியத் திரைப்படங்கள்

- I Two men in the City (நகரத்தில் இரு மனிதர்கள்)
 II The Postel Money Order (அஞ்சற் காசுக்கட்டளை)

அண்மைக் காலத்தில் நான் பார்த்த திரைக் காவியங்களில் என்னைப் பாதித்தவைகளில் இவை இரண்டும் முக்கியமானவை இவையிரண்டும் அவை சொல்ல வரும் செய்தியில் மிகுந்த ஒற்றுமை கொண்டுள்ளன. ஸ்தாபிதமான உலகத்து நியதிகள், மனித ஆத்மாவை சாகடிக்கும் நிலையை கவித்துவமாகவும், அதே நேரத்தில் ஒரு வகை குரூரத்துடனும் இவை சித்திரிக்கின்றன. ஒன்றில் இடைவிடாது தொடரும் உயிரேயில்லா சட்டத்தின் சந்தேகக் கண்களினால் மனிதன் கொல்லப்படுகின்றான். மற்றதில் சிவப்பு நாடா நெருக்கடிகளில் சிக்குண்டு சாவின் விளிம்பிற்கு தள்ளப்படுகின்றான்.

Two men in the City யின் நெறியாளர் அலன்டிலான் என்ற கலைஞரின் அற்புதமான நடிப்பால் இப்படம் உயிர்பெறுகின்றது. 'குற்ற மிழைத்தவன் மீண்டும் குற்றமிழைப்பான்' என்று அவனை இடைவிடாது தொடரும் சந்தேகக் கண்கள் அவனை மனிதனாக வாழ விட்டனவா? அன்பு மனைவியை விபத்தில் பறிகொடுத்த பின்பு அவனுக்கு வாழ்க்கை வரண்டு விட்டது. மீண்டும் ஒரு பெண்ணின் சகவாசம் அவன் வாழ்வில் வசந்தத்தின் கோலாகலங்களை தோற்றும் தருணத்தில்..... அவன் கடின உழைப்பாளனாக வாழ்வின் கதியில் இழையும் தருணத்தில்..... அவன் வாழ்வில் அர்த்தங்கள் பொலியும் தருணத்தில்..... அவன் மீண்டும் குற்றவாளியாக்கப்படுகின்றான். வழமையான சடத்தனத்தில் நீதித்துறை இயங்க, கடைசியில் The Machine kill the man. ஆம் அந்த வரியுடனேயே படம் முடிகின்றது. நீண்ட மதிற் சுவரையொட்டி வெறுமையான சாலை: பின்னால் கோர்த்த கைகளுடனும்

குனிந்த தலையுடனும் போதகர் நடந்து வருகின்றார். அவர் நினைக்கின்றார். 'Atlast the machine kill the man' (கடைசியில் இயந்திரம் மனிதனைக் கொன்றுவிடுகின்றது).

The Postel Money Order செம்பொன் உஷ்மானின் படம். அவரது நாவலை அவரே படமாக்கியுள்ளார். மேற்காபிரிக்காவிலுள்ள செனகல் நாட்டின் ஒரு கிராமமே இதன் களம். கிராமத்தின் மனிதர்களும், அவர்களின் இயக்கங்களும், மருதிகளும், கடைவீதியும், கிராமிய இசையுமாய் படம் மெருகு பெறுகின்றது. அவனுக்கு கிடைத்த ஒரு காசுக் கட்டளையை மாற்றுவதற்கு முயல்கையில், அவன் பெறும் இரங்கத்தக்க அனுபவங்களே படமாய் விரிகின்றது. அடையாள அட்டை என்றும், அதற்கான புகைப்படமென்றும், அடையாள அட்டைபெறுவதற்கான பிறப்புச் சான்றிதழ் என்றும் அவன் அவையும் அலைச்சல்கள், இடைத் தரக்கள் - உதவி கேட்டு வரும் அயலவர்கள் - துரைத்தன வேஷம் போட்டு ஏமாற்றும் ஒட்டுண்ணிகள் இவற்றிடையே அகப்பட்டு உள்ளவற்றையும் இழந்து ஒட்டாண்டியாகும் மனிதன். அந்த நோமையான, பதவிசான மனிதன் கடைசியில் தானிருந்த வீட்டையும் இழந்து எவ்வளவு இரங்கப்படத்தக்கவனாகின்றான். இதுவே செம்பொன் உஷ்மான் தரும் சோக சித்திரம்.

இந்த இரு படங்களும் இன்றைய மனிதனின் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்ட - எல்லைப்படுத்தப்பட்ட - கட்டுக்களில் சிக்கித் திணறித் தவிக்கின்ற வாழ்வைச் சுட்டுகின்றன. அவனால் சுதந்திரமாக, தன்னிச்சையாக எதுவுமே செய்யமுடியாது அவன் நினைத்த மாதிரி இயங்கமுடியாது நாற்புறமும் சுற்றிச் சூழ்ந்து அவனை கண்காணிக்கும் கண்கள்; அவன் இன்றைய ஸ்தாபிதமுற்ற அமைப்பின் அடிமை; சட்டதிட்டங்களின் அடிமை; மேலே சூழ்ந்து கவியும் நம்பிக்கைகளின் அடிமை.

அவனின் விடுதலையையே குறிப்பாக இந்தப் படங்கள் சுட்டுகின்றன என்று நினைக்கின்றேன்.

அழகி - ஒரு வித்தியாசமான தமிழ் திரைப்படம்

அண்மைக் காலங்களில் சில தமிழ் திரைப்படங்கள் நம்பிக்கை ஊட்டுவனவாக வெளிவந்துள்ளன. கலைத்துப் பிடித்து படுத்துருளும் காதல், இரட்டை அர்த்தத்தில் பேசும் அசட்டுக் ஹாஸ்ய பாத்திரங்கள், 'கும் கும்' சண்டைக் காட்சிகள் என்பனவாக இழுப்பட்டு கடைசியில் 'சுபமாக' முடியும் தமிழ்ப்படச் சூத்திரங்களுக்கு (Formula) அப்பால், வித்தியாசமான முயற்சிகளும், அவ்வவ்போது நடந்து கொண்டு தானிருக்கின்றன. அவ்வகையில், கிராமிய மணங் கமழும் குறிப்பிடப் படும்படியான சில தமிழ் படங்களும் வந்துதானுள்ளன.

இத்தகைய சூழலில் 'அழகி' ஒரு வித்தியாசமான தமிழ் படம் தான். சிறந்த இலக்கியக்காரரும், ஒளிப்பதிவாளருமான தங்கர் பச்சானின் முயற்சியே இத் திரைப்படம். அவரின் நீண்ட இலட்சியக் கனவாக இத்திரைப்படம் வெளிவந்துள்ளது. தமிழ் கலாசாரச் சூழலிற்கு அந்நியமான திரைப்பட முயற்சிகளுக்கு மத்தியில் தமிழ் சூழலைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில் திரைப்படம் எடுக்க வேண்டுமென அவர் விரும்பியிருந்தார். அழகியில் அவரது கனவு நிறைவேறியபோதிலும், சில விடயங்களில் அவர் வழக்கித்தான் போனார். தேவையில்லாத உடம்பைக் குலுக்கும் ஆபாச நடனமொன்று - கதையோடு ஒட்டாது வலிந்து புகுத்தப்பட்ட நகைச்சுவைத் துணுக்குத் தோரணம் என்பதாக....

இத்தகைய குறைபாடுகள் இருந்த போதிலும் ஒரு வித்தியாசமான படமாக அழகி நெஞ்சைத் தொடுகிறது. படத்தின் ஆரம்பக் காட்சிகள் சின்னச் சின்னக் கவிதைகளாக விரிந்து மனதில் பதிக்கின்றன. முதற் காதலின் வசீகரமும், வேதனைகளும், மென்மையான ஒத்தடங்களும் படம் முழுவதுமே வியாபித்து நிற்கின்றன. இளமை வந்த பின் குறும்புகளும், குதூகலங்களும் படத்திற்கு புதிய பரிமாணத்தைச் சேர்த்தன.

மனதைக் கொள்ளை கொள்ளும் சிறந்த படப்பிடிப்பு, இனிமையான இசை. நெஞ்சை வருடிச் செல்லும் பாடல் வரிகள்.... என்பதாக, தமிழ் திரைப்படங்கள் கலைத்துவ முழுமையை நோக்கிச் செல்வதான ஒரு நம்பிக்கையை 'அழகி' தருகின்றது.

வியாபார மயமான தமிழ் திரைப்படச் சூழலில் சில 'விட்டுக் கொடுப்புகளுக்கு' தங்கர் பச்சான் இரையாகாது இருந்திருந்தால் அழகி மிக அற்புதமான படமாகவே வெளிவந்திருக்கும்.

வேதாளம் சொன்ன கதை, கடுழியம், புதியதொரு வீடு! - மூன்று கவிதை நாடகங்கள்

வேதாளம் சொன்ன கதை

அண்மையில் கொழும்பில் மூன்று கவிதை நாடகங்கள், மூன்று வெவ்வேறு தினங்களில், மூன்று வெவ்வேறு மண்டபங்களில் மேடையேறின. மூன்றும் கவிதை நாடகம் என்ற ரீதியில் ஒன்றுபட்டாலும், மற்ற எல்லா வகையிலும், மூன்றும் வேறுபட்டனவாகவே இருந்தன. இந்நாடக அரங்கேற்றங்கள் அண்மைக் காலங்களில் இலங்கையில் தமிழ் நாடகத் துறையில் ஏற்படும், புத்துயிர்ப்பை கோடிட்டுக் காட்டுவதோடு, அதன் எதிர்கால வளர்ச்சியோடு கூடிய ஆயத்தங்கள் எத்திசையில் செல்ல வேண்டுமென்பதையும் உணர்த்தியுள்ளன எனலாம்.

கடந்த ஜனவரியில் பம்பலபிட்டி சரஸ்வதி மண்டபத்தில். கொழும்பில் இரண்டாவது முறையாக மேடை ஏறிய அம்பியின் 'வேதாளம் சொன்ன கதை' கவிதை நாடகம் என்ற ரீதியிலும் சிறந்த நடிக்பாலும் நல்ல ஒளி அமைப்பாலும், மரபு ரீதியான மற்றத் தமிழ் நாடகங்களினின்றும் வேறுபட்டிருந்தாலும், இதன் ஊடுபாவான உள்ளடக்கத்தைப் பொறுத்தளவில் இதை ஒரு மரபு ரீதியான நாடகமென்றே சொல்லலாம். அரசன், அரசி, மந்திரி, புலவர், முனிவர், பிசாசு முதலிய பாத்திரங்கள் இயங்குகின்ற 'பழைய இராசாக்' கதையைக் கொண்டு சில மரபுவழி வந்த 'ஒழுக்க உபதேசங்கள்' செய்யவே அம்பி முனைந்துள்ளார். புராணகாலந்தொட்டு சமுதாய நல்வழிப்பாட்டிற்காக இத்தகைய ஒழுக்க உபதேசங்கள் நிகழ்ந்து வந்துள்ளதை அறிந்தோர்

அறிவர், அத்தகையதொரு மரபின் தாக்கத்தினால் ஏற்பட்ட ஒரு கலை வெளிப்பாடே இந்நாடகமெனலாம். இந்நாடகத்தை அதனளவில் ஒரு வெற்றி நாடகமாகக் கருதினாலும், ஈழத்தின் தமிழ் நாடகத்துறையில் ஏற்பட்ட புதிய விழிப்பின் பின் ஒரு நல்ல 'குறியீடாக' இதனைக் கொள்ள முடியாது.

கடுழியம்

தொடர்ந்து 3-3-71 ல் ஹவ்லொக் டவுண் லும்பினி மண்டபத்தில் மேடையேறிய முருகையனின் 'கடுழியம்' ஈழத்துத் தமிழ் நாடகத்துறையைப் பொறுத்தளவில் 'ஒரு மகத்தான சாதனை' என்று பாராட்டப்படக்கூடிய உயரிய முயற்சியாகும் கூத்தாடிகளால் அரங்கேற்றப்பட்ட இந்நாடகம் அதன் செழித்த உள்ளடக்கத்தாலும், நடிக்பாலும், காட்சி அமைப்புகளினாலும் சிறப்பிடம் பெறுகின்றது. ஈழத்துத் தமிழ் நாடகத்துறையைப் பொறுத்தளவில் இந் நாடகமே ஓர் உலகளாவிய பிரச்சினையை உள்ளடக்கமாகக் கொண்ட முதலாவது நாடகமெனலாம். அண்மைக்காலத்தில் சிங்களத்தில் மேடையேறிய 'ஆண்டி டிக்கம் அம்பலமயி' சீனாவின் - ஐக்கிய நாடுகள் சபைப் பிரவேசத்தை அதன் கருவாகக் கொண்டிருந்தது போல, கடுழியம் சுரண்டுபவர்களுக்கு எதிரான உழைப்பாளர் போராட்டங்களை, அவர்களின் வெற்றிகளைத் தன் மையக் கருத்தாகக் கொண்டுள்ளது. இதில் வீரவாகு தேவர், வீரமகேந்திரன், இந்திரன் மகன் சயந்தன் முதலிய புராணப் பெயர்களைப் பாத்திரங்கள் கொண்டிருந்தாலும், அவை புராணக் கதையையோ அல்லது ஒழுக்கம் வாழ்க்கை பற்றிய புராணக் கருத்துக்களையோ வற்புறுத்திவிடவில்லை. நிகழ்கால வாழ்க்கையின் நிதர்சனமான உழைப்பாளர், சுரண்டுபவர் போராட்டங்கள் புராணப் பாத்திர இயக்கங்களில் உருவகிக்கப்பட்டிருந்தன. இங்கு தான் அம்பியும், முருகையனும் வேறுபடுகின்றார்கள். அம்பி மனித குணாதிசயங்களை அரசன், பிராமணன், பிசாசு முதலிய பாத்திரங்களில் உருவகித்து 'வாழ்க்கை யைப் பற்றிய உபதேசங்கள்' செய்கையில்; முருகையன் இன்றைய சமுதாய வாழ்க்கையின் அநீதியான அவலங்களையும், அவற்றுக்கு எதிரான போராட்டங்களையும், அதன் வெற்றிகளையும் புராணப் பாத்திரங்கள் மூலம் உருவகிக்கின்றார்.

அறிமுகங்கள், விமர்சனங்கள், குறிப்புகள்

முருகையனின் கடுழியத்தை ஒரு வகையில் ஒரு 'நையாண்டி உருவகம்' என்றும் சொல்லலாம். இதில் இடம் பெறும் திருப்பொற்சங்கிலி, உணவுப் பெட்டியின் சாவி முதலியனவற்றினால் சில மதச் சம்பிரதாயங்களும், பேச்சுச் சுதந்திரம், சொத்துச் சுதந்திரம் முதலிய ஜனநாயக உரிமைகள் என்று சொல்லப்படுபவைகளும் கண்டிக்கப்படுகின்றன. உள்ளடக்கத்தாலும் நெறிப்படுத்தப்பட்ட நடப்பாலும், காட்சியமைப்பாலும் 'கடுழியம்' ஈழத் தமிழ் நாடகத் துறையில் ஒரு வெற்றி; புதிய விழிப்பின் ஒரு சிறந்த குறியீடு; ஏற்கெனவே சொல்லப்படுவது போல தமிழ் நாடகத் துறையில் ஒரு பாய்ச்சல். இதை நெறிப்படுத்திய நா. சுந்தரலிங்கம் பாராட்டுக் குரியவர்.

புதியதொரு வீடு

இதிகாச பாத்திர உருவங்களைக் கொண்டியங்கிய இந்த இரு நாடகங்களுக்கும் வேறுபட்ட முறையில் ஒரு மீனவ குடும்பத்தின் கதையாக அமைந்ததே 21. 3. 71ல் பொறளை வை. எம். பீ. ஏ. மண்டபத்தில் மேடையேறிய மஹாகவியின் 'புதியதொரு வீடு'. ஒரு மீனவர் குடும்பத்தைச் சுற்றிப் பின்னப்பட்ட, ஓர் அழகான - உணர்ச்சிமயமான கதையிது. பரவலான தமிழ் நாடகங்களைப் போலல்லாது ஒரு பிரதேச வாழ்க்கையின் உயிர்த்துவம் நிரம்பிய இயக்கங்களை இது பிரதிபலிக்கின்றது. இந்நாடகத்தின் வெற்றிக்கு இந்நாடகப் பிரதியில் (Script) அமைந்துள்ள நுணுக்கமான உணர்ச்சிகரமான கிராமிய வாழ்க்கையின் அம்சங்களும் முக்கிய காரணமாகின்றது எனலாம். இதுவொரு கவிதை நாடகம் என்பதோடு இதை ஓர் இசை நாடகமென்றும் சொல்லலாம். கரையோரக் கிராமங்களில் மீனவர்களிடையே வழங்கும் நாடோடிப் பாடல்களின் சந்தத்தில் இதிலமைந்துள்ள பாடல்கள், இந்நாடகத்திற்கு அலாதியானதோர் கவர்ச்சியையும் உயிர்ப்பையும் கொடுக்கின்றன. சிங்கள நாடகத்துறையில் பிரமாதமான வெற்றி அடைந்துள்ள சரச்சந்திராவின் 'மனமே' இசை சார்ந்த ஒரு கவிதை நாடகம் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. மரபுரீதியான 'வாழ்க்கை' பற்றிய உபதேசமாகவோ, இன்றைய போராட்ட வாழ்க்கையின் பிரதிபலிப்பாகவோ அமையாத இந்நாடகம் ஒரு மீனவனின் வாழ்க்கையின் இன்ப துன்பங்களை மகிழ்ச்சிகளை, சோகங்களைக் கூறுவதோடு இன்றைய எமது

குப்பிழான் ஐ. சண்முகன்

சமூகத்திலுள்ள சில சீர்கேடுகளையும் தொட்டுக்காட்டிச் செல்கின்றது. கடற்கரையிலும், வீட்டிலும், கோவிலிலும் நிகழும் இக்கதையின் காட்சி அமைப்புகள் எளிமையானவை, பாத்திர இயக்கங்களிலும் ஒலியினாலும், ஒளியினாலும் எளிமையான காட்சி அமைப்புகளினாலும் கதை நிகழும் களத்தைப் புலப்படுத்துகிறார்கள்.

மொத்தத்தில், இந்த மூன்று கவிதை நாடகங்களிலும் குறிப்பாக முக்கிய பாத்திரங்களில் நடித்தவர்கள் பொதுவாகத் தமது பாத்திரத்தை உணர்ந்து நன்றாகவே நடித்தார்களென்றே கூறலாம். இந்நாடகங்களை குறிப்பாக 'கடுழியம்', 'புதியதொரு வீடு' என்பனவற்றை ஈழத்தமிழ் நாடகத்துறையின் புதிய விழிப்பின் சிறப்பான குறியீடுகள் என்று குறிப்பிடலாம்.

இந்நாடகங்களின் வெற்றி ஈழத்தின் எதிர்காலத் தமிழ் நாடக வளர்ச்சியின் போக்கைக் சுட்டிக் காட்டுகின்றது. சிறந்த உள்ளடக்கம், பொதுமக்களிடையே வழங்கும் மரபுகள், கிராமிய வாழ்க்கையின் உயிர்த்துவம் நிரம்பிய இயக்கம், மேல்நாட்டு நாடகங்களினால் ஏற்படும் உத்திமுறைத் தாக்கங்கள் என்பன எதிர்காலத் தமிழ் நாடகங்களை வளப்படுத்தி தரத்தை நிரணயிக்கும் என எதிர்பார்க்கலாம்.

வீரகேசரி வார வெளியீடு - 1971

திருமதி ஜெயலட்சுமி சத்தியேந்திராவின் ஓவியங்கள்

அண்மையில் 'வயனல்வென்ற' நினைவு மண்டபத்தில் நிகழ்ந்த 'இலங்கை வனப்புக்கள்' ஓவியக் கண்காட்சியைப் பார்க்கக் கிடைத்தது. கண்காட்சியில் இடம்பெற்ற 52 ஓவியங்களும், எண்ணெய் வண்ணத்தில் திருமதி ஜெயலட்சுமி சத்தியேந்திராவினாலேயே படைக்கப்பட்டிருந்தன. அந்த வகையில் இந்தக் கண்காட்சி அவரின் கலை முனைப்புகளின் தனித்தன்மைகளைப் பிரதிபலிக்கும் தனிநபர் கண்காட்சியாகவும் அமைந்தது.

இந்த 'வனப்புக்கள்' - 'இலங்கை வனப்புக்கள்' என்ற குறுகிய பெயர் எல்லைக்குள் அடங்கியிருக்கத் தேவையில்லையென்றே நினைக்கின்றேன். உலக வனப்புகளாக விரிந்திருக்கலாம். அல்லது பேதமுறாத - எல்லைகளுக்குள் சிக்காத கலைஞரின் பார்வையில் மாறாத பரவசத்தைத் தருகின்ற 'வனப்புகளாகவே' யினிர்ந்திருக்கலாம். திருமதி ஜெயலட்சுமி சத்தியேந்திரா சித்திரித்திருக்கின்ற 'வனப்புக்கள்' அப்படிப்பட்டவை. இடம், காலம் என்பனவற்றைக் கடந்த பரவசத்தையும் - விடுதலை உணர்ச்சியையும் தந்து நிற்பவை.

காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டிருந்த இவரின் ஓவியங்களில் பெரும்பாலானவை இயற்கைக் காட்சிகளைத் தத்ருபமாகச் சித்திரிக்கின்றன. வண்ணங்களின் சேர்க்கை அவற்றிற்கு உயிரும், மெருகும் கொடுக்கின்றன. இவரின் கை அசைவில் ஒளிரும் வண்ணங்கள் ஒரு நிர்சனமான - அமைதியான அழகான உலகத்தைக் கண்முன் கொண்டு வருகின்றன. மார்கழி மாதத்து நிலா, தொலைதூரத்திற்கு அப்பால், மழை பெய்த பிறகு, இளஞ் சிவப்பு மேகங்கள், குளிர் நிழல், நீர் நடனம், தூரத்து வைகறை, சிவப்பு வயல்கள் முதலிய இந்த வகையில் குறிப்பிடக் கூடியவை.

இவர், காட்சிகளை காட்சிகளாகவே காண்கின்றார். அதை அதனதன் தோற்றப்பாணியிலே சித்திரிக்க முனைகின்றார். அதில்

வெற்றியும் பெறுகின்றார். தேயிலைத் தோட்டம், யாழ்ப்பாணக் கடலேரி, முற்றாத வயல்கள், நெல் வயல் என்பன இந்த வகைப்படுத்தலில் அடங்குபவை.

இவரின் ஓவியங்கள் எல்லாம் மரபுவழிப் பாணியிலேயே அமைந்துள்ளன. ஆனால், கலைஞரின் மன உணர்வுகளைக் காணும் காட்சிகளில் சித்திரிக்கின்ற நவீன ஓவியத்தின் சில அம்சங்களையும் இவரின் ஓவியங்களில் காணமுடிகின்றது. ஒரு வழியில் இப்படிக்கூறுவது தவறாகக் கூட இருக்கலாம். இவர் தான் காணும் காட்சிகளால் கூறுவது பொருத்தமாக இருக்குமென நினைக்கின்றேன். ஏகாந்தம், தனது மனத்தில் ஏற்படும் உணர்ச்சிகளை பிரதிபலிக்கின்றார் என்று கூறுவது பொருத்தமாக இருக்குமென நினைக்கின்றேன். ஏகாந்தம், அகந்தை, இலயம் முதலிய ஓவியங்களில் இத்தன்மையைக் காண முடியும். குறிப்பாக 'ஏகாந்தம்' என்ற ஓவியத்தில் சில மரங்களாலும் நீர் நிலையாலும் அந்த உணர்வை எழுப்புகின்றார். கடும் நீலத்திலிருந்து தொலை தூரத்திற்கு வெளிர் நீலமாக மாறிச் செல்லும் அந்த நீர்நிலை ஏகாந்தமான தனிமை உணர்வை ஏற்படுத்துகின்றது தான்.

இத்தனை ஓவியங்களிலும் அடிநாதமாகக் கவிந்து நிற்கும் சாந்தமும் - அமைதியும் தான் இவரின் தனித்தன்மை. இவரின் இந்தத் தனித்துவம் தான் இவரின் படைப்பாற்றலுக்கு ஆழமான அர்த்தத்தையும் - பெறுமதியையும் கொடுக்கின்றன என்று நினைக்கின்றேன். 'புயற் கூட்டம்' என்ற இவரின் ஓவியத்தில் கூட இந்த 'அழகான அமைதி' ஏதோ விதமாகக் கவிகின்றது. காட்சியில் 'சாந்தமான.....' என்ற தலைப்பில் ஓர் ஓவியம் கூட உண்டு.

இக்காட்சியில் மார்கழி மாதத்து நிலா, ஏகாந்தம், மறையும் நாள், நிழல்கள், நீல நீர், மலையேற்றம் ஆகிய ஓவியங்கள் என்னை மிகவும் கவர்ந்தன. இவை என்னில் ஏற்படுத்திய உணர்வுத் தாக்கங்கள் அளப்பரியன.

இலண்டனில் பரிசுத்த மாட்டின் கலைக் கல்லூரியில் ஐவர் பைப்பரிஸ்டிடம் ஓவியம் பயின்ற திருமதி ஜெயலட்சுமி சத்தியேந்திரா இலங்கையின் நம்பிகை வாய்ந்த ஓவியர்களில் ஒருவர் என்ற கணிப்பீடு இக் கண்காட்சி ஏற்படுத்துமென்று நினைக்கின்றேன்.

மல்லிகை - ஏப்ரல் 1975

பருத்தித்துறையில் ஓவியக் கண்காட்சி

பருத்தித்துறை வேலாயுதம் மகா வித்தியாலய மண்டபத்தில் ஓர் ஓவியக் கண்காட்சி தற்போது நடைபெற்று வருகிறது.

மாணவர் இளைஞர் பொதுமன்றத்தினர் (Guys) இதனை ஒழுங்கு செய்துள்ளனர்.

'வாழ்ந்த வாழ்வும் - வளரும் நாட்களும்' என்ற கவிதைச் சுவை மிக்க பொதுத் தலைப்பின் கீழ் ஏராளமான ஓவியங்கள் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டுள்ளன.

இன்றைய ஈழத்துச் சூழ்நிலையில் இத்தகையதோர் முயற்சியை பாராட்டாதிருக்க முடியாது. நெருக்கடி மிக்கதோர் காலத்தினூடே நிகழும் வாழ்வின் இருப்பு; சோகங்கள் - துன்ப துயரங்கள் - இழப்புகள் இவற்றினூடே விடியலுக்கான தேடல்; வாழ்வதற்கான ஆதங்கம்; இவையே இந்நிகழ்ச்சியில் காட்சியாகப் போகின்றன.

ஏறத்தாழ பதினைந்து வருடங்களாக நம் இளைஞர்களிடையே ஏற்பட்ட அரசியல் விழிப்புணர்வின் தொடர் நிகழ்வாகவே கலை பற்றிய விழிப்புணர்வையும் கொள்ளலாம்.

தொடர் நிகழ்வு

அண்மைக் காலங்களில் எமது பகுதிகளில் இத்தகைய நிகழ்வுகள் பரவலாக முளைகொண்டுள்ளன. அச்சவேலியில் நிகழ்ந்த ஓவியர், கலைஞர் ஆ. இராசையாவின் தனிநபர் கண்காட்சி. சுண்டுக்குளியில் நிகழ்ந்த மூன்று இளம் பெண் கலைஞர்களின் ஓவியக் கண்காட்சி, யாழ்ப்பாணத்தில் இரண்டு மூன்று இடங்களில் காட்சிப்படுத்தப்பட்ட

தமயந்தியின் புகைப்படக் கண்காட்சி என்பன அண்மைய முக்கிய நிகழ்வுகளாகும்.

இக்காட்சிகளிலும் அண்மைக்காலங்களில் நாம் வாழ்ந்த அவல வாழ்வே மையப்படுத்தப்பட்டிருந்தது. இவ்வகையில் இவற்றின் ஒரு தொடர் நிகழ்வாக மாணவர் இளைஞர் பொது மன்றத்தினரின் இக்காட்சி அமையப் போகின்றது.

ஒருவகையில் இவற்றின் அடுத்த கட்ட பரிணாமமாகவும் இதனைக் கொள்ளலாம். ஏனெனில் ஆ. இராசையா. மார்க்கு. கோ. கைலாசநாதன் முதலிய புகழ் பெற்ற கலைஞர்களுடன், நூற்றுக்கு மேற்பட்ட இளம் கலைஞர்களின் ஓவியங்களும் இக் கண்காட்சியில் இடம் பெறுகின்றன. இவ்வாறு பல கலைஞர்கள் பங்கு கொள்வதனை பரந்து பட்டுவரும் விழிப்புணர்வின் ஓர் அடையாளமாகக் கொள்ளலாமல்லவா?

உலக அரங்கில் ஒரு சமுதாயத்தின் தனித்துவத்தைப் பேணி, அதனை அடையாளம் காட்டுவது கலைகள் தான். தமிழரின் நாட்டியமும், சிற்பக்கலையும் தமிழரை உலக அரங்கில் அடையாளம் காட்டி நிற்பவை.

அவ்வாறே ஓவியம், சங்கீதம், இலக்கியம், நவீன கலையாகிய சினிமா ஆகியவற்றிலும் எமது தனித்துவம் உறுதிப்படுத்தப்பட வேண்டும். அதற்கான முன்னெடுப்புகள் இப்போது நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. அந்த வகையிலும் இந்த ஓவியக் கண்காட்சி முக்கியமானது.

இதற்கு நாமெல்லோரும் எமது முழுமையான ஒத்துழைப்பையும், ஆதரவையும் நல்க வேண்டும், எமது சமூக மறுமலர்ச்சியில் நாமும் பங்களிகளாக வேண்டும்.

எழுத்தாளர் கூட்டுறவுப் பதிப்பகம்

- அலை ஆசிரியத் தலையங்கம்

எழுத்தாளர் கூட்டுறவுப் பதிப்பகம் மீண்டும் புனரமைக்கப் பட்டு புது மலர்ச்சி பெற்று இயங்கப் போகின்றது என்ற செய்தி, ஈழத்து இலக்கியத்தோடு பரிச்சயமுள்ள எவருக்கும் மகிழ்ச்சியைத் தரும்; அந்த மகிழ்ச்சியில் பங்கு கொள்ளும் 'அலை' அதன் வளர்ச்சியிலும்-ஸ்திரத்திலும், இயக்கத்திலும் கூடிய அக்கறை கொள்கிறது.

1962-ல் ஆரம்பிக்கப்பட்டு 'ஏழு நூல்களை' வெளியிட்ட பின்னர் உறங்கிப் போன பதிப்பகம் 1974 -ல் புனரமைக்கப்பட்டது. இப்போது அரசின் அங்கீகாரத்துடன், மீண்டும் இயங்கத் தொடங்கியுள்ளது.

இதைப்பற்றி எழுதும்போது இப்படியான முயற்சிக்கு முன்னோடியான கேரள எழுத்தாளர் கூட்டுறவுச் சங்கத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிடாமல் இருக்க முடியாது. ஆண்டிற்கு 20 லட்சம் ரூபாவிற்கு அதிகமான 'வியாபாரகதியினைக் கொண்டுள்ள அச்சங்கம், எழுத்தாளர்களிற்கு 30 சதவீத 'ரோயலரி' (Royalty)யையும் அளிக்கின்றது. கேரள இலக்கியத்தின் பிரமிப்பூட்டும் வளர்ச்சியில் இச்சங்கத்தின் பங்கு, மகத்தானது. கேரளத்தின் புகழ் பெற்ற எழுத்தாளர்களின் படைப்புகள் பல இச்சங்கத்தினாலேயே நூல் வடிவைப் பெற்றதோடு, விநியோக வசதிகளையும் பெற்றன.

ஈழத்துத் தேசிய இலக்கியம் பற்றிப் பரவலாகப் பேசப்படும் இன்றைய நாட்களில் உண்மையில் நீண்ட காலமாகவே பேசப்படுகிறது) எழுத்தாளர் கூட்டுறவுப் பதிப்பகத்தின் புத்துயிர்ப்பு ஒரு நம்பிக்கையின் ஒளி' என்றே சொல்ல வேண்டும். ஒருவிதத்தில், அது காலத்தின் தவிர்க்க இயலாத தேவை என்றும் சொல்லலாம். எங்கும், எத்துறையிலும்

குறிப்பு

1. அலை - ஆசிரியத் தலையங்கம்
2. அலை - பதிவுகள் 1
3. அலை - பதிவுகள் 2
4. டைரியில் இருந்து சில குறிப்புகள்
5. பேரன் நினைவாக .....
6. கமலரூபன்

அறிமுகங்கள், விமர்சனங்கள், குறிப்புக்கள்

முன்னேற்றம் காண அவாவும் நம்பிக்கையான எதிர்பார்ப்புகளில், இத்தகைய இயக்கங்களின் தோற்றம் இயல்பானதே, இந்த முனைப்பு எழுத்தாளர்கள், சஞ்சிகையாளர்கள், இலக்கிய ஆர்வலர்களுக்கு புத்தாக்கத்தையும் உற்சாகத்தையும் அளிக்கும் அதே நேரத்தில், அதனூடாக சமுதாயத்தின் இருண்ட பகுதிகளுக்கும் ஒளி பாய்ச்சுவதோடு - ஈழத்து இலக்கியத்திலும், பொதுமனிதனின் சமுதாய வாழ்விலும் புதிய விழிப்பையும் வேகத்தையும் சேர்க்குமெனவும், அலை எதிர்பார்க்கின்றது.

ஈழத்தின் புத்தக வெளியீட்டிலும் - பரம்பலிலும் அண்மைக் காலத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களை நசிவிலக்கிய சக்திகள், தமக்குச் சாதகமாக்கிக் கொண்டன. இந்நிலையில் எழுத்தாளர் கூட்டுறவுப் பதிப்பகத்தின் முயற்சிகள் நசிவிலக்கிய வெளியீடுகளுக்கு எதிரான இயக்கமாகவும் அதே நேரத்தில் ஆரோக்கியமான சிந்தனைகளுக்கும், இலக்கியத்திற்கும் (பாரபட்சமில்லாத) வழி காட்டியாகவும் அமையுமென்றும் எதிர்பார்க்கின்றோம்; எழுத்தாளர்கள் தம் ஒருமித்த ஆதரவை வழங்கி இதனைப் பலப்படுத்தவும் வேண்டுகிறோம்.

அலை இரண்டாவது இதழுக்காக (தை 1976) ஆசிரியர் குழுவின் ஆலோசனையுடன் எழுதப்பட்ட ஆசிரியர் தலையங்கம்.

அலை பதிவுகள் - 1

நவீனத் தமிழிலக்கியத்தில் வேலையில்லாப் பிரச்சினை பற்றிய படைப்புகள் பழைய விடயந்தான். இப்பிரச்சினையினை உள்ளடக்க மாகக் கொண்டு எத்தனையோ கதைகள் வெளிவந்திருந்த போதிலும் நானறிந்த மட்டில் ஒன்றிரண்டே இலக்கிய அந்தஸ்துப்பெறும் தகுதி வாய்ந்தவை. மற்றவை வெறும் சாதாரண சராசரிக் கதைகள்; உள்ளார்ந்த அனுபவச் சரடில்லாத கதைகள்; உபதேசிக்கும் கதைகள். இந்த உபதேசக் கதைகளில் இப்போதெல்லாம் ஒரு புதிய குறையை என்னால் அவதானிக்க முடிகிறது. வேலையில்லையென்ற கவலை வேண்டாம். எல்லோரும் விவசாயம் செய்யப் போங்கோ; நெசவுக்குப் போங்கோ; பீடி சுற்றப் போங்கோ என்கிற மாதிரி! நான் எவ்வளவு கவலைப் படுகிறேன் தெரியுமா? மனித மதிப்புகளும் மனித சக்திகளும் சரியாக நெறிப்படுத்தப்படாமல், சரியாக உபயோகிக்கப்படாமல் அழிகின்ற அவலம்; இலக்கியம் என்ற நினைப்பில் அரைப் படிப்பாளிகளின் உபதேசம்; சரியாகப் பிரயோகிக்கப்படாமல் அழியும் மனித சக்தி - அதைப் பெற்றவனின் சோகம்;

சொல்லடி சிவசக்தி - என்னைச்
சுடர்முகும் அறிவுடன் படைத்துவிட்டாய்
வல்லமை தாராயோ - இந்த
மாநிலம் பயனுற வாழ்வகற்றகே

இந்த அடிகளில் கவிந்து கனத்து நிற்கும் அந்த ஆழ்ந்த சோகத்தை, என்னால் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது.

கலை மேதைகள் என்று உலகம் கணிக்கும் சிலரின் படைப்புகளை என்னாலும் அனுபவிக்க முடிந்தது. குறிப்பாகக் திரைப்படத்துறையில் சத்தியஜித்ரே, லெஸ்ரா ஜேம்ஸ் பீரிஸ், சிறீகுணசிங்க, அவ்ரர் கிஷான் கவுல், கிரீஷ் கர்னாட், மிரனால் சென், ராமு காரியட் ஆகியோருடன் இன்னும் ஏராளமான மேற்குலக மேதைகளின் படைப்புகளையும் இரசித்திருக்கிறேன்.

'தாகம்' என்ற தமிழ்ப்படத்தைப் பார்த்தபோது ஒரு பரவசம் என்னைச் சூழ்ந்தது. ஆனால், தியேட்டரில் பார்வையாளர்களிடையே எழுந்த 'ஆரவாரங்கள்' என்னை விசனங்கொள்ள வைத்தன. 'ஐயோ! தாழ்வுற்ற தமிழகமே' கை காட்டி உரத்துப் பேசும் வசனங்கள் நினைவுக்கு வந்தன கர்ணகூர்ப் பின்னணியுடன் வேறேதோ (பாடல் களாம்) ஞாபகம் வந்தன: கட்டிப் பிடித்து ஓடி விளையாடும் காட்சிகள் நினைவுக்கு வந்தன.

இந்த அவலத்தைப் போக்க எமது முன்னோடிகள் என்ன செய்கிறார்கள்?

அலை பதிவுகள் - 2

நவம்பர் - 17

இரசிகமணி கனக செந்திநாதன் மறைந்து விட்டார். இன்றைய காலையில் செய்தி கிடைத்தது. ஈழத்து இலக்கியத்தின் ஆயிரத்துத் தொளாயிரத்து நாற்பதுக்குப் பிற்பட்ட வரலாறே அவர் வரலாறு. அந்தளவுக்கு அதனுடன் இரண்டறக் கலந்திருந்தார் அவர். சிறுகதை, நாவல், நாடகம், திறனாய்வு கவிதை நயப்பு, பழைய இலக்கிய ஆராய்ச்சி, சிறுவர் கலைகள் என்பவற்றிலெல்லாம் ஓர் ஆழ்ந்த ஈடுபாட்டுடன் அவர் இலயித்திருந்தார். தமது இரசனை நயப்புகளை மற்றவர்களிடம் தொற்ற வைத்தார். அவரின் கருத்துகளில் ஆர்த்மார்த்தமான அர்ப்பணிப்பு இருந்தது. ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் படைப்புகள் பற்றிய இரசனைக் குறிப்புகள் மூலம் அவர்களுக்கு சமூகத்தில் ஓர் 'அந்தஸ்தை'த்தேடிக் கொடுத்தார். அவரின் மறைவினால் கவலையுறுவோரோடு நாமும் கவலை கொள்கின்றோம். அவரின் மறைவிற்கு அனுதாபம் தெரிவிப்பாரோடு நாமும் பங்கு கொள்கிறோம்.

நவம்பர் - 25

இன்றைய காலையில் இலங்கை வானொலியில் ஒரு கவியரங்கம் கேட்டேன். மூவர் பங்கு பற்றினார்கள். மூவரும் பொறியி லாளராகத் தொழில் பார்ப்பவர்கள். அவர்களில் ஒருவர் தான் கவிஞர். (அவர் ஓர் அற்புதமான சிந்தனையாளரும் கூட) அரங்கத் தலைவராக இருந்தவர். தமது கவிதை வரிகளுடன் அரங்கைத் தொடங்கினார்.

அறிமுகங்கள். விமர்சனங்கள். குறிப்புகள்

"ஈழம் மூன்றெழுத்து....

அன்பு மூன்றெழுத்து....

மூன்றின் வெற்றியை முன்னமேயுணர்ந்து

கவிஞர் மூவர் இங்கு வந்துள்ளோம்"

என்கிறமாதிரி.....

நவம்பர் - 26

யாருடனோ சம்பாஷிக்கையில் கனக செந்திநாதனைப் பற்றிப் பிரஸ்தாபிக்க வேண்டி வந்தது. பழைய இலக்கியங்களில் அவருக்கு இருந்த ஈடுபாட்டைப் பற்றிச் சொன்னேன். 'முத்தொள்ளாயிரம்' பற்றியும் வேறு சில தனிப்பாடல்கள் பற்றியும் வானொலியில் அவர் ஆற்றிய உரைகள் பற்றியும் ஞாபகத்திலிருந்தவற்றைச் சொன்னேன். அந்தச் சொற்பொழிவுகள், சிலவற்றின் தொகுப்பை 'காவியச் சொற்பொழிவுகள்' என்ற நூலாக இளம் பிறை ரஹ்மான் வெளியிட்டிருக்கின்றாரென நினைக்கிறேன். பாடசாலை களிலும், மற்றும் மன்றங்களிலும் நிகழும் விழாக்களில் பங்கு பற்றி தமிழ் 'வளர்க்கும்' விரிவுரையாளர்கள், விற்பன்னர்களுக்கு இந்த நூலைச் சிபார்சு செய்கிறேன்.

"எண்ணிலா ஊரில் பிறந்தாரைப் போலவரும் வெண்ணிலாவே இந்த வேகமுனக்காகாதே"

போன்ற பாடல்களைச் சங்கப்பாடல்கள் என்று மயங்காமலிருக்க இந்த நூல் அவர்களுக்கு உதவக்கூடும்

நவம்பர் - 27

மல்லிகையில் சாந்தனின் கட்டுரை வாசித்தேன். குறிப்பிடக்கூடிய சுய முரண்பாடுகளும் பிழையான தகவல்கள் பலவும் இருந்த போதிலும்

குப்பிழான் ஐ. சண்முகன்

சொல்ல வந்ததை அழகாக எழுதியிருக்கிறார். எழுத்தாளனுக்கு கம்ப ராமாயணம் முதல் கல்குலஸ் வரை தெரியாவிட்டாலும் பரிச்சயமாவது இருக்க வேண்டுமென ஒரு குறிப்பு அதில் வருகின்றது எனக்குக் 'கல்குலஸ்' என்னவென்று தெரியாது விசாரித்ததில் 'நுண் கணிதம்' என்று நண்பன் சொன்னான். இதையேன் குறிப்பிடுகிறேனென்றால் பல விஷயங்களில் பரிச்சயம்' கொள்வது எனக்கும் பிடிக்குமென்பதால் தான். இப்படியான நண்பர்களுக்கு மூன்று புத்தகங்களை நான் சிபார்சு செய்வேன்.

1. ஆர்தர் கோய்ஸ்லரின் 'சர்வாதிகாரியும் சந்நியாசியும்'
2. 'டாக்டர் ஐன்ஸ்டீனும் பிரபஞ்ச தத்துவமும்'
3. அல்போர்ட் சபைட்ஸரின் சுயசரிதம் - மொழிபெயர்ப்பு க.நா.சு

பறியிலிருந்து சில பக்கங்கள்

29 ஜனவரி 1974 செவ்வாய் :-

'பொறுத்திரு நான் திரும்பிடுவேன்
பொல்லாச் சாவுக்கே சவால் விடுவேன்....
எப்படி உயிர் பிழைத்தேன் என்பதை
நானும் நீயும் மட்டுமே அறிவோம்'

'சாவுக்கே சவால்' வாசித்து முடித்தேன் உன்னதமான ஒரு
நாவலைப் படித்த உணர்வு மேலிட்டது. வாழ்க்கையின் மகோன்னதம்
புலப்பட்டது. ஏதாவது மகத்தான காரியத்தைச் செய் செய் என்று ஏதோ
தூண்டிக் கொண்டே இருக்கிறது.

'நீ எப்படி இருப்பாய்- நான் அறியாத எனக்கு இனிய குழந்தாய்?
இத்தனை துன்பங்கள் பட்டுவிட்டபின், எளிய அவ்வளவு விரும்பத்தக்க
மனித இன்பம் நம் வீட்டையும் நகையுறுத்தும் என்று நம்பவே
முடியவில்லை.'

03 பெப்ரவரி 1974- ஞாயிறு:-

இன்றும் மனம் மரத்துப் போகும்படியாக officeல் வேலை
செய்தேன். எதுவுமே படிக்கவில்லை. பொருளாதார அடித்தளம் தான்
இப்படியாக என்னைத் தூண்டியது என்று நினைக்கிறேன்.

மாலையில் இனவாதப் பிரச்சினைகள் பற்றி நண்பருடன் கதைக்க
நேர்ந்தது. நடக்கின்ற அறியாயங்களைப் பார்க்கின்ற போது, பிரிவி

தான் அவசியமென்றார் நண்பர். இவற்றையெல்லாம் பொருட்டாகக்
கருதாமல் அடிப்படைப் பிரச்சினைகளின் வேர்களைத் தேடிப் பிடித்து
அகற்ற வேண்டுமென்றார் மற்ற நண்பர். அடிப்படைப் பிரச்சினைகளின்
வேர்களை அகற்றுவது முக்கியந்தான். ஆனால் அதற்காக அநியாயங்
களைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்க முடியாது என்றேன் நான்.

04 பெப்ரவரி 1974 - திங்கள் :-

தனது உணவில் பாதியை ஓர் ஏழைக்குத் தானம் செய்த ஒரு
மனிதாபிமானத்தைத் தரிசிக்க முடிந்தது; புல்லரித்துப் போனேன்.

'எது ஒரு தாவரத்தின் அல்லது மிருகத்தின் வேறு வேறு
பகுதிகளையும் இயக்கங்களையும் ஈர்த்து முழுமை உண்டாக்குகிறதோ.'

'எது பேச்சினால் வெளிச் சொல்லப்பட முடியாததோ ஆனால்
எதனால் பேச்சு வெளிப்படுகின்றதோ அதையே பிரம்மம் என்றறி'

சில மொழிபெயர்ப்புகள் (தர்மு சீவராம்) இவை புரிபடாத
முழுமையைப் பற்றிப் புலப்படுத்த முயல்கின்றன.

05 பெப்ரவரி 1974 - செவ்வாய் :-

புரிபடாத முழுமையைப் பற்றி மேலும் அறிய முயன்றேன்.
எங்கும் வியாபகமாய், ஏதோவொரு உயிர்முச்சாய் -

குஸ்வந்திங் பெண்களைப் பற்றிச் சொல்கின்றார். 'பெண்களின்
அங்கங்களால் நான் கவரப்படுவேன். ஆனால் அதற்கு மேலாக ஒரு
கவர்ச்சியும், நளினமும் பெண்ணிடம் இருக்க வேண்டும். அறிவுச்சுடர்
தெறிக்கும் கண்கள் இருக்க வேண்டும். நாற்புறமும் ஆழ்ந்து, நிதானித்து
அவதானிக்கும் பண்பு இருக்க வேண்டும்.'

காரண காரியத் தொடர்பு எண்ணங்களின் சக்தி பற்றி வாசித்
தேன். ஜேர்மன் சாமியாரின் கதையைத் தில்லைக்கூத்தன் சொன்னார்.

இன்று 'சாமா' என்ற அற்புதமான திரைப்படத்தைப் பார்த்தேன். மெதுவான ஓட்டத்தில் ஒவ்வொரு காட்சியும் உயிர் பெற்று மிளிர்ந்தது. இதன் நெறியாளர் G.D.L. PERERA ஒவ்வொரு 'பிறேமை'யும் மிக நுணுக்கமான அவதானிப்புடனும் கலாரசனையுடனும் படமாக்கியுள்ளார்.

கதாநாயகியையும் கதாநாயகியின் மாமியாக வருபவரையும் மறக்க முடியாது. அப்படியே வாழ்ந்தார்களென்று நான் சொல்ல வேண்டும்.

கதாநாயகி கறியின் சுவையைப் பார்க்குமிடமும், அவனுக்காகப் பார்சல் கட்டுமிடமும், அவனிடம் சொல்லிவிட்டுப் போக வந்தும், சொல்லாமலே போகுமிடமும்.....

துளிர்க்கத் துடித்த இதயம்

- நெல்லை க. பேரன் நினைவாக.....

அன்று 15-07-1991 திங்கள் அதிகாலையில் மனத்தை அதிர வைத்த அந்தச் சோகச் செய்தி கிடைத்தது. இரவில் நடந்த ஆட்டலறி ஏறிகணைத் தாக்குதல்களில் நெல்லை க. பேரன் கொல்லப்பட்டு விட்டான். அவனுடன் அவனது குடும்பத்தவரான அன்பு மனைவியும், இரண்டு பிள்ளைகளும் கொல்லப்பட்டு விட்டனர். அவளை அறிந்தவர்களுக்கு இது தாங்க முடியாத செய்தி. அந்த நல்ல சீவனும், அவனைச் சார்ந்தவர்களும் இப்படி அநியாயமாக அழிக்கப்பட்டு விட்டார்களே! 'மரணத்தில் வாழ்கின்ற' இன்றைய எமது சமூகச் சூழலில், எமக்கு நெருங்கியவனான, எங்களால் நேசிக்கப்படுகின்ற, அன்புக்குரியவனான, எங்களில் ஒருவனான பேரன் எம்மை விட்டுப் பிரிந்து விட்டான்.

இரவு பன்னிரண்டு மணியளவில் கொஞ்சமும் எதிர்பாராத அகாலவேளையில் கள்வனைப் போல வந்த அநியாயச் சாவு அவனையும், அவன் நேசித்த அவன் குடும்பத்தினரையும் பலி கொண்டு விட்டது.

இன்றைய மரணச் சூழலில் அவனும், மற்றவர்களைப் போல அவதானமாகத்தான் இருந்தான். தேடி வரும் சாவிலிருந்து தப்புவதற்காக அவனும் பதுங்குகுழி வெட்டியிருந்தான். 'பறப்பான்களை'க் கண்டு மர நிழல்களிலும், ஒதுக்க இடங்களிலும் ஒதுக்கித் திரிந்தான். குறிப்பான இடங்களில், உதாரணமாக நெல்லியடிச் சந்தி, சந்தைப் பகுதிகளில் ஊடாடுவதைக் குறைத்திருந்தான். என்றாலும், இரவு பன்னிரண்டு மணியளவில் அசதியாகத் தூங்கும் நேரத்தில், அந்த அநியாயச் சாவு அவனைப் பலிகொண்டு விட்டது.

அறிமுகங்கள், விமர்சனங்கள், குறிப்புக்கள்

அன்றைய மங்குகின்ற மாலையிலும், முன்னிரவிலும் அவன் எங்களுடன் இருந்தான் சிறுகதைப் படைப்புகளைப் பற்றி உரையாடினோம். மர்மமான சாவுகள், சாவுகளைப் பற்றிய உள்ளூணர்வுகள் என்றெல்லாம் பேசினான், உள்ளூணர்வுகளில் நம்பிக்கையற்றவனான அவன், அவை பற்றிய கதைகளில் அர்த்தம் இல்லை என்றும் சொன்னான். எங்களுடன் சேர்ந்து தேநீர் அருந்தினான். அன்றைய கலந்துரையாடலில் கலந்து கொண்டவர்களுக்கு 'இறுதி' யாக நன்றியும் சொன்னான். நண்பருடன் உரையாடிக் கொண்டே வீடு திரும்பியவன் அன்றிரவே, ஆழ்ந்த நித்திரையில், அகால வேளையில்.....

இத்தகைய மாலை நேரச் சந்திப்புக்களில், நாங்கள் எல்லோருமே வழமையாகக் கையெழுத்துப் போடுவோம். அன்றைய மாலைச் சந்திப்பில் பேரன் கையெழுத்துப் போட மறந்திருந்தான். ஒருவேளை நிகழ்ப்போகும் துர்மரணத்தின் ஒரு முற்சகுனமாக இது நிகழ்ந்திருக்கலாமோ என இப்போது அங்கலாய்க்கிறோம்.

பேரன் சிறுகதைகள் எழுதுவான், அத்துடன் நாவல், நாடகம், கவிதை, பயணக் கட்டுரை, பேட்டிக் கட்டுரை, நடைச் சித்திரம், இலக்கியக் கூட்ட நிகழ்ச்சிகள் பற்றிய அறிக்கை என்றெல்லாம் எழுதியிருந்தான். 1946-ம் ஆண்டின் இறுதி மாதத்தில் பிறந்த அவன் தனது பதினேழாவது வயதில் பத்திரிகை நிருபனாகப் பொது வாழ்வில் பிரவேசித்தான். ஈழநாடு, வீரகேசரிப் பத்திரிகைகளின் நிருபனாக அவன் அக்காலங்களில் கடமையாற்றினான். "தேர்தல் காலங்களில் நடுச்சாமம் வரைக்கும், கொட்டும் பனியிலும், குளிரிலும் காத்துநின்று செய்திகளைச் சேகரித்து, மறுநாள் அதிகாலை எழுந்து அவசர அவசரமாக எழுதிப் பத்திரிகைக் காரியாலயங்களுக்கு அனுப்பியிருக்கிறேன். செய்தியாளனாக இருந்து நிறைய அனுபவங்களைச் சம்பாதித்திருக்கிறேன்" என்று பேரனே தனது முதலாவது சிறுகதைத் தொகுப்பின் என்னுரையில் எழுதியிருக்கின்றான்.

செய்தியாளனாக இருந்த பேரன் 1966-ல் சிறுகதை ஆசிரியனாக மலர்ந்தான். ஏராளமான சிறுகதைகளை எழுதியிருக்கின்றான். இலங்கையில் பெரும்பாலும் எல்லாப் பத்திரிகைகளுமே அவனது சிறுகதை

குப்பியான் ஐ. சண்முகன்

களை வெளியிட்டிருக்கின்றன. இந்தியாவில் 'தாமரை' அவனது சிறுகதைகளைப் பிரசுரித்தது. அவனது சிறுகதைத் தொகுப்புகளாக 'பட்டதாரி நெசவுக்குப் போகின்றான்', 'சத்தியங்கள்' ஆகியவை வெளிவந்துள்ளன. வீரகேசரிப் பிரசுரமாக 'வளைவுகளும் நேர்கோடுகளும்' என்ற அவனது நாவல் வெளிவந்தது. அவனது குறுநாவல் 'விமானங்கள் மீண்டும் வரும்' 1985-ல் நூலாக வெளிவந்துள்ளது. இந்தக் குறுநாவல் இரசிகமணி கனகசெந்திநாதன் ரூபகார்த்தக் குறுநாவல் போட்டியில் முதற்பரிசையும் ஏற்கெனவே பெற்றிருந்தது.

பேரனது படைப்புகள் எல்லாமே பொதுமக்களது வாழ்வியக்கத் துடன் பின்னிப் பிணைந்தவையாக அமைந்து விடுகின்றன. மக்களது வாழ்வின் அன்றாட நிகழ்ச்சிகளே இவனது எழுத்தின் கருப்பொருளாகின்றன. காலத்திற்கும் சூழலிற்கும் ஏற்ப மாறும் மனிதவாழ்வு இவனது எழுத்தின் பகைப்புலம் ஆகின்றது. பேரன் சாதாரண மனிதனையே எழுத்தின் பகைப்புலம் அடையச் செய்தான். புகையிலைக் குடலின் அடியில் தனது கதாபாத்திரங்களாகப் படைத்தான். புகையிலைக் குடலின் அடியில் கிடந்துழியும் விவசாயி, எண்ணெய் வண்டில் இழுத்துப் பிழைக்கின்ற நாச்சிமுத்து, விசுவமடுவிற்குப் போகின்ற படித்த விவசாயி, கிளறிக்கல் வேலை பார்க்கும் கந்தையா, பென்சன் எடுக்கின்ற சின்னத் தம்பி மாஸ்டர், மத்திய கிழக்கில் வேலை பார்க்கும் இளைஞர்.... இவையே பேரனின் வகை மாதிரியான பாத்திரங்கள். எழுத்தாளன் என்ற ரீதியில் தன் எழுத்துக்களைப் பற்றி பேரன் பிரகடனம் செய்கின்றான். "கற்பனைகளைக் கதைகளாக எழுதுவதில் எனக்கு நம்பிக்கை இல்லை. தினசரி வாழ்க்கை அனுபவங்கள் என்னை எழுதத் தூண்டுகின்றன. எனது நித்திய தரிசனங்களின் சத்தியங்கள் தான் இவை. நீங்களே எனக்கு எஜமானர்கள்"

சிறுகதை, குறுநாவல் தவிர பேரன் கவிதைகளும் எழுதியிருக்கிறான். அவனது கவிதைகள் 'பேரன் கவிதைகள்' என்ற தொகுப்பாக வெளிவந்துள்ளன. கவியரங்குகளில் அவனுக்கே உரிய 'அவந்தியான பாணியில்' மிடுக்காகப் பேரன் கவிதைகள் படிப்பான். நாடகங்கள் எழுதியதோடல்லாமல் பேரன் நாடகங்களில் நடித்துமிருக்கிறான். பேரன் நன்றாகப் பாடுவான். இலக்கியக்காரரின், 'இலக்கியம் பேசாத சந்திப்பில்' பேரன் பாடிய பாடல் இப்போதும் காதில் ஒலிக்கிறது.

'பஹாய்' மதக் கோட்பாடுகளில் ஈடுபாடு கொண்ட பேரன், அதில் சேர்ந்து அவர்களுடன் புதுடில்லியில் ஒரு மாதத்தைக் கழித்திருந்தான். அந்த அனுபவங்கள் 'புதுடில்லியில் ஒரு மாதம்' என்ற பயணக் கட்டுரையாக மலர்ந்தது. 1980களின் தொடக்கத்தில் மட்டக்களப்புப் பகுதிகளில் உத்தியோக நிமித்தமாகச் சென்றிருந்த பேரன் 'ஒரு இலக்கியக்காரனின் மட்டக்களப்பு அனுபவங்கள்' என்ற பயணக் கட்டுரையையும் எழுதினான். 'பரமலிங்கத்தாரின் பாதயாத்திரை' என்ற நகைச்சுவை நடைச் சித்திரத்தையும் பேரன் எழுதியிருந்தான். அத்துடன் தான் சமூகம் அளிக்கும் இலக்கியக் கூட்ட நிகழ்ச்சிகளை மல்லிகை, ஈழநாடு, தாமரை போன்ற பத்திரிகைகளுக்குப் பேரன் அறிக்கை செய்தான். அஞ்சல் எழுதுவினைஞர் சங்கத்தின் அங்கத்தவனான பேரன் சங்கத்தின் சார்பில் வெளிவந்த 'அஞ்சல் ஒலி' என்ற பத்திரிகையின் ஆசிரியனாகவும் இருந்தான். இவை எல்லாம் பேரன் என்ற எழுத்தாளனின் ஆளுமையின் பன்முகத் தோற்றமாகும்.

இவ்வாறெல்லாம் எழுத்துத் துறையில் பல்வேறு முனைகளிலும் தன்னை நிலைநிறுத்திக் கொண்ட பேரன், அன்றைய நள்ளிரவில், அநியாயமாக எமனால் காவு கொள்ளப்பட்டு விட்டான்.

பேரன் தன் வாழ்வியக்கத்தில் பல்வேறு தாபனங்களுடனும் தன்னை இணைத்து இயங்கியிருந்தான். வருமானவரித் திணைக்களத்தின் இரண்டொரு மாதங்கள் தட்டச்சாளனாகக் கடமையாற்றிய பேரன் தபால் தந்தித் திணைக்களத்தில் ஓர் எழுதுவினைஞனாகத் தன் உத்தியோக வாழ்வைத் தொடர்ந்தான். இறுதியில் அதே திணைக்களத்தில் நிர்வாக உதவியாளனாகக் கடமையாற்றினான். இடையில் இரண்டு வருடங்களுக்கு மேலாக மத்திய கிழக்கில், சுவைத்தில் ஒரு நிறுவனத்தில் பணி புரிந்தான். தனது வாழ்வுக்கு வேண்டிய வருமானத்துக்காக இவற்றில் பணிபுரிந்த பேரன், தனது சமூக, கலை இலக்கிய நாட்டங்களுக்கான வேறுபல ஸ்தாபனங்களுடனும் தன்னை ஐக்கியப்படுத்தியிருந்தான்.

பேரன் கொழும்பில் வாழ்ந்த ஆரம்ப காலங்களில் கொழும்பு கலை இலக்கிய நண்பர் கழகத்தோடு நெருக்கமாக இணைந்திருந்தான்.

எழுதுபதுகளின் தொடக்கத்தில் துடிப்புடன் இயங்கி பல்வேறு கலை இலக்கிய ஆளுமைகளை இனங்கண்டு, விமர்சித்து, நெறிப்படுத்திய பெருமை இக்கழகத்திற்குண்டு. இக்கழகத்தின் தொடக்க நாட்களில் இதன் நிர்வாகச் செயலாளனாகப் பணி புரிந்த பேரன் தன்னையும் வளர்த்துக் கழகத்தையும் வளர்த்தான். ஒரு பத்திரிகை நிருபனாகப் பொதுவாழ்வைத் தொடங்கிய பேரன், கழகத்தின் செயற்பாடுகளை எல்லாம், பத்திரிகைகளுக்கு அறிக்கை செய்ததன் மூலம், இலங்கை எங்கும் கழகத்தைப் பிரபலப்படுத்தினான். இதனால் இலங்கையின் தமிழ் கலை - இலக்கிய ஆர்வலர்களிடத்தில் புதிய நம்பிக்கைகளையும் புதுமை காணும் வேணவாவையும் ஏற்படுத்துவதில் உதவினான். மிக அண்மையில் கொழும்பு கலை - இலக்கிய நண்பர் கழகம் பற்றிய வரலாற்றுப் பதிவுகளை ஒரு கட்டுரையாகப் பேரன் எழுதியிருந்தான்.

கொழும்பு கலை - இலக்கிய நண்பர் கழகத்தில் சேர்ந்து இயங்கியதன் மூலம் பேரன் தன்னையும் செழுமைப்படுத்திக் கொண்டான். தனது முதலாவது சிறுகதைத் தொகுப்பின் என்னுரையில் பேரன் எழுதுகின்றான். '... கழகம் தோற்றுவிக்கப்பட்ட பின்னர் எனது இலக்கிய வாழ்வில் பல மாறுதல்கள் ஏற்பட்டன. கழக நண்பர்களால் எனது படைப்புகள் மிகக் கூர்மையான விமர்சனத்திற்குள்ளாக்கப்பட்டன. எனது இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு நீரூற்றி செழுமையூட்டிய இக்கழகம்.....' இக்கழகத்தின் விமர்சனங்களால் ஊட்டம் பெற்ற பேரன் ஓரளவு செய்நேர்த்தியும், கலைநுட்பமும் கூடிய கதைகளை எழுத முற்பட்டான். அவற்றில் எத்தனை கதைகள் வெளிவந்தனவோ தெரியவில்லை. மும் மொழிகளிலும் பாண்டித்தியம் உள்ளவனான பேரன், இக் காலத்தில் ஆங்கிலத்திலும் சிறுகதைகள் எழுதத் தொடங்கினான். எதுவும் வெளிவரவில்லை போலும்.

1984 - 1985ம் ஆண்டுகளில் கட்டைவேலி - நெல்லியடி கலா சாரக் கூட்டுறவுப் பெருமன்றத்தின் அமைப்பாளனும் பேரன் செயற்பட்டான். கட்டைவேலி - நெல்லியடி பல நோக்குக் கூட்டுறச் சங்கத்தின் கீழ் ஒரு அமைப்பாக இக்கலாசாரப் பெருமன்றம் தோற்றுவிக்கப்பட்டதிலும் பேரனின் பங்களிப்பு பெரிதாக இருந்தது பேரன் உட்பட பன்னிரு எழுத்தாளனின் சிறுகதைகள் கொண்ட

அறிமுகங்கள். விமர்சனங்கள். குறிப்புக்கள்

'உயிர்ப்புகள்' என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பை இம்மன்றம் வெளியிட்டது. தரமான திரைப்படங்களைத் திரையிட்டு, விமர்சித்து கலாரீதியான திரைப்படங்கள் பற்றிய பிரக்ஞையை வளர்ப்பதில் இப்பெருமன்றத்துடன் இணைந்து பேரனும் உழைத்தான்.

மிக அண்மையில் பத்துறை விடயங்களில் பரிச்சயத்தையும் அறிவையும் பெறுவதற்காக அமைக்கப்பட்ட எங்கள் 'அறிவோர் கூடல்' அமைப்பிலும் பேரன் ஆர்வத்துடன் அங்கம் வகித்தான். இதுவரை நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சிகளில் பெரும்பாலும் எல்லாவற்றிலுமேயே அவன் பங்கு கொண்டிருந்தான்.

கலை இலக்கிய சங்கங்களோடு மட்டுமல்ல, சமூக ரீதியான சங்கங்களிடிலும் பேரன் இணைந்திருந்தான். நெல்லியடி சனசமூக நிலைய அங்கத்தவனாக, தலைவனாகப் பேரன் இருந்தான். தான் கல்வி கற்ற பாடசாலையான நெல்லியடி மத்திய மகா வித்தியாலய அபிவிருத்திச் சங்கத்திலும், பழைய மாணவர் சங்கத்திலும் செயலாளனாக இருந்தான். சமூக அபிவிருத்தி வேலைகளிலும், பாடசாலை அபிவிருத்தி வேலைகளிலும் தன்னாலியன்ற வரையில் முழுமூச்சாய்ப் பேரன் உழைத்தான். பேரன் எப்பொழுதும் அடித்தள மக்களின் நலன்களில் கூடிய அக்கறை கொண்டிருந்தான்.

அண்மைக் காலங்களில் எமது சமூகத்தின் போராட்டச் சூழல் எங்கள் எல்லோரையும் போலவே பேரனையும் பாதித்தது. அவனது செயற்பாடுகளிலும், எழுத்துக்களிலும் இது பிரதிபலித்தது. அவனது அண்மைக்கால எழுத்துக்களிலும் இது பிரதிபலித்தது. அவனது சூழலே விரிந்தது. அவனது கவிதைகளிலும், சிறுகதைகளிலும் அண்மையில் அவன் எழுதிய இன்னமும் பிரசுரிக்கப்படாத நாவலிலும் இதைக் காணலாம். இந்த வகையில் பேரனும் களத்தில் தங்கியிருந்து 'போராடும் சமூகத்தின்' ஓர் அங்கமாகவே திகழ்ந்தான்.

ஓர் எழுத்தாளன் என்ற வகையிலே பேரனும் நாங்களும் இணைந்தோம். அவன் எழுத்தாளர்களை நேசிப்பவன், அவர்களின் சுகதுக்கங்களில் தானுமொருவனாகப் பங்கு கொள்கின்றவன்; அவர்களின் செயற்பாடுகளுக்கு ஊக்கமளிப்பவன்; புதிய புதிய நுட்பங்களை,

கலை முயற்சிகளை, எழுத்துக்களை அறியும் ஆவல் கொண்டவை பவன் என்றெல்லாம் பின்னர் அறிந்தோம். அவன் தன்னைச் சார்ந்தவர்கள் எல்லோரையும் நேசித்தான். ஓர் அரச ஊழியன் என்ற ரீதியிலும், சமூக மதிப்புள்ள ஒரு எழுத்தாளன் எனற ரீதியிலும் தன்னிடம் உதவி கேட்டு வந்த எல்லோரையும் அவன் ஆதரித்தான். தன்னாலியன்ற உதவிகளை எல்லாம் அவர்களுக்குச் செய்து கொடுத்தான்.

மூன்று சகோதரர்களுக்கும், இரண்டு சகோதரிகளுக்கும் முன் மூத்தவனாகப் பிறந்த பேரன் தன் குடும்பத்தில் மிகுந்த வாஞ்சை உடையவனாக இருந்தான். தனது குடும்ப முன்னேற்றத்திற்காக மிக்க ஈடுபாட்டுடன் உழைத்த பேரன், அவ்வாறே தான் சார்ந்த சமூக முன்னேற்றத்திற்காகவும், உழைத்தான். தான் பிறந்த கிராமத்தின் கோயில், சன சமூக நிலையம், பாடசாலை என்பனவற்றின் வளர்ச்சியில் அவன் மிகுந்த அக்கறை கொண்டிருந்தான். அவனது படைப்புக்களின் களமாக இருந்தவை அவன் வாழ்ந்த கிராமத்துச் சூழலும் அவன் உத்தியோகரீதியாக திரிந்த பிரதேசங்களும், அவன் சந்தித்த மனிதர்களும் தான்.

எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக பேரன் ஒரு 'மனிதனாக' இருந்தான். மனிதப் பலங்களோடும் - பலவீனங்களோடும், குறைகளோடும் - நிறைகளோடும், மிகுந்த மனிதாபிமானமுள்ளவனாக அவன் வாழ்ந்தான். தனது படைப்புக்களிலும் மேடைப் பேச்சுக்களிலும் மட்டு மல்லாது, தனது நடைமுறை அன்றாட வாழ்விலேயே இதை வெளிப் படுத்தினான். சக மனிதனின் துயர்கண்டு பொறுக்காத, சகமனிதனின் மகிழ்ச்சிக்காக உழைக்கின்ற உன்னத மனிதாபிமானமே பேரனின் மிக மேம்பட்ட பண்பாகும்.

பேரனுக்குக் கோபமே வராது. கோபப்பட்ட பேரனை நாம் எப்போதும் கண்டதில்லை; கவலை குடிகொண்ட பேரனையும் நாம் காண்பதேயில்லை; செயலற்றிருந்த பேரனை நாம் கண்டதே கிடையாது. எந்த வேலையிலும் ஆர்வத்துடன், உற்சாகத்துடன், சுறுசுறுப்புடன், சமூகமாக - நிதானமாக இயங்கிய பேரனையே நாம் கண்டோம்; பழகினோம்; அவனால் ஈர்க்கப்பட்டோம்.

ஆனால்,

சாவு இவ்வளவு கொடூரமாக அவனை எம்மிடமிருந்து பறித்து விட்டது. அவனை, அவனது குடும்பத்தினருடனேயே காவு கொண்டு விட்டது. அவனின் வழிவந்தோருக்கு ஆறுதல் பெறவே வழியல்லாது போயிற்று. நாங்கள் பேரனின் நண்பர்கள்; எல்லாம் வல்ல சக்தியின் முன் செயலற்ற மனிதர்கள்.

எம் இனிய நண்பனே!

நீ பிரிந்து சென்று விட்டாய்

உன் பிரிய மனைவியுடன்.

மகனுடனும் மகளுடனும்

நீ பிரிந்து சென்றுவிட்டாய்

உன்பிரிவு எம்மை நிலைகுலையச் செய்துதான்

உன்மக்தம் கொண்டு கதறியழ வைத்ததுதான்

ஆற்றாணாத் துயரில் மூழ்கடிக்கச் செய்துதான்

நாமோ

உன் நினைவுத் தடங்களில்

சின் சென்று பார்க்கின்றோம்

வாழ்வின் மகோன்னதத்தைப் புரிந்துவனாய் நீ இருந்தாய்

வாழ்வில் வசந்தத்தை எப்போதும் நீ கண்டாய்

கோபமற்று

மூர்க்கமற்று -

குரோதமற்று நீ வாழ்ந்தாய்.

வாழ்வைக் கலையாகப் பரிணமிக்கச் செய்துவிட்டாய்

உன் வாழ்வு நிலைத்திருக்கும்

உன் புகழ் பரந்திருக்கும்

உன் நினைவு என்னைன்றும் எம்மனதில் கொலுவிருக்கும்.

நெல்லை க. பேரனின் அகால மரணத்தின் நினைவாக அறிவோர் கூடல் நண்பர்கள் வெளியிட்ட மலரிலிருந்து

பொ. கமலரூபன்

கமலரூபன் பல்கலைக்கழக மாணவனாக இருக்கும்போது, அவனது நண்பன் சந்திரனுடன் சேர்ந்து எனக்கு அறிமுகமானான். கமலரூபன் ஒரு ஆய்வறிவாளனாக மலர்ந்துவரும் காலத்தில், சந்திரன் தீவிரமான வாசகனாக இருந்தான். இப்போது இருவருமே இல்லை. அகாலத்தில் மறைந்து போனார்கள்.

'அறிவோர் கூடல்' நிகழ்வுகளுடாக கமலரூபனுடன் நெருங்கிப் பழகும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. ஒரு மாணவன் என்ற நிலைக்குமப்பால், எப்போதும் 'தேடல் மிக்க' ஒருவனாகவே அவன் இருந்தான். இதனாலேயே அறிவுஜீவிகள் மட்டத்தில் அவன் பலராலும் கவனிக்கப்பட்ட ஒருவனாக இருந்தான்.

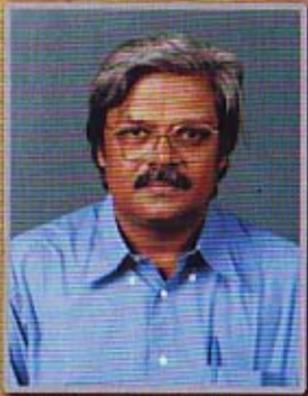
மிகவும் புத்திசாலித்தனமானவன். அடக்கமானவன். எல்லோருடனும் அவரவர்களுக்கு ஏற்ற விதத்தில் அன்பாகப் பழகக்கூடியவன். தனக்கு உடன்பாடில்லாத கருத்துக்களையும் மற்றவர்கள் மனம் நோகாமல் நாகரிகமாக மறுக்கத் தெரிந்தவன். அதனாலேயே எல்லோராலும் நேசிக்கப் பட்டவன்.

பழைய தமிழிலக்கியங்களுடன் மட்டுமல்லாது நவீன தமிழிலக்கியத்துடனும் பரிச்சயமுடையவன். ஈடுபாடு உடையவன். அவனது பட்ட மேற்படிப்பு ஆய்வுகளையும் நவீன தமிழிலக்கியத்திலே மேற்கொண்டிருந்தான்.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக தமிழ்த்துறையில் ஒரு விரிவுரை யாளனாக, நம்பிக்கை நட்சத்திரமாக மிளிரத் தொடங்கிய வேளையில், அகாலத்தில் மறைந்து போனான்.

கட்டைவேலி நெல்லியடி கலாச்சாரக் கூட்டுறவுப் பெருமன்ற வெளியீடான 'ஈழத்து தமிழ்க் கவிதை வரலாறு-ஓர் அறிமுகம்' என்ற நூலில் இடம் பெற்ற குறிப்பு-2003

01/08/1946 இல் யாழ் / குப்பிழாஸில் பிறந்த ஐ. சண்முகலிங்கம் குப்பிழாஸ் ஐ. சண்முகன் என்னும் பெயரில் பிரபலமானவர்.

பேராதனைப் பல்லைக்கழக கலைப் பட்ட தாரியாகிய இவர் தற்போது நெல்லியடி மத்திய மகா வித்தியாலயத்தில் கற்பிக்கின்றார்.

சிறந்த சிறுகதையாசிரியராக சிலாக்கிப்ப்டும் குப்பிழாஸ் ஐ. சண்முகன் இசை, சினிமா, ஓவியம் போன்றவற்றில் ஈடுபாடும், இவை பற்றிய பரந்த தெளிவான அறிவும் உடையவர்.

'அலை' சஞ்சிகையின் ஆசிரியர் குழுவில் அங்கம் வகித்த குப்பிழாஸ் ஐ. சண்முகம் 'அலை' வெளிவந்த காலகட்டத்தில் அது ஏற்படுத்திய அதிர்வுகளுக்கு காரணமாயிருந்த வர்களுள் முக்கியமானவர்.

'கோடுகளும் கோலங்களும்' (1976), 'சாதாரணங்களும், அசாதாரணங்களும்' (1982) ஆகிய இரு சிறுகதைத் தொகுதிகள் வெளிவந்திருக்கின்றன.

புனைகதை வகையைச் சாராத தொகுப்பாக 'அறிமுகங்கள், விமர்சனங்கள், குறிப்புகள்' என்னும் இந்நூல் வெளிவருகின்றது.